

ژنیک باسی کومه نکوژییه که ی سالی ۱۱۳۷ ۱۱۲۰ ناوچه ی دور پیم دوگیر پنته وه

حوسين يلدرم

www.lgrs.ablamontede.com لتكتب اكوردى , عربي , فارسي ا

وهرگیرانی له سویدیمهوه کاو ه شدمین

لتحميل الواع الكتب راجع: (مُنتُدى إِقْرًا الثَقَافِي)

براي دائلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منندى اقرا الثقافي) بزدابهزائدنى جزرها كتيب:مهردانى: (مُنْتُدى إقراً الثُقافي)

www. iqra.ahlamontada.com

www.lgra.ahlamontada.com

للكتب (كوردي, عربي, فارسي)

كۆمە ئكوژىيەكەي دەرسىم

ژنیک باسی کۆمه لکوژییه کهی سالی (۱۹۳۷–۱۹۳۸) ی ناوچهی دهرسیم ده گیریتهوه

نووسينى: حوسين يلدرم

وهرگيراني له سويدييهوه: كاوه ئهمين

سلیمانی- ۲۰۰۷

مەلبەندى كوردۆلۆجى

ناوی کتیب: کۆمه لکوژییه کهی ده رسیم، ژنیک باسی کوّمه لکوژییه کهی سالی (۱۹۳۷ –۱۹۳۸)ی ناوچهی ده رسیم ده گیریته وه

نووسينى: حوسين يلدرم

وهرگنرانی له سویدییهوه: کاوه نهمین

نووسينەرە: وەرگىر

ديزاين: قادر ميرخان

بەرگ: سۆران عەلى ئەمىن

چاپ: يەكەم

ژمارهی سیاردن: ۲۲۷

چەند پەيئىك

جینۆساید و پاکتاوکردنی رهگهزی به دریّژایی سهده ی رابردوو له ناستی جوّراو جوّردا رووبه رووبه رووبه رووبه کورد له کوردستانی گهوره کراوه ته وه دیاره له سهرده می عوسمانی و سهلجوقی و قاجاره کاندا ده یان هوّز و خیّلی کورد که زولّمی نهو ده سته لاته بیّگانانه یان قبول نه کردووه ، رووبه رووی کوّچی به کوّمه ل بوونه ته وه به زوّر له کوردستان وه ده ر نراون . پاشان له لایه ن ده سته لاتدارنی و لاتانی نویّی وه کو تورکیا ، سوریا ، عیّراق و نیّران به تاییه تی له دوای سالّی ۱۹۲۰ به شیّوه یه کی سیسته ماتیک و به کارهیّنانی میتوّدی جوّراوجوّر دریّژه یان به توانه وه ی کورد وه کو نه ته وه یک دا ، له قه ده غه کردنی زمان و کولتووره وه بگره تا راگویّزانی به کوّمه ل و کوشتنی به کوّمه ل ، نهمه ش به تاییه تی له ناوچه کانی باکروری کوردستان ، ده رسیم له کوشتنی به کوّمه ل ، نهمه ش به تاییه تی له ناوچه کانی باکروری کوردستان ، ده رسیم له نیّر مالی دریّره ی کیشا ، به سهدان و هه زاران کوردی ده رسیمی له نیّو که شکه و ته کاندا به زیندویی سوتیّنران و سه رکرده کانیان له سیّداره دران .

بق زانیاری خویّنه ران دهبیّت له سه ره تا وه نه وه روون بکمه وه که ناوچه ی ده رسیم یه کیّکه له جوانترین ناوچه کانی کوردستان که به شاخی به رز و کانیاو و رووباره کانی به ناوبانگه . دانیشتوانی ده رسیم زوّربه یان به زاراوه ی زازاکی ده پهیڤن و خه لُکه که شبی به بیروباوه ری ئاینیان (عه له وین) که نزیکایه تی له گه ل مه زهه بی شیعه دا هه یه هم ربوّیه ژور له پیاوان و کورانی ناوچه ی ده رسیم ناویان (عه لی، حوسیّن و حه سه ن)ه، هه روه ک له م کتیبه شدا ده بینین ده یان جار گویبیستی نه م ناوانه ده دین.

بهداخهوه کورد وهکو نهتهوه زوّر گرنگی به کوّکردنهوهی دوّکیومیّنت و به لگه نهداوه، نهک ههر ئهوه به لکو سهدان داپیره و باپیرهی ئیّمه ئهو تاوانانهی که بهدری گهلهکهمان کراون و ئهوان شایهتی بوون یانیش بوّ خوّیان بوونه به شیّک لهو

قوربانیانه، ههموو ئه و به لگه زاره کیانه یان له گه ل خویان بردوّته ژیر گلهوه و که سیک نه هاتووه بیان نووسیته وه . ئه م کتیبه ی که ئیستا له به رده ستدایه، گه واهی ئه وه مان بو ده دات که ئه گه ر ده یان ژن و پیاوی به ته مه نی کورد به سه رها ته کانیان بگیرایه ته و و تو مار بکرانایه، ئه وا ئیستا به شیک له میژووی ونی کورد ده یاریزرا

کام کورد ههیه کاتیک ژنیکی ئهنفال کراو بهسهرهاتی خوّی، مندال و کوپ و کچهزا و بووک و خوشک و دایکیمان بوّ دهگیّریّتهوه کسپه لهجهرگی ههنفهستی، به لام دهبیّت ئهوهش بزانین که ههموو گوند و شاریّکی ئهو کوردستانهی ئیّمه تژییه له بهسهرهاتی وا، پپه له کارهسات و تهجاوهزکردن به کهرامهتی نهتهوهییمان، سهددام و بهعس ویستیان به هیرشهکانی ئهنفال دوا بزمار له تابوتی توانهوهی کورد بدهن له باشووری کوردستان، ئهمه له کاتیّکدا که ئیّمه وهکو میللهتیّک ئاگامان لهو ههموو ئهنفاله نده که سهدان ساله له ژیر ناوی جوّراو جوّردا لیّمان دهکهن!

له زهمانی شیخ مهحمود، شیخ سهعید و سهید رهزاوه و بگره پیشتریشهوه کورد تکاو رجا له یه کیه تیی نه ته وه کانی ئه وسا و نه ته وه یه کگرتوه کانی ئیستا و دنیای مروّقایه تی ده کات که سنووریک بر جینوسایدی کورد له لایه ن داگیرکه رانی کوردستانه و دابنین، به لام مخابن ئه وان گویی خوّیان ئاخنیوه و نابیستن.

پهندیکی کوردی ههیه ده لیّت کهچه ل ئه گهر خوّی دهرمانی سهری خوّی نه کات که س بوّی ناکات، کوردیش ئه گهر خوّی له ئه نفال نه گات و میّژووی خوّی به ده ستی خوّی نه نووسیّته وه، که س به فریای ناگات. به و هیوایه ی که به وه رگیّرانی ئه م کتیّبه بو سهر زمانی کوردی، توانیبیّتم خزمه تیّکی بچووک به دوّزی نه ته وه که م بکه م، خویّنه رانی ئه م زاراوه یه زیاتر به تاوانه کانی تورک به رانبه ر به نه ته وه ی کورد ئاشنا بکه م.

كاوه ئەمىن

دیسیمبهری ۲۰۰۹

دەستىپك

ئهم کتیبه سهره رای ئه و فررمه ی وه ریگرتووه ، داستانیکی خهیائی نییه ، نووسه ر هینده به دیقه ته ، ته نانه ت ناوو پاشناوی که سه کانیشی نووسیوه ، ئیما (ئه و ژنه ی که به سهرهاته که ده گیریته وه ، وه رگیر) ته نها مندالیکه که له یه کیک له و کومه لکو ژیانه ی که سوپای تورکیا له باکووری کوردستاندا ، ئه نجامی داوه ، رزگاریی بووه ، ئه م درامایه ، بو هه تا هه تایه کاریگه ری له سه رئیما به جینه پیشتووه .

تا ماوه یه کی دوورودریدژیش، هه ولّی داوه که بتوانیّت له و میّدژووه بگات، که وای کردووه کاره ساتیّکی وا رووبدات. به گه وره ییش هه ست به و دابوونه ریته ده کات که بووه ته قورسایه ک وه کو چوّن کراسیّکیان به زوّر له به رکردبیّت. به پیّچه وانه ی هه مو دابونه ریته کومه لایه تییه کان، نه و حه یای نه وه ی هه یه که خوّشه ویستی بکات و پاشان مندالیّک به دنیا بهیّنیّت.

حوسین یلدرم ماوه ی سیانزده سال وه کو پاریزه ر کاریکردووه ، ههتا له سالی ۱۹۸۱ دا، دهگیریّت، دوای ئه وه ی که بویّرانه له دادگای شه پردا، داکوّکی له زیندانییه کان ده کات . ههمانکات به زیندانه کانی ریّژیمی ئانکارا، ئاشنا ده بیّت . به هوّی فشاری ریّکخراوی لیّبووردنی نیّونه ته وه یی و کوّمیسیوّنی پاریزه رانی نیّوده ولّه تی بو سه ری تورکیا، پاش یانزده مانگ ئازاد ده کریّت . پیش ئه وه ی ولات به جی بهیلّی، داوا له ئیما ده کات که ئه و گیرانه وانه ی که راسته و خوّ له به سالاچوه کانییه وه بیستووه بو بگیریّت وه . ئه و هیچ کاتیّک براوی به که سالاچوه ایم کتیبه دا ده خوینیت وه ، ئه و میّرژوه وه به حوسین یلّدرم، له سالای ۱۹۸۱ به دواوه وه کو به نابه ریّکی سیاسی له ولاتی سوید ده ری.

گیراد چاوپیب (که لهگهل مهتین ئاچار دا ئهم کتیبهی له تورکییهوه کردوته فهرهنسی

پێشەكى

ئیما لینگه (شهل) ، به سه رهاتیکه له سهر بنه مای گیرانه وه ی شایه ت حالیک که باسی سه رده میکی تراثیدیی یاریزگای ده رسیم ده کات.

دهرسیم "دهرگای زیووین"ی باکووری کوردستان (کوردستانی تورکیا کهندال) به چیایی گهوره دهوره دراوه که دهکهویخته ناوچهیه کی سهخته وه بهده وری رووباری ئه فسانه یی مونزوور له ماوه ی سه دان سالدا، لهم پاریزگایه دا، جوره کولتووریکی کومه لایه تیبی ناشکرا و تاییه تگهشه ی کردووه له گه ل هه هستیکی به هینز بو سه دربه خویی خوازی داگیرکه ره گهوره کانی وه ک عهره ب و تورکه مهنگولییه کان، هه تا توانیبینتیان به ده وری نه و ماله هه لویانه دا رویشتوون، نیمپراتوریه تی عوسمانیش ته نها ده سته لاتیکی ره مزیان به سه ربه خوییه کی به رفراوانیان به و ناوچهیه داوه ده وله تی کوماری تورکیاش تا کوتایی سیه کانیش سیاسه تیکی وای ره چاو کرد له و ناوچهیه دا .

ریزثیمی تورکیا دوای ئهوه ی یه که لهدوای یه که ولایه ته کانی کوردستانی خسته ژیر دهستی خویه و سه رکوتی کردن، ئینجا توانی خوی له "کیشه ی ده رسیم"، بدات. له ٤ گولانی ۱۹۳۷ دا، ئه نجومه نی وه زیرانی تورکیا به دزییه وه بریاریکی ده رکرد تا هه موو دانیشتووانی ده رسیم راگویزیت بو روژ ثاوای تورکیا . ئه م ئوپراسیونه (هیرشه) وه کو لیدانیک له سه رهه لدانه هه ریمیه کان به دری قانوونه سیکولاریه کانی ده وله تا وزد کرا . سوپای تورکیا په نای بو هه موو جوره که ره سته یه کی شه پ به فرق که شه پ به فرق که شه به به و باکتاویان بکات .

بیره وه ریه ده سته جه معیه کانی کورد تا ئه م روزانه ش کاریگه ری ئه و رووداوه دراماتیکیانه ی به سه ره وه یه که له شیعر وگورانی کوردیدا، ره نگایان داوه ته وه نه مه که کاتیکدایه که میژوونووسه کانی سه ر به ده وله ت پشتگویی ده خه ن و په ره ده یه کی ره شدان به سه ردا داوه .

ئەو خزمەتە گەوەرەيەى كە نووسەر كردويەتى لەوەدا خۆى دەبىنىتەوە كە ھەموو ئەو شايەتانەى كۆكردۆتەوە كە بەچاوى خۆيان شتەكانيان بىنىيەوە و پاشانىش

ئەوانەى بەو دىكۆمىنىتانە دەوللەمەنىد كىردووە كە بەشىنكى زۆرىيان ھىنىشتا بالاونەكراونەتەوە.

حوسیّن یلّدرم، که خوّی خه لّکی ئه و پاریّزگایهیه، له گیّرانه وه زیندووه کانیدا، سه رله نوی، شیوه ی بیرکردنه وه، بیروباوه په دینییه کان، عادات و ته قالیده کان و کوّده کانی شهره ف، هه روه ها هونه ری ژیان و مردن له و کوّمه لْگایه دا، زیندوو ده کاته وه که به گه لایک شیّوه ته نها میراتییه کن له و عادات و ته قالیده هه زار سالهیه ی که ماونه ته وه و له زوّر شویّنی تر له ناوچوون، یانیش گورانیان به سه ردا ها تووه، ئه م گیرانه وانه له سه ر قوربانیه کانی تر، زیاتر سه رنج پاکیّشن، که هه میشه کاریگاری مروّقایه تیان له سه ر بووه و بیری توّله سه ندنه وه، رق و کینه و دژه پاسیستی تورکی و هموو ته له و داوه کانی، نه کراوه ته وه و ربانیه کان، خه م و په ژاره کان ده گیرنه وه بوّنه ده کانی داها تو و و میّژووش راستییه کانی خوّی له شیّوه ی به لله دا، ده رخات. له م په یوه ندیه دا، نیّما، هو کاریّکی تا بلّیی به که لکه تا کورد، میّژووکه یان و له م په یوه ندیه دا، میّرود که یان و

لهم پهپوهندیهدا، ئیما، هوکاریکی تا بلینی بهکهلکه تا کورد، میژووکهیان و بیرهوهرییه ناوکوییهکانیانی لیوه بناسیت ، ئهم کتیبه کهلکی ئهوهی ههیه که بو زمانانی روزائاوای وه ریگیردریت و ببیته سهرچاوهیه کی زانیاری بو ئه و خوینه رانه ی که ئاره زوویانه لهسه رکورد و تورک زانیاریان ههبیت، وهکو تریش به شیوهیه کی گشتی بو ناشنابوون به میژووی خهباتی گهل و شیوهی بیرکردنه وهیان.

كەندال نەزان

بەركوڭٽك

هاوینی ۱۹۸۲

نیوهرزیه، ههتا بلیی گهرمه، شهمالنکی هنواش که بهحال ههستی یندهکرنت، خشه خشیک به سبیداره کان ده خات که له گورانییه کی نزمی سروشت ده کات. یاریزهره که (نووسهر) له شاری ئیلاگیز له یاسه که دیته خواره وه، ههروه ک به لیننی به خوّی دایوو، له ژیر سیبه ری داریکدا ده وهستیت تا له رووباری مونزوور بروانیت. ييش ئەوەي چاوى بە دايكى بكەويت، دەيەويت بەشيوە تايبەتيەكمەي خۆى، خۆى یاک بکاتهوه، له نه گبهتی، رق و کینه و غهزهب، خوی رزگار بکات. ئهو دهزانیت که ئەو رووبارە بەدرىڭرايى مىدوو، ھىزى خىزى ياراستووە تا ھەموو ئەتككردن، به دئه خلاقی و هه موو ئه و خوینانه ی که رژینراون، بسریته وه . به زه حه مه ت به ره و گۆرەپانى ناوەراسىتى شار ھەنگاوى نا، ھەموو گيانى لە ئارەق ھەڭكشابوو، چاوەكانى نوقان تا بنتهوه سەرخۆى. بەرەو كوچەكانى گەرەكەكەيان ھەنگاوى نا، نىگاى لەگەڵ دەموچاوە ئاشناكان يەكانگير دەبوو، بەلام ھێشتا ميهرەبانى خۆيان نيشان نەدابوو. كەس نەيدەناسىيەۋە . بىرىكردەۋە كە چۆن رېزىمى سەربازى ترسى خستۆتە نېو دلبانهوه: " ئهوان ناويرن تهنانه ت سلاويكي لي بكهن كه تازه له زيندان هاتؤتهوه ". دوای ئەوەی كە دەگاتە نزیك خانوەكەیان، لە پر دایكی پەیدا دەبیت. وەكو ھەموو ژنه پیره کوردهکانی تر لهچکهپهکی بهسهر سهریدا دابوو، بلوسیکی سوور و يانتۆلۆكى خەتخەتى لەبەردابوو، يۆدەجوو كە بە پەلە بۆلاى ئەو بۆت. پارۆزەرەكە ههنگاوه کانی خیرا ده کات تا بیگاتی و دهسته کانی راموسی. به لام ئه و هینده گورابوو تەنانەت دايكى خۆشى نەيناسىيەرە . دايكى زۆر گويى پينادات و بەرەو پيشەوە ملى ريّگا دەگریّت. بەلام كاتیّک دەگەنە يەک بۆ سەرسورمانى ئەو گویّى لە پرسپاریّک دەبيت:

- خوا ئاگادرات بیّت! ده لین کوره که م له زیندان هاتوّت ده ره وه، به لام گوایه دهوله ت جاریّکی تر گرتوویانه ته وه . ئایا هیچ شتیّک له باره ی ئه و مه سه له یه ده زانیت؟

ئەو نازاننىت چۆن وەلامى بداتەوە، بەلام لەپر شتىكى بەخەيالدا دىت.

- كورهكەت لە نيو شارە، وەرە با بچين بيدۆرينەوه .

دایکه، دلّی خوش دهبیّت.

- بەقوربانت بم، بمبە بۆلاى كورەكەم.

بهرمو نیّو شار ده کهونه ریّگا، به لام هیّشتا ده مهتر نه روّیشتوون، عهلی خزمیان یه یدا دهبیّت، تهمهنی له حهفتا سال زیاتره، لهو بهر جاده کهوه هاواری لیّده کات:

هـ هـ كاك حوسينـ بهريز!

بهخوّیی و گزچانه که ی دهستیه وه، له جاده که ده په ریّته وه . پاریّزه ره که له نامیّزی ده گریّت . نیتر دایکه تیده گات که نه وه ی له ته نیشتیه وه وه ستاوه کو ره که ی خوّیه تی و له پرمه ی گریان ده دات . پیاوه پیره که ده بینیّت که حوسیّن له روّی شتندا نه ختیّک ده له نگیّت، به چاوی پر له فرمیّسکه وه داوای لیّده کات که پییّلاوه کانی داکه نیّت تا پیکانی ببینیّت . نه و له پرسیاره که ی تیّناگات و به لکو له وه لامدا ده لیّت:

برق، که سه خوشه ویسته که م، با بچینه وه بو ماله وه ، پیاو له م سه ر جاده یه شتی وا ناکات.

پاریزه ره که سه یریکی دایکی ده کات که ههموو گه پهکهکه ی به هات و هاوار، تیگه یاندووه .

دایکه بهسیهتی. تق فرمیسکیک له چاوت نههاته خوارهوه کاتیک لاشه رزیوهکهی باوکتمان به خاک سپارد دوای کومه لکوژییه کهی دهرسیم، ئیستا بوچی وا به کول دهگریت؟

فرمیسکه کانی دهسریت و ده لیّت: ده زانیت، بیستوومه که پیاویّکی ئازایان له زینداندا کوشتووه. وه ک ده لین ئه و پیاوه، پیر (پیاوچاکی عه له ویه کان) عه له ویه کنی خوّمان بووه.

نیگای دایکه که لهسه رقتی کورهکهی دهگیرسیته وه که له زیندادا، بوز بووه، ههروه ک موهکانی لاشه لاوه زهکهی دهچنه ژووره وه له ژووره گهورهکه داریکی تر پیاوه پیرهکه به بی نارامی داوا له پاریزه ره که دهکات:

- بۆ خاترى ئەو خوايە، گۆرەويەكانت دابكەنە با پىكانت ببينم.

كاتنك گۆرەوەيەكانى دادەكەننىت، جنگاى ئەشكەنجە بە پنيەكانيەوە ديارە. خزمەكەيان كە دەموچاوە چرچوولۆچەكەى شايەتى ئەوە دەدەن كە ئەو جۆرە ئەشكەنجانەى لەسەر تاقىكراوەتەوە، بەردەوام دەبنت:

کاک حوسین، من ئهم جۆره برینانه زور به چاکی دهناسمهوه.

ههموو دوانێوهڕۅٚکه، ئهو خزمه پیرهیان باسی ئهو ناههقیانهی بن گێڕایهوه که له کاتی سهرهه لدانی دهرسیمدا لێیان کرابوو. پاشان خواحافیزیان لیدهکات:

کاک حوسین، تۆش ماندوویت، پیویستیت به حهسانهوه ههیه، دوایی دیمهوه بۆلات.

بهرهو ماڵ، دهكهويته ريْگا.

به لام، پاریزه ره که، ناتوانیت بیر له زیندانی دیاربه کر نه کاته وه، بیره وه ریه که له مالیشه وه له یه خه می نابیته وه ته واو شه که ت و ماندووه، هه موو گیانی به هنری پاشماوه ی ئه شکه نجه دانه وه ، ده کزیته وه . کاتیک به ته نیا له گه ل دایکی ده مینیته وه ، له پر واده زانیت له دوره خه وه ها تو وه بر نه و به هه شته ی ، که لای دانتی (Dante) شکلی گرتبو و .

قاچه کانی هینده لاواز بووبوون که به حال ده یانتوانی هه لیبگرن، چاوه کانی نه خوش که و تبوون، ملی باریک و روومه ته کانی تیک قوپابوون، نه وه شبه به به ده دایکی خه مباری ده کات که لینی ناپرسیت چی به سه رهاتووه یانیش بو وا له پو لاواز بووه نیشانه کان، نیگاکان و هه لیسوکه و ته کان بوخویان قسه ده که ن نه وه ی که دایکه بیستبووی له ماوه ی نه و یانزده مانگه ی کو په که که نینداندا بوو، وای کردبوو که خوین له ده ماره کانیدا بیپه ستیت.

وه کو تریش، شتیکی گونجاو نهبوو که پاریزه ره که دانیشیّت باسی نه و ههموو نازار و ئه شکه نجه یه کی کیشابووی، بگیریّته وه . کاتیّک سهیری دایکی ده کات وا به بیّده نگی ده گری، بیر له و هه زاران ژنانه ده کاته وه و به خوّی ده لیت: "نابیّت ئه وان ئاوا عهزاب بچیّژن، نابیّت چیتر فرمیسک و خوین بررژین". به لام ئه و هیچ وشهیه ک شک نابات که دلنه وایی دایکی پی بکاته وه، بزیه ده چیّت بز ژووره گهوه ره که .

خانوه کانی تونجه لی (دهرسیم)، به شیّوه یه کی موّدیّرن فه رش کراون. میّزیّک که له دار گویّز دروستکرابوو ته پلّه کیّکی جگه ره ی مه په پی له سه ر بوو له سه ر فه رشیّک که له (Kemah) له سه ر شیّوه ی کوّنی کوردی دروستکرابوو، دانرابوو. قه نه فه کان له مه خمه ری سوور هه لّکیّشرابوون. به دیواره که دا، ویّنه یه کی ناوچه یه کی ده رسیمی هه لّواسرابوو، فیشه که هغیّک که گولله ی گهوره ی پیّوه کرابوو به بزماریّکی زه رد له سه ر تابلوّیه که هه لّواسرابوو که دیمه نی سه رچاوه کانی مونزووری نمایش ده کرد. ده چیّت ه به رده می کتیّبخانه ی براکه ی که ته وی شه مه ر پاریّزه ر بوو، کتیّبیّک ده رده هیّنیّت به ناوی "سه رهه لّدانی کوردان له ته رشیقی ستادی جه نرالّه کاندا" و له سه ر قه نه فه یه که وتبیّت له به سه روی به وی به به رسو پمانه وه ده ست که له سه ر بناخه ی در کیومیّنته نهیّنیه کان نووسراوه و به سه ر سوپمانه وه ده که وی به سه ردیّری یه کیّک له پاشکوّکان ده که کویّت و ده ست ده کات به خویّندنه وه ی به سه ردیّری یه کیّک له پاشکوّکان ده که کویّت و ده ست ده کات به خویّندنه وه ی به سه ردیّری یه کیّک له پاشکوّکان ده که کویّت و ده ست ده کات به خویّندنه وه ی به سالی ۱۹۳۷ له ده رسیم ده ستی پیّکرا:

نۆر نهينى

بهياننامه

٤ ي ماي ١٩٣٧

نووسینگهی سهروک وهزیران

منِلِّي كشتي

لهسه رئه راپورتانه ی که له پهیوه ندی له گه ل سه رهه لدانه کانی ئه م دواییه ی هه ریّمی تونجه لی (ده رسیم) ئاماده کراون، به ئاماده بوونی ئه تاتورک و سه رله شکری سوپا، لیّکولینه وه و گوفتوگویان له سه رکراو ئه م بریارانه دران:

- ۱. دەبیّت، ئەو هیزه چەكدارانەى كە پەكیان گرتووه، له هیرشینكى بەهیّدز و بەكاریگەردا، خۆیان بگەپەننە هیلاهكانى نازمییه، كیتچین كهن (ئاساگى بۆر)، سینه و كارۆگلان.
- ۲. دەبنىت ئەمجارە دانىشتووانى ئەو ناوچە راپەرپوانە بگويزرىنەوە بىق جىنگايەكى تر {...}، دەبنىت لە ھىرشەكانى سەر گوندەكاندا، دەستبگىرىت بەسەر ھەموو چەك و تەقەمەنىيەكدا و دانىشتوانەكەيشى رابگويزرىن. دەولەت حسابى ئەوە دەكات كە دەستبەجى، دوو ھەزار كەس بگويزرىنەوە.

دەوللەت لەسبەر ئەو بپوايەيە كە لە ھۆرشىنكى سىووك دا، بتوانرىت سەرچاوەى راپەريوەكان بىكارىگەر بكرىت. بەمانايەكى تىر لە لايەك كارىگەرى ئەوانەى كە چەكيان ھەلگرتووە نەھىلىت، لە لايەكى تريشەوە بە شىنوەيەكى سىستەماتىك گوندەكان كاول و خايوور بكرىن و خىزانەكانىش يەراوەزە بكرىن.

لهسهر ئه و بنه مایه ی که ئیستا له به ره که دا، هیزه په ره وه رده کراوه کانی مالاتیا و ئانکارای لین، له ریگای چالاکییه موخابه راتیه کان له ناوچه که و ریک خستنی به تالوینیک که له دیار به کراوه ره وانه ی ئه وی ده کریت، ده بیت له ماوه ی یه که هه فته دا، واته ۱۲ی مای ۱۹۳۷، ده ست به هیرش بکریت.

تیّبینی: پیّویسته به ههچ نرخیّک بیّت، خه لٚکیّکی زیاتر کارا بکریّت، به قازانجی خوّمان، دهبیّت که لْک له گرووپه کانی ناوچه که وه ربگیریّت، ئهمه سهره رای ئه وه ی که دهبیّته هوّی ئه وه ی بودجه یه کی زیاتر ته رخانبکه ین.

پاریزهره که ههست به دهرکردنی ئارهقیّکی سارد دهکات، بهراوردیّکی باری نائاسایی سالّی ۱۹۳۷ له گهلّ ئهوه ی ئیستا ۱۹۸۲ دهکات، بیر له هاوریکانی دهکاته وه که هیشتا له دوّزه خی زینداندا ماونه ته وه نهوانه ی برونه ته قوربانی قانوونه نویّیانه ی که تازه دهرکراون به لاّم هیچیان له قانوونه کونه کانی پیشوو که متر نییه، دهنگیّک که له چیّشتخانه که وه دیّت، ته لاری بیرکردنه وه کانی داده رمیّنیّت، هه ست ده کات که چوّن که میّک خهمیّن بووه، گوریّک به خوّی ده دات و هه لده ستیّته وه و به ره و دهرگاکه ده چیّت. سه یر ده کات نه وه نیّما له نگه (نیّما شه له) به خوّی و پرچه ته واو سبی و

دەموچاوه چرچ هەلاتووەكەيەوە. تف لە قورگىدا وشك دەبىت. ئەوەى كە لە ھەمووى زىادى زىاتر كار لە مرۆڤ دەكات، دەستە لاوازەكەى ئىنمايە، كە ھەر لە مىدالىيەوە زىدى نەكردووە و وەكو پارچەيەكى بىنگىان پىيدا ھەلواسراوە. چاو لە چاوى پارىزەرەكە دەبرىت، بەلام ئەو ناتوانىت لەسمەر ئەو قاچەى بووەسىتىت كە ئىفلىچ بووە. بەيارمەتى قاچەكەى تىرى دەتوانىت بەلانسى خىزى رابگرىت، دەموچاوى وەكو بەردىكى رەقى لىنهاتبوو، چاوەكانىشى كۈو داماو بووبوون. سەرپۆشىتكى سىپى دابوو

پاریزه ره که نه بتوانی چیتر له وه زیاتر چاوه پی بکات، به ره و پیری چوو، ماچی کردو و پاشان ده ستی گرت و چووه ژیر بالی تا له سه رقه نه فه که دابنی شیت. یه ک وشه له ده می نیماوه نه هاته ده ره وه، ته نها نه وه نده نه بیت که چاوی له سه ر پاریزه ره که هه لنه ده گرت. بو ئه وه که و حاله ته رزگاری بیت، پاریزه ره که به شیوه زاراوه ی ده رسیمی، زازاکی، لیمی پرسی حال و نه حوالت چونه ؟ ناخر، نیما تورکی نازانیت و زور چاره ی نه وانه یشان ده که ن.

من باشم، ئەى بۆخۆت چۆنىت؟ خوا دەست بە بالتەرە بگريت و لەھەموو
 دەرد و بەلاو لە زالمان و كارو كردەوەيان بتياريزى.

بینگومان، پاریزه ره که پیشتر گویبیستی ئه و به سه رهاته بببو و، که ئیما ده رباره ی سه رهه لدانه که ی ده رسیم و ئه و چه و ساندنه وه زالمانه یه ی به دوای ئه و رووداوه دا به سه ریان هاتبو و باسی کردبو و. هه ندینک له رووداوه کان وایان لیده کرد که بیربکاته و و هه ندینک جاریش، به رووداوه بچکوله کان پیده که نبی، به لام له دوای زیندانی دیار به کره وه، ئوقره ی لی هه لگیرابو و، ده یویست بچووکترین شت له سه رئه وه ی که چی له ده رسیم روویدابو و، بزانیت.

ئیما، کلیلی کردنهوهی زوریک له نهینیهکانه، بویه دهیهویت بهههر نرخیک بووه، کاریک بکات، که سیقه لای ئیما پهیدا بکات. ئاخر، ئهو شارهزایی لهسهر بهشیک له میژووی ئیما ههبوو، به لام زور لایهنی تری ژیانی ئهو ههبوو که هیچی له بارهیهوه نهدهزانی. ههتا ئهو کاتهش، ئیما ئهو نهینیانهی وهکو شتیکی شهخسی خوی تهنها

لای خوّی هیشتبووه وه ، هه رکه سیکیش باسی ئه و مه سه له یه ی بکردایه ، ئه و خوّی لی که رو کاس ده کرد .

پاریزهرهکه، زوّر به کورتی و به چهند وشهیهکی ساده باسی ئه و ماوهی که له زیندانی دیاربهکر بهسهری بردبوو بو ئیّما کرد و پرسیاریّکی ئاپاسته کرد: دهمهویّت داوای شتیّکت لیّ بکهم، ئهگهر منت خوّش دهویّت و دهتهویّت چاک ببمهوه، ئهگهر هیچ نرخیّک بو خزمایهتیهکهمان دادهنیّیت و دهتهویّت خوا ره م به دایکم بکات، ئهوا دهبیّت قسهم بو بکهیت، ئیما کهمیّک بیر دهکاتهوه.

- باشه، ييم بلي دهتهويت چي بزانيت، ئيما دهليت.
- بەلىنىم پى دەدەيت كە وەلامىم بىدەيتەوە؟ پارىزەرەكە بە گومانەوە لىنى
 دەپرسىت.
 - ئا، بەلنىن بىت، ئەگەر بتوانم.

پاریزهرهکه، زهردهخهنهیه کی بن ده کات و دسته به جن جانتا ده ستییه که ی له ژیر میزه که دا، ده رده هینیت، ده فته ریک و قه له میک ده رده هینیت و ده یخاته سه ر نه ژننی. سه یریکی ده موجاوه بیگه رده که ی ده کات.

- چیت به سه ر ها تووه هه موویم بق بگیره وه، باسی هه موو نه و شتانه م بق بکه به چاک و به خراپ که به ناچاری به سه ریاندا هیناوی. نه وه ی که ده یزانیت به بی دوود لی و شه رم کردن یانیش وا هه ست بکه یت که ناره حه تت ده کات.
 - پاش تۆزىك، ئىما، به پەشىۆكاويى و بە بروا بەخۆبوونەوە دەلىت:
- ئەرەى كە تۆ دەتەرىت بۆت بگىرمەرە، گرنگىرىن شتە كە بەسەرم ھاتورە. من دەمەرىت كە ئەم دىيايەم بەجىنەئىشت، ئەر نەينيائەش لەگەل خۆم بەرمە رىر گلەرەر لاى كەس باسيان نەكەم. بەلام تۆ دەمارىكى لارازى منت گرت، ئاخر تۆ دەزانىت كەمن چەندەم تۆ خۆش دەرىنىد!.

لهبیرته که من بو دلنهوایی کردنی تو، به دلیّکی پر له خهفه ته وه، دهسته بچکوّلانه کانی توّم ماچ کرد تا داوای لیّبووردنت لیّ بکهم، پیش ئه وهی بتگرن و بتیه ن زیندانی دیار به کر، زور گویّت به رابردووی من نه ده دا، ئیّستاش کاتیّک تو

پرسیاری ئەوەم لی دەكەیت، ئەوا منیش ھەموو شتیكت بۆ دەگیرمەوە - تەنھا شـتیك ھەیە كە نازانم لە كویوە دەست پیبكەم -

- پارێزەرەكە بە چرپەيەك پێى دەڵێت، لە سەرەتارە .

ئیّما، به ئیّش و حهسرهتهوه، بیر لهسهردهمی سهرهتای لاویّتی خوّی دهکاتهوه، بهم شیّوهیه دهست به گیّرانهوهکهی دهکات.

بەشى يەكەم

كالبووسان

١

براکهم، دهست بکه به نووسین و داوام لی بکه به وردی رووداوهکانت بق باس بکهم، دهبیّت نهوه بزانیت که من هیّشتا بیرو هوّشم له دهست نهداوه، نهوهی که بینیومه، بیستوومه و خوّم لهگهلیدا ژیاوم، هیّشتاش ههمووی له نیّو دلّ و دهرونمدا دهژی، بالهسهرهتاوه باسی سهردهمی مندالّی خوّم و گوندهکهمان، گالبوسانت بق بهکهم.

ئهگهر بیروهنرشم خیانه تم لی نه کات، ئه وا له مانگی ئزگنرست (ئاب)ی ۱۹۳۸ له گونده که مان ده دریام. ههر وه ک خنرشت ده زانیت، گونده که مان، له دامنینی ئه و شیوو دوله ی که له قه راخ ئه و ئاوه ی به خور ده ها ته خواره وه، که هه مان ناوی هه بوو، واته گالبوسان، هه لکه و تبوو. حوسین باری به رانبه ری ئیمه له و به رکه ناره که وه ده ژیا. سه پیت باکیل و کاک عهلی به رتی له نزیک ئیمه وه له قه راخ ئاوه که دا ده ژیان. له نیوان ئه و دوو خانو و دا، چه مینک به خور دیته خواره وه. ئه و ئاوه له شاخی سپییه وه دیرد وه خواره وه ، هه رله ویش ئاشیکی لی بوو، به شه و و به روژ، ئیشی ده کرد.

دراوسنيي هەرە نزيک له ئنمەوە خدرى سەييد باكليسى بوو-

دەتوانرا ئەو خانوانە بېينىرىن كە ھى (دۆيە قەر)، مستەفايا دەرويش و حوسىن تووسىك بوون. بە تەنىشت خانووەكەى تووسىكدا، چۆگەيەك بە خور دەھاتە خوارەوە كە يىيان دەووت رووبارى حوسىن تووسىك.

رووباری گالبووسان، ئاویی زهوییهکانی ئیمهی دهدا، هه رچه نده زوریش نهبوون به لام هه تا بلیی به پیت و به رهکه ت بوون و به شی هه موو پیداویستییه کانی ئیمه ی ده کرد، له گهنم، جوّ، هه رزن، بیبه ر، ته ماته، ئارو (خهیار)، سیر و پیشاز، بزنه کانیشمان خوّیان به گه لای داربه رووه کان تیّر ده کرد.

گوندی گالبووسان خوّی به لووتکهکانی چیایی زارگزفیته وه هه لواسیبوو، که لیّوه ی به باشی ده شتی پیرگیدی دیار بوو، که خوّی دریّژ دهکرده وه ههتا دهگهیشته چیای یولی سوّبوونی.

له پایزاندا، کاتی دهغل و دان هه لگرتن، ههردوو ئاشه که دهبوون به یه کنیک. خه لکی ئه و ده قهره، به شه و به پوژ ده هاتن بق ها پینی گهنمه کانیان و پاشان به خویان و فهرده ئاردی پرهوه دهگه رانه وه .

به بههاران، گژوگیا و گوڵ، به به رگی ئالاو والایانه وه، ناوچه که یان ده رازانده وه، ههموو شتیک له جوانیدا نقووم ده بوو. ئیمه ش به بینی ریّحانه، گوله وه نیرگز، مهست ده بووین. په پووله و میش هه نگه کان به بی ماندوو بوون، لهم گوله وه ده فرین بی ئه و گوڵ، له کاتیکدا که بوولبول و چیّله که کان به ئه سپایی ده یانخویند. بی ئیمه ی مندالان، وه رزی به هار، مانایه کی تاییه تی هه بوو. هه ر له به یانی زووه وه ده جوویینه ده رده وه تا چاودیری مه پ و برنه کانمان بکه ین کاتیک ده مانبردن بی ناو دارستانه چروپ ره کان. یاری (عه لی فاتیک) مان ده کرد که ئاوها بوو، یه که یه که په په په که کانی گولیکمان لیده کرده وه هه تا دواپه په که که به دوای یه کدا ده مانگروت "براوه" یان "ون به".

تاجه گولمان دابهشده کردو به یارمه تی شیله ی گوله که نگری کیّویی ده مانکرد به بنیّشت. کاتیّکیش له سه ر هه ندیّک به رد ده مان مالینه و ه ، ده سته کانمان ره نگی ئه وانیان ده گرت.

كاتمان به سنبهرى خۆمان دەپنوا و بەبى ھىچ دەردەسەرىيەك خواردنمان بەدەست دەخست، ئاخر ئىمە دەمانزانى كام گژوگيا ژەھراوىيە.

پێش رۆشتنەوەمان بۆ ماڵەوە، كاتێک خۆر ئاوا دەبوو، دەچووین بۆ سەر رووبارەكەو كەمێک ياريمان دەكرد.

من تاکه کچی دایک و باوکم بووم، ههربزیه ههموویان به براکانیشمهوه وهک پهرستن دهیانپهرستم و ههموو خوشهویستی خویان بهمن دابوو. ههتا بلینی ژیکه له بووم، قریکی دریز و دهمووچاویکی خو و کولمهکانیشم سوور دهچوونهوه، ههربویه زورجار دهبووم به جیگای قسهوباسیکی زور.

وهک ده لین، دوای ئه وه ی هه رشه ش براکه م به دوای یه کدا له دایک ده بن، روّژیک دایک و باوکم له ده مه وخوّرائاویونیکدا روو ده که نه خوّر و ده ستیان به ره و ئاسمان به رزده که نه و ده پارینه و که کچیّکیان ببیت.

ده چنه زیاره تی زور چاک و پیران له نیویاندا، دایه فاتمه و له وی خیریک ده که ن. وه ک ده که ن. وه ک ده که ن. وه ک ده کین که دوعاکانیان قبوول ده بیت، من له دایک ده بم.

باوکم، حوسین، پیاویکی له پو لاواز و بالا مامناوه ندی بوو، ههمیشه دهم به پیکه نین و رووخوش بووه، زوّر به منداله کانیه وه پهیوه ست بووه و پیاویکی به ئیعتیبار و لهگه ل دراوسیکانیدا به چاکی هه لیکردووه سمیله کانی دریّر و بروّکانیشی پ پ و ئهستوور بوون . ئه و هیشتا مندالیّکی بی چاره ی تهمه ن شانزده سالان دهبیّت که لهگه ل دایکم زهماوه ند ده کات که ژنیکی کاملی نزیکه ی بیست سالان دهبیّت . وه کو گالته کردن ده لیّن که ئه و له تهمه نی لاویّتی و تازه زاوه په تیدا، نه پویراوه بچیّته ثووری (بووک)یّوه . روّژیکیان ئه وان له قه راخی چومه که ده بن و له دووری ههمو نیگایه ک دهست ده که ن به دهستبازیکردن . دوای ئه وه ، دایکم توو په ده بینت و تاشه به ردیّک ده خاته سه رسنگی و ده پهستینته وه و هه لی ده داته ناو ئاوه که وه نازانیّت بی چی وای کردووه . به ته نیا دیّته وه بی ماله وه . حه تمه ن دانیشتووانی گونده که پیّوه ی ده نین به لام ئه گه ر مروّث پیّیان باوه ر بکات ئه وا نه ده بوو

ئهگەرچى خانووهكەمان يەك قات بوو بەلام زۆر گەورە بوو. لە دوو بەش پيكهاتبوو، ئەو بەشەى خۆمان تيدا دەژياين لەگەل تەويلەيەك. ئەو شوينەى خۆمانى لى دەژياين لە ھەيوانيك پيكهاتبوو كە دەكەوت نيوەندى خانووەكەوە، ژير زەمينيك و چوار ژوورى نووستنى تيدابوو. ديوارەكانى لە بەرد دروستكرابوون و بە قور سيواخ درابوون، براكانم، سليمان و كامير و مەمەد، ژنيان هينابوو و منداليشيان ھەبوو. ھەر بۆيە ھەتا دەھات ژمارەمان زۆرتر دەبوو و جيگاشمان تەنگتر دەبووەوه.

وه کو دویّنی وایه له به ر چاومدا. من لهگه ل براکانم، موسا، داود و حوسیّن و حهسه ن عهلی، له ههیوانه کدا دهنووستین. دیاره حالّمان زوّر باش نه بوو به لاّم ژیان به رهو ییّش ده چوو، هه روه ها به و حاله وه نه ماینه وه .

به هاتنی سه ربازه کان بن ناوچه ی ده رسیم، تا ده هات خه نگه که نیگه ران تر ده بوون ره نرانیک فه رمانی دابوو که دراوسیکه مان که ناوی خدر بوو ببیته کویخا، بزیه ده بوو زوو رو سه ردانی گارنیسو ربکات. به و شیوه یه هه وانی شه په کانی ده وری (رووباری لاش) مان بیست، له دیمانان. هه وانی کوشتنی ما نباتی سه ید ره زاو، ته فروتونا کردنی پیاوه کانی به ختیاری، خزم و که سووکار و دراوسیکانمان و سه ربریننی ناغا شان، قیامه تی هه ستان و بووه باسوخواسیک که هه میشه باسی لیوه ده کرا و هه موو گوندنشینه کانی هه ژاند. پیاوانی به هه یبه تی وه کو سه ید باکیل، کاک عه لی به رتبی و حوسین باری، ناگادرای هه مووشتیک بوون. نه وان به شیره ی جوزاو جوز په یوه ندیان دوسین باری، ناگادرای هه مووشتیک بوون. نه وان به شیره ی جوزاو جوز و به یوه ندیان ده رسیمدا هه بوو.

به و شیّوه یه روّژه رهشه که هات. نیوه روّ بوو، خوّر به به رزییه وه له سه رخانووه که مان وه ستابوو. روّژیکی خه فه کراو بوو، گویّمان له ده نگی سیسرکه کان بوو. سه گه که مان سیتچیّ که تووکیّکی سپی و دوو گویّی قوتی پیّوه بوو، له و سیّبه رهی که من یاریم تیدا ده کرد، لیّی راکشابوو. تازه دایکم قرّیی بی شانه کردبووم و مووروی سوور، شین و زهردی به که زییه کانمه وه کردبوو. له پی گویّم له سیتچیّ بوو ده ستی کرد به وه پین و هه لبه زو دابه ز. زوّر نیگه ران بووم و هه ستامه سه رپی. سه گه که له وه پین به ده روی باره و های رووباره که رایکردو منیش به دوای که وتم. له وی له به دوری ده وی به ره و و به ره و لای رووباره که رایکردو منیش به دوای که وتم. له وی له دوبه

رووبارهکهوه چاوم به حوسین توسکی و سهدان سهرباز کهوت، به خوّیان و چهکهکانیانهوه که سهرهنیزه یان پیّوه بوو. زوّربهی سهربازهکان پیاده بوون، به لاّم ئه فسهرهکان به سواری ئه سپ و هیستره وه بوون. به ره و گونده که مان ده هاتن و پیاوانی ده ره لنگ فشی ده رسمییان پیش خوّیان دابوو و پالیان پیّوه ده نان. که ئه وه م بینی توقیم، به ره و ماله وه رامکرد، بینیم داییک و باوکم و براو براژنه کانم خهریک بوو ده هاتنه ده ره وه . رامکرد بو لای دایکم و خوّم کرد به ژیّر کراسه که یدا و ده ستم کرد به گریان.

سولیّمان که پیاویّکی پیر بوو، رووی کرده باوکم و پیّی وت: دهبیّت توش لهگهلّمان بیّیت.

باوکم خەرىک بوو بۆى روونبكاتەوە كە نايەت:

من ناتوانم ژن و مندالاکان بهجی بهیلام بی شه و غه زهبانه من پیربووم و ثهوان ههقیان بهسه ر منه وه چییه . ئیوه برین! خوتان رزگارکهن من ئاگام له ژن و مندالهکان دهبیت.

حهسهن عهلی که له ههموان گهنجتر بوو لهگه ل ئیمه مایهوه، به لام ههر شهش له براکانی ترم و دوو له براژنه کانم خویان کرد به نیو دارستانی زارگزفیته وه که که و تبووه پشت خانووه که مانه وه و دراوسیکانیشمان، پیاوه کانی مالی ئیفیش، که بینیان چون ئه وانهی ئیمه رویشتن ئه وانیش شوینیان که و تن که سه ربازه کان هاتنه نیو ئاواییه وه سهید باکلی، شهموی لای حوسین توسکی و به کوی لای کاک عه لیش، همموویان به ره و دارستانه که رویشتن ئه وهی له ئاواییدا مابووه وه ، ته نها ژن و مندال و پیاوه پیره کان بوون دایکم دهستی کرد به گریان و ئه و براژنانه شم که مابوونه وه دهستیان کرد به رنینه وهی قری خویان، سهگه که مان سیتچون هیشتا لای رووباره که بوی، به به رده وامی ده یوه راند که لای ئیمه وه نه و به رووباره که ناچار بکه ناچار بکه ناچار بکه ناچار بکه ناپار بینه سه ریان و شیوه نی ژنان و مندالان ده گهیشته لای ئیمه دراستیه کهی، ئیمه

نهمانده زانی چیمان لی ده که ن. به لام له وه تنگه یشتبووین که ده یانه و پت هه مو و پیاوه کان کوبکه نه وه و و له گه ل خویان بیان به ن.

کاتیک سهربازه کان په رینه و به ره و لای خانووه که ی ئیمه هاتن، باوکم وتی با برزینه ژووره وه، دایکم ده رگاکه ی پیوه داو ئیمه ش هه موو خوّمان ترنجاند بووه لای په نجه ره که وه تا ببینین چی رووده دات.

یه که یه که هه موی خانوه کانیان گه مارق داو خه لکه که یان به ده ست به رزگراوه یی به زور ده هنتای به زور ده هنتای ده کرد به پشکینی خه لکه که باشان که و تنه پشکینی ماله کان .

بەوشتوەپە سەرە گەيشتە سەر مالى ئىمە. كە لە دەرگايان دا، باوكم دەرگاكەي کرده وه، به خزیان و تفهنگه کانی دهستیانه وه خزیان کرد به ژووردا، به زمانی خزیان که بن نیمه بنگانه بوو و لییان تینهدهگهیشتین، دهستیانکرد به هاوار هاوار بەسەرماندا، نەمانىدەزانى چپان لىمان دەويىت، باوكم وتى، دەستان بخەنە سەر سهرتان و برؤنه دهرهوه . براژنه کهم مندالاکانی کرده کولی و دهستی گرت به له چکه که که سه ریه وه . له ده رهوه هه موومانیان ریز کردو ئه فسه ریّک که به سواری ئەسىپكەوە بوو، فەرمانى بە سەربازەكاندا كە بمانىشكنن. كـە ھىجىيان نـەدۆزىيـەوە، جاريكيتر چوونهوه بق نيو خانووهكهمان. نيو سهعاتيكي پيچوو، تا هاتنه دهرهوه و دەستیان به پرسیارکردن له باوکم کرد، ئەویش واقی ورمابوو و نەپىدەزانی وەلامپان بداتهوه، ئاخر ئهو له زمانی تورکی نهدهگهیشت. وهرگیریکیان هینا، له باوکمیان يرسى كورهكانت له كوين؟ باوكيشم له وهلامدا وتى: نازانم. ئيتر دهستيان به ليدانى باوکم کرد، تا سواریک هاتوو دهستی گرتن. دوای ئهوه دهستی باوکمیان گرت و له گه ل خوّیان بردیان. ویستم دوای باوکم بکه وم، ئه وه نده مزانی دایکم قبری گرتم و وهستاندمى، نەپهنىشت شوينىان كەوم. لە خانووهكەمان دوور كەوتىنەوھ تا لە چاومان ون نهبن، پیاوه کانیان له گه ل خویان به ره و لای خانووه که ی باکیل برد. دایکم دەستى بەلاواندنەوە كرد و يەكە يەكە ناوى ئەو پياوانەي دەوت كە سەربازەكان له گه ل خوّیان بردبوونیان: مستهفایا دهرویش، دافوتا قهر و حوسین باری، ههروهها

سلویا گولوری و خیده کاک، که به ریکهوت لهناو دیکهدا بوون. سهربازهکان پیاوهکانیان بهره و لای زیّی (OKH) وه دهبرد تا لهگهل پیاوهکانی دیکانی دهورو پشتماندا، کرّیان بکهنهوه و لیّیاندا و روّیشتن.

کاتیک گهراینه وه بن ماله وه چیمان بینی، هه موو شته کانمان درابوو به سهر یه کدا، دایکم ده ستی به دوعا کردن له سه ربازه کان کرد: ده ک رهبی ده ست و قاچتان شکی ! یا خوا مالتان ناگری تیبه ربی ! به رنه نه فره تی روّن و دوزگوون بابا که ون که نیمه به یشت و یه نای خومانیان ده زانین .

ههموو ژنی ئاوایی لهوی بوون، بهسیّر خاتوون که ژنی سهید باکیل بوو وتی:
سهربازهکان بهدوای چهکدا دهگهران، دوای ئهوهی لیّکوّلیّنهوه لهگهلّ پیاوهکانمان
دهکهن بهریان دهدهن، به لام ژنهکهی دوّیا قهر، یهکه یهکه ئهوانهی دهژمارد که له
هیّرشهکانی پیّشووتردا لهگهلّ خوّیان بردبوونیان، چهکیّ که ژنی حوسیّن باری بوو
قسهکهی لهدهم وهرگرتهوه: ئهوانهی ئیّمه سالیّک دهبیّت چهکیان داناوه و کهس لهم
دیّیهی ئیّمهدا هیچ بهربهرهکانیه کی لهگهلّ سهربازهکاندا نهکردووه، کهواته نابیّت ئیّمه
خوّمان وهکو بالندهیه کی بهدبه خت نیشان بدهین، خهمتان نهبیّت پیاوهکانمان

دەگەرىننەوە . بەلام ئەم قسانەى چەكى وايان نەكرد كە قەناعەت بە ھاسىل بابا كورى سەيد باكلى بكات كە سەرەراى ئەوەى تەمەنى نۆزدە سال بوو سەربازەكان لەگەل خۆيان نەيانبردبوو، ئاخر ئەو قاچىكى ئىفلىچ بوو. ئەو پىنى وابوو كە چەكى عەقلى مندالانەيە:

دیاره پیاوه کانی به ختیاری، چه کیان هه لگرتبوو، به لام ئه ی بن ژن و منداله کانیان کوشتن؟ خن ئه وه ئه گهر ههر باسی کزمه لکوژییه کهی مالی سهید رهزا نه کهین، که چل که سی بن چه ک و بنتاوان بوون؟

ژنه که ی موختار تیروانینیکی تری بق مهسه له که ههبوو:

ئێمه نابێت پیاوهکانی خوٚمان لهگهڵ سهید رهزا تێکهڵ بکهین؟ ئهو بهربهرهکانێی سهربازهکانی دهکرد. ههمووی خهتای ئهو بوو که سوپا رووی کرده دهرسیم.

ئەم قسانە واى كرد كە چەكى بە رووى ژنەكەى موختاردا ھەڭشاخى:

 کچێ له خوا بترسه! ئا بهو شێوهیه باسی سهید رهزا نهکهی! ئهو ههموو خزمهکانی خۆی کرد به قوریانی دهرسیم.

بەسەر خاتوون، تىكەلاوى قسەكانىيان بوو:

ئێستا بڕوانن! بێ لهگهڵ يهكترى شهڕ دهكهن؟ كهمێك سهبرتان ههبێت.
 ئێمه دهبێت تهنها له خودا بيارێينهوه.

که ههموو شت هیور بووهوه هاتینهوه بی مالهوه. هیشتا تاریک دانههاتبوو و روّژ ئاوا نهبووبوو. دایکم باسی نهوهی بی براژنهکانم دهکرد که له یهکینک له گوند نشینهکانی بیستبوو، لهناکاو له دهرگا درا، ترس دایگرتین، دایکم به دوودلییهوه دهرگاکهی کردوه. عهلی ناموزام بوو. نهو بهشیوهیه کی وا سهیر خوّی کرد بهژووردا دایکم ملی گرت و دای لهپرمهی گریان. به شهله شهل، چوو لهسهر تهخته خهوینک دانیشت، نیمهش به هیواشی دهورهمان دا، هیشتا خوین له مل و قاچهکانی دهچوّرا، وه لامی پرسیاری دایکمی بی نهدهدرایهوه، لهو کاتهی که دایکم خهریکی ناماده کردنی تهشتیک ناوی گهرم بوو نهویش هیواش هیواش زمانی هاته وه گو:

- کاتیک گهیشتینه سهر رووبارهکه که سهربازهکان چواردهوریان گرتبوو،
 ئیمهیان پیش خوّیاندا بهرهو لای (OKH)، من شتیکم کرد که تهواو
 کاریکی شیّتانه بوو، وهک ئهوهی بهدهستی خوّم ملم بخهمه بهددهستی
 جهلادهکهم. چهند وشهیهکم به تورکی وت، وتم بهلکو ئهگهر وا بزانن که
 زمانهکهیان دهزانم رزگارم ببیّت لهدهستیان. چوومه پیشهوه بوّلای
 ئهفسهریک و پیم وت که من بی تاوانم و لیّی پایامهوه که بهرم بدهن.
- به لام له وه لامدا وتی: "ههی فیل باز، که تق تورکی ده زانیت بق له ئیمه ت شارد قه وه لامدا و تی: "ههی فیل باز، که تق تورکی ده زانیت بق له ئیمه ت شارد قه وه ". فه رمانی به سه ربازه کاندا، بمده ن به زه ویدا و به حهیزه رانه کانیان به ربوونه گیانم و بی پسانه وه لیّیان ده پرسیم که کی چه کی هه یه، منیش سویندم بق ده خواردن که که س چه کی نییه دوایی یه کیکیان له سه رسنگم دانیشت و دوانی تر قاچه کانیان به رزکردمه وه و هه ردوو قولیان گرتم و که و تنه لیّدانی پیّکانم.

ههر لهیه کهم تیسره وه ندنیان وام هه ست ده کرد که ماسوولکه کانم به ته واوه تی سپ بوون، دووه م وام هه ست ده کرد ده لینی جه رگ و دلم ده رده هینن ، سییه م، خوین له قاچه کانمه و هیچقه یان کرد. ئیتر دوای نه وه نه متوانی پیاکیشانه کانیان برمیرم.

کاتیک بههرّش خوّمدا هاتمه وه، خوّم به ته نیا بینییه وه بیرمکرده وه که ئهگه ربه گاگولکیش بیّت خوّم بگهیه نمه وه ماله وه له پر گویّم له ده نگیک بوو دهینالاند . هه رچونیّک بوو خوّم گهیانده ئه و جیّگایه ی که ده نگه که ی لیّوه ده هات . که بینیم ئه وا (Khide kek) له سه رپشت که وتووه و هه موو ده مو چاوی خویّنه . هه ستم کرد که هیّشتا گیانی تیّدا ماوه . به لاّم من خوّم نه مده توانی ریگا بکه م، چ جای ئه وه ی ئه ویش هه لگرم . کاتیّک عه لی له قسه کانی بووه وه ، دایکم به هیّواشی به ئاوی شیله تین قاچه کانی بی شت . دوای ئه وه یه کسه رچوو بو مالی (Khide kek) تا هه واله که یان پی رابگه یه نیّت . ژنان به ره و رووباره که رایانکرد تا برینداره که به یّننه وه ، عه لی ئاموراشم سه ره رای برینه کانی قاچی به ره وه چیای زارگو قیت که و ته ریّگا .

۲

سهربازه کان، عهلی ئامۆزامیان به جی هیشتبوو، وه کو ئه وه ی که مردبیّت. پیاوه کانی تریان پیش خوّیان دابووه به رهوه (Okh). سه ربازه کان به قوّناخه تفه نگ به ربوونه گیانی پیاوه کان که زوّربه یان به سالا چووبوون. کاتیّکیش له هیلاکی، برسیّتی و تینویّتیدا به م لاو ئه و لادا ده که وتن، به حهیزه ران تیّیان ده که وتن و به زوّد هه لیانده ستاند نه وه ا ربی گایان نه ده دا که کاروباری سه رئاویان جیّبه جیّ بکه ن که گهیشتبوونه گوندی (Okh)، هه مان شتیان دووباره کردبووه که به سه رگوندی گالبووسانیاندا هیّنابوو، چوارده وری خانووه کانیان گرتبوو، ژن، مندال و پیره میّرده کانیان هیّنابووه ده ره وه و پیاوه کانیان تیّکه ل به ربیزه که کردبووه، دوای به ره ره گوندی سیتریچ که وتبوونه ریّگا.

 کارهساتیکیان بهسهردا بهینن. ئه و نهیده توانی وه کو ئه وانی تر چاوه کانی لیک بنیت. دوای ئه و شته ی که ناویان لینابوو خواردنی ئیواره، سهربازه کان فه رمانیان دا که نابیت له گه ل یه کتر قسه بکه ن و پاشان بردنیان بی شوینیکی به رئاولاً. له وی سی ئاگری گه وره یان کرده وه تا چوار ده وریان رووناک بکاته وه . له شه و دا، کالل ده ستی هیننا به سه رکوره که یدا و ته نها یه ک شتی له میشکدا بو و نه ویش راکردن بو و، به لام هیچ هه لیکی بر نه په خسا.

به یانی زوو دیسان کاروانه که به رخ که وت. له سه ره وه ، له سه ر لوتکه ی چیای سپی، دهنگی گریان و لاواندنه وه ی ژنه کان دهبیسترا.

گەیشتنه ئەو جیٚگایەی كە وا ریگای سەربازی تیدا دروست دەكرا. لـەوێ كە وەكو شوینی كریٚكاری چاوی لیدەكرا، خیٚمەیەكی لی بوو كە لـهلایـەن پیاویٚكـەوە چاودیٚری دەكرا بە ناوی بەكۆ. بۆیە (بەكۆ)شیان لەوێ دانابوو، چونكە كەمیٚك زمانی تـوركی دەزانی. ئـەو جگـه لـەوەی كـه سـەر بـەھـەمان عـهشـیرەتـی كالۆ بـوو، هـەرەوەها دراوسیشیان بوو.

هه ر له و کاته وه ی که گوندی خه تشی به چن هی شتبو و کالق له دوزگوون بابا ده پارایه وه که به لای نه و خیمه یه دا ره ت ببن . هه ر ده یروانی تا له کوتایدا، خیمه که ی به رچاو که وت. نیتر بیری کرده وه که دوعاکانی قبول بووه . ده ستی منداله که ی گرت و خوی پاش خست بر دوای ریزه که . کلاوه سووره کهی له سه ری مندالاکه ی لابردو و و فوی پاش خست بر دوای ریزه که . کلاوه سروره که ی له سه ری مندالاکه ی لابردو و فانیله که ی داکه ند و که مین کسه رو قریی بر ریک خستو و و به گوییدا چرپاند:

- كورى خۆم، كە گەيشتىنە بەردەم خىنمەكە پائىنكت پىنوە دەنىنىم و يەكسەر خۆت دەكەيت بە نىنو خىنمەكەدا. مامە بەكۆ لەگەڭ خۆى ھەرچى نووتىرە دەتباتەوە بۆ لاى دايكت. نەترسىت، ئەگەر سەربازىكىش لىلى پرسىت تىق كىنى، بىلى من كورى بەكۆم.

كاتنك گەيشتنە بەردەم خىيمەكە، سەيرىكى ئەم لاو لاى خۆى كىرد تا بزانىيت كەس سەيريان ناكات، پالىكى بە كورەكەيەو، نا بۆ لاى بەكىق كە لەبەردەم خىيمەكەدا وەستابوو. بەكۆش بە خىرايى پانتۆلەكەى لەبەر داكەند و خاولىيەكى تىوە پىچاو لە تەنىشىت خۆيەوە داينا. ھەردووكىيان دەترسان و بەكۆ دەستەكانى وەك شـەق شـەقـە دەلەرزىن.

له پر ئه فسه ریک له ریزه که ی ئه و به ره وه په پدابو و هیستره که ی له به رده م خیمه که دا و هستاند . به کو هاته ده ره وه ، پیاویکی درینژ ، لوتیکی هه لایانه و سمیلیکی درینژ ی ئه ستووری هه بوو . ئه فسه ره که زور به جددی سه یریکی کرد ، سه یریکی کوره که ی کرد و به به کوی وت وه ره پیشه وه ، به کو ویستی غیره ت بداته به رخوی و سی هه نگاو هاته پیشه وه ، سلاویکی سه ریازیانه ی لیکرد و پیلاوه کانی هه لکیشاو ، ناوی خوی وت:

- بەكۆ، خەرەسى جادە سەربازىيەكەم، گەورەم.

ئەنسەرەكە بە چاويكى گوماناوييەوە لە مندالاكەى روانى و پرسيارى كرد:

- ئەو منداللە ھى تۆيە؟

به كل به جاريك توقى بوو، به لام ديسانيش وه لامى دايهوه:

- ئەگەر بە كۆيلەي خۆتانى قبول بكەيت، گەورەم، بەلىي كورى خۆمە.

ئەفسەرەكە درێژەي پێداو وتى:

- به لام ئەمە لە تق ناچىت.

به كۆ واى نيشاندا كه گاڵتهى لهگهڵ دهكات:

- ئەم سەر دايكى داوەتەوە، گەورەم!

ئه فسه که که مینک بیری کرده وه و به بی ئه وه ی هیچی تر بلینت، پاش تاوینک به خیرایی سواری هیستره که ی بووه و شوین ئه وانی تر که وت. خیری گه یانده قافله که یان که ریزیان به ستبوو به ره و شاخی سپی. سه ر شاخه که، جینگایه کی پان و به رین و دامینه کشی لا شیوه لان بوو. له ویوه گوندی ئه باسیان و زمینک ده بینرا. ده تووت خانووکان به قه د شاخه که دا په رش و بلاو بوونه ته وه. دووکه ل له کلاور و را ده به رز ده بووه و سه ده ها ناله و ها وار له نیو لوتکه کاندا، ده نگی ده دایه وه.

ههمانكات كه قافلهكه به شاخهكهدا ههلدهزنا، كالق، له ههوللى ئهوهدا بوو كه ديلهكان رازى بكات خقيان دهرباز بكهن.

به چپهیهک پیّی وتن، ئاگاداربن، سهربازهکان نیازیان ههیه بمانکوژن. لهم دوّلهدا دهتوانین خوّمان رزگار بکهین، ئاخر دهبینن که چوّن سهربازهکان کهنهفت بوون له هیلاکیدا. ئهمه ئهو چرکهساتانهیه که چاوهروانی دهکهین، وهرن با راکهین.

به لام كه س گويي به قسه كاني نه دا، ئاخر هه موو برواى ته واويان وابوو:

کوره دهبهسیهتی! هیچمان لی ناکهن، قهیریکی تر ههمومان بهردهدهن.
 به لام ئهگهر راکهین، ئهوا نیشانی دهدهین که تاوانبارین.

گومان میشکی پرکردبوو، بهناچاری دوای هاوریکانی کهوت. دوای ئهوهی بهسهر ههندیک تاشه بهردا سهرکهوتن، هیندهیان نهمابوو بگهنه سهر لوتکهی شاخی سپی. ئهفسهرهکان که به سواری هیسترهوه بوون، بو جیگایه کی پهنا دهگهران که دیلهکانی تیدا کوبکهنهوه.

کالۆ، به ئەسپایی بەوانەی لە نزیکیەوە بوون وت: ئەوەتا بەدوای شوینیکدا
 دەگەرین کە بیکەن بە گۆری ئیمه.

به لام که س نهیده وست بروا به قسه کانی بکات. دواجار، سه ربازه کان شویننیکی لا چه پیان هه لبژارد که ده که و ته سه رووی دوّلی زمینک، دیله کانیان راپیچی ئه و شوینه کرد. گه رمای مانگی توگوست، هه راسانی کردبوون، تیشکی خوّر که لله ی سه ریانی ده کولاند. تاشه به رده کانیش وه کو ساجی سووره وه بوویان لیها تبوو. بو ئه وه ی له وه ش زیاتر عه زاب بچیزن، سه ربازه کان به به رده وامی رووی تفه نگه کانیان ئاراسته ی دیله کان ده کرد، ئه وه جگه له وه ی یه ک دلوّپ ئاویان نه ده دانی .

لاشه کانیان له سیپالکیک ده چوو که له به رتیشکی به هیدنی خور به سه ر تاشه به رده کاندا هه لخرابیت. به ده نگیکی نزم له گه ل یه ک قسه یان ده کرد، تا ئه گه ر شتیکی نوی هه بیت، ئاگادرابن لیی.

سەيد ھۆس، كە كورى ماما ئاغا بوو، خۆى چەماندبووەوە بەلاى زاواكەياندا، دۆيىق قەر، بەرانبەرى دانيىشتبوو، خەلكى گونىدى گالبووسان بوو. دۆيىق سىلاوەكەى لىسەندەوە: - ئەرە چىيە، سەيد ھۆس، بريندارى؟

سەيد ھۆس، دەستى بە گێږانەوەى ئەو كارەساتە كرد كە بەسەرياندا ھێنابوو:

مهر له بنکهی سهرهکی سهربازیی توریشمیّک، دهستیان به لیّدانمان کرد. سین روّژ پسیّش ئیّستا له ریّگای نویّنهری والییهوه بانگیان کردین بیّ سهربازگهی مامکی. دهستمانیان بهستهوه و بردینیان برّ تورشمهک. چهند سهد کهسیّک دهبووین، ههمومانیان کرده تهویله و کادیّنهکانهوه. لهوه دهترساین که بهدهردی تهرمهنیهکانمان بهرن که ههر به زیندوویی سیوتاندیانن، برّیه لهنیّو خرّماندا کردمان به دهمه قالّه، تهوه بوو دهرگاکهیان لی کردینهوه، تهفسهریّکی قرژ زهرد که له گایهک دهچوو، رووبه پومان بووهوه، غهزه به چاوی دهباری، دهستی کرد به جنیّودان پیّمان، عهلی ناغای خه لکی تچرتیک وه کو شیّر لیّی راپه ری و رووی کرده تهفسهرهکه و بهزمانیّکی تورکی رهوان پیّی وت: "تهریّ پیّمان نالیّیت تیّمه چیمان کردووه؟ بر به شیّوه ناشیرینه ههدسووکهوتمان لهگهلّ دهکهن؟

ئەفسەرەكە سەيرىكى كردوو پىلى وت "لاچىق لەبەر چاوم"، دواى ئەوە رىگاى دا برواتەوە بىق ماللەوە، پاشان رووى كردە ئىلىمە كە لەبەردەم دەرگاكەدا وەستابووين، لە كەسىنىكى كە لە نزىكىيەوە وەستابوو پرسى ناوت چىيە؟ وەلامى دايەوە: مام حوسىن، پاشان لە منى پرسى ئەى تىق ناوت چىيە؟ منىش لە وەلامد وتىم سەيد حوسىن، بە وەلامەكەى من زور توورەبوو:

"بهخوا جوانه"؟ نازانم بن پیشتر هه نماننه واسی و نه مانسووتان؟ نه دهست نه م هه موو سه بید و حوسینانه رزگارمان نابیت؟ به تو په بیه به ته ویله که هیناینیانه ده ره و ده رگاکه یان داخسته وه و ده ستیان کرد به لیدانمان. ژماره به ک سه ربازیان تی به رداین و به قامچی که و تنه لیدانی به ری پیمان، پاشان وه کو مه یت کردینیانه وه به نی گه و ره که دا.

چونکه نهمده توانی بروّم، سواری هیستریکیان کردم، ئهوه بوو که گهیشتینه گوندی کهچ، تیکه ل به ئیسوه بان کردین. دوای ئهو، زاواکه ی دهستی به گیرانهوه ی

٣

چیای زارگوقیت، روّحی ئیمه، پاریزهر و پهناگامان بوو. خه لکی ئه و گوندانه ی که له ریّر باله کانی ئه و چیایه دا ده پاریزدان، خه لکیکی به دبه خت به لام شورشگیر بوون، هه رویه له لایه ن تیرانییه کانه وه ده چه وسیندانه وه و ژیانیکی سه ختیان هه بوو. چیایی زارگوقیت له دایکیک ده چوو که هه مان هه ستی به رانبه ر منداله کانی خوی هه یه و به یه ک چاو سه یری هه مویان ده کات. به دارو گژوگیاو لوتکه کانی پهناگایه کی دروست کردبوو. باو بورانه که شی به هه مان شیّوه پیشوازی له گیانداره کانی ده کرد و نرخ و به هاو تایبه تمه ندییه کانی ئه وانی ده زانی و ده یپاراستن. که چی ببووه موته که که به سه رسه ربی چه وسینه رانه وه .

ئیمهی ژن و مندال که له گونده کهمان، گالبووسان، مابووینه وه، خوّمان سیاردبووه دهست خواو دوزگوون بابا و زارگوشیت. تهنها بروامان بهوان ده کرد، بوّیه بی پسانه وه له ههرسیکیان ده پاراینه وه .

ئیستا که باوکم گیرابوو، براکانم خوّیان شاردبووهوه، شتیکی وا له ماله که ماندا نهمابوو. شهو و روّر لامان وه کو یه ک وابوو. به حهسره ته وه گویّمان بوّ ده رگای دهرهوم هـه نخـستبوو، دنمان لـه گـه ن چرپـه ی داره کانـدا لیّـی دهدا، بـه نام حـه نو ئاره زووه کانمان ته نها تا سهر لوتکه ی چیاکان بری ده کرد، ههر که گویّمان له وه رینی سه گیّک بوایه، خورپه یه که دنماندا ده هات و رامان ده کرده ده ره وه تا بزانین چی روویداوه. به بی نه وه ی ته زوویه کی خوشی به دنماندا بیّت ده هاتینه وه ژووره وه، به و شیره یه شه و و روزمان به سه ر ده برد.

شهویکیان که ههموومان خهوتبووین، نیوه شهو بوو، سهگهکهمان سیتچر چوار پینج جاریک لهسه یه به حهپاندیی. که سهگهکه بیدهنگ بوو، دایکم ههستاو فانوزیکی داگیرساند. که سیتچی بیدهنگ بوو، هیوایهکهمان لا پهیدا بوو. ههمان کات کهسیک له دهرگای دا، دایکم به رهو لای دهرگا چوو و کردییه وه. ههموومان به دله کوتی له خهو راپه پین. نهوه ی که لهده رگای دا، سلیمان بوو. نهو عاده تی وابوو لای باپیرهم که نهو پینی دهگوت ماما ناغا، بمینیته وه . کوپیکی تهمه ن بیست و دوو ساله ی باریکه له، بالا مامناوه ندی، دهم به خه نده و بیرتیژ و فیلباز بوو. دهستی دایکمی ماچ کرد و پرسیاری نهوه ی له بارژنه کهم کرد که چی تازه ده زانیت و نیمه ی مندالی له نامیزی خوی گرت.

بەبى ئەوەى قەيتانى پىلاوەكانى بكاتەوە، يەكسەر دەستى كرد بەوەى كە دەيويست يىنمان بلىن:

- من لهسهر چیایی زارگوشیته وه هاتووم، هیچ خوتان نیگه ران مه که ن. هه مو و خزمه کانی نیوه و پیاوه کانی دیهاتی ناوچه و ژن و منداله کان له گرووپی نزیکه ی سه د که سیدا یه کیبان گرتووه و له نیو دارستانه کاندا خویان شاردوته وه . نه وه ی که نه وان پیویستیانه ، نان و ناوه . من بو نه وه هاتووم که هه ندینک پیداویستی پهیدا بکه م، پیش نه وه ی به یانی نیواره که ی بگه ریمه وه بو لای ماما ناغا . نیستا دوو که س کاریان نه وه یه که خواردن بو نه وانه ی که ناچار کراون رابکه ن، پهیدا بکه ن.

کورهکانت و خزم و که سوکارتان بهگهرمی هه والنیان ده پرسین. هه موتان له ئامیز دهگرن و داوایان له ئیوه ئه وه یه که له به رخاتری ئه وان خوتان با ره حه ت مه که ن. دایکم خوشا حالی خوی بو ده ربری:

- دەبنت خنرنکت بن قەرار بدەم، ئەمەى بە گەرمىيەوە بى وت.

دوای ئوره ههستایه و دهستی به خوناماده کردن کرد. له و کاته ی که براژنه کانم کاگریان کرده و و ساجه که بیان خسته سه ر ناگردانه که دایکیشم دهستی به هه ویر شیلان کرد. که ته واو بوو، نان و رونه که ره و پهنیری خومالی و له لایه کی کوله پشتیکدا پیچایه و ه و لایکه پشی تریش دوی تی کرد. براژنه کانم له کانییه که ی خومان کونده یه کیان پی کرد له شاو. سلینمان نه یده ویست کات به فیرو بدات، منداله کانی له نامیزگرت و دهستی دایکهی ماچ کرد و کوله که ی هه لگرت و لییدا و رویشت.

ههر که دهرگاکه پیّوهدرا، براژنهکانم دهستیان کرد به نووکه نووک، نهوهش هوٚکاریّک بوو بوّ تورهبوونی دایکم:

ئەوھ بۆ وا لە خۆتان دەكەن؟ شوكور ھەموى ساخ و سەلامەتن.

پاش تۆزنک رووم کرده دایکم و لنی پارامهوه که دهمهوینت له حال و نهحوالی باوکم شتنک بزانم و دهبینت وه زعی چون بینت:

- ئەى بۆ نەختىك نانىش بۆ باوكم نانىرىت؟ دەبىت مىشورىكى نانى ئەويىش بخۆيت؟ ئەى سلىنمان نەختىك لەو نانەى كە بردى لەگەڵ خۆى نادات بە باوكم؟ باوكم حەزى لە دۆ خواردنەوەيە، وانىيىه؟ كە دايكىم گويىى لە قسەكانى من بوو بەو شىرەيە، دەستى كرد بە پرمەى گريان. ئەمجارەيان نۆرەى براژنەكانى بوو كە دانەوايى دايكىم بدەنەوە، فرمىسكەكانى سىرى و دەستى بەلاوانەوە كرد:

دل شكاوم، دەستەكانم ئىفلىج بوون.

میرده که م بی سه روشوین و کوره کانیشم چوونه ته سه ر چیا، بووکه کانم خه فه تبارن و چاوه کانم پرن له فرمیسک، دوگووز بابا، قسه یه ک ناکات و تیرانییه کانیش خوینیان لیمان دهویت.

خەر ناچىتە چارەكانم،

خهو به منداله کانمه وه دهبینم،

دەترسىم و

تيرانييه كانيش وه كو خهنجه ريك له دلم چهقيوون.

٤

ئه و دینیه ی که باپیره م، ماما ئاغای لی ده ژیا، به پی سه عاته رینیه ک له گالبووسانه وه دوور بوو. دارستانیکی چپ لای سه رووی دیکه ی داگیر کردبوو، له دامینیشه وه ده شتی پیرگرد لینی راکشابوو. خانووکه ی باپیره م یه ک نه یومی بوو، دیواره کانی به به ردی سپی گه وره گه وره هه لیخ زابوو، هه یوانیک و ته ویله یه کیشی به ده مه و بوو. کوخ و ته ویله که ی حه سه ن، له خوار مالی باپیره مه وه بوو. دینیکه هه رئه وه نده بوو. باپیره و مامه کانم حوسین و حه سه ن له وی ده ژیان. له نیر خانووه که دا ته نها ژووریکی چوارگی شه یی هه بوو، که ده چویته ژووه ره وه له ناوه پستیدا خوّت ده بینییه وه، له لای چه په وه ئاگردانیکی سه رکراوه و دیوانیکی لی بوو. ژووره که به دوو دیواری بچوک کرابو و به دوو به شه وه که فه رشیکی کلیمیان وه کو جوّره په رده یه کینا هه لواسیی بوو. به شه که ی تری ژووره که وه کو چیشتخانه و عه ماریک بی نان و نوینه کان، به کارده هی نار کاتیک میوانیان ده بوو، ژن و منداله کان ده چونه شه و ژووره وه ، به به کارده هی نار ده کراوه که ی تریاندا ئاگرمان ده کرده وه .

مامناغا بهلایهنی کهمهوه تهمهنی سهد سالیک دهبوو، ژیانیکی ساکار به لام خوشی رابواردبوو. ههمیشه جلیکی سپی لهبهر دهکرد و پشتینیکی گهورهی له پشت دهبهست. دایمه به جوانی ریشه سپییه دریژهکهی شانه دهکرد و بهبی گوچانهکهی بر هیچ کوییهک نهده چوو. نهگهر بروا به دایکم بکهم، دهیگووت که باپیرهم دهیزانی چ خواردنیک بخوات و ههموو شتیکی به ریکوپیکی ریکده خست و له ژیانیدا دهستی

بهر چهک نه که وتبوو. هه موو ئه وانه ی له ده ورووبه ری بوون خواخوایان بوو که ئه و ریزیان لیبگریت و ده ترسان له وه ی که به رنه فره تی ئه و بکه ون.

به لام ئه و روّر له کوره چکوّله کهی حه سه تو به به تو که که سیّکی کوشتبوو، هه ر له به رئه وه ش بوو که ریّگای نه ده دا بیّته سه رسفره یان. ئه و روّر به جدی به دواچوونی له سه ر روود اوه کانی ده رسیم ده کرد و کاتیّکی روّری خوّی پیّوه ته رخان کردبوو. ماما ناغا ده یزانی کوره که ی واته مامه حوسیّن، له لایه ن پاریّزگاره وه بانگ کراوه بوّ فه رمانده یی سوپا له مامیک و سیّ روّر دوای ئه وه به ره وه شاخی زارگوهیتیان بردووه، کوره که ی تری واته حه سه ن ئه و هه واله ناخوشه ی پی راگه ین دبوو و پیّی و تبوو که باشتره بروات:

- باوکه، واباشتره که ژن و منداله کان له گه ل خوّت به ریت و به ره و لوتکه ی چیای سیی هه لکشین.

زۆرى لەگەڵ وتبوو بەلام باپىرەم بەھىچ جۆرىك ئامادە نەبوو بەقسەى بكات. ئەو نەيدەويست گوى بىستى ئەو قسانە بىت بۆيە لە وەلامدا وتبووى:

- نامهویّت خوّم بشارمهوه، با لهسهر جینگاکهم بمکوژن، مامه حهسهنم هیوا براو بووبوو لهوهی که قهناعهتی پی بکات، بوّیه پهلی ههموو منداله کانی گرتبوو و بهرهوه شاخی سپی کهوتبوونه ریّگا، چهندیش خواردنیان بوّ مهلگیرابوو لهگهل خوّیان بردبوویان.

به و شیّوه یه باپیره م به ته نها ده میّنیته وه ، برّیه په نا ده باته به رسلیّمان وه کو کوریّکی خوّی و بروا پیّکراوی . نه و زیاتر له گه لّ سلیّماندا ، هه لّسان و دانیشتنی هه بوو تا دوو کوره که ی خوّی که هه ریه که یان له شویّنیّک ده ژیان . بنه چه ی سلیّمان ده گه رایه وه بو سه ر خیّزانیّکی هه ژار ، باپیره م په ره وه رده ی کردبوو . نه و جوانترین جلی بو ده کری و کام خواردن خوّش بوایه ده یدایه و ده یویست هه تا بوّی بکریّت له نزیک خوّیه وه بیّت و پیّی راسپاردبوو که ده نگوباسی گونده کانی ده وروبه ری بو بهینیّت .

سلیّمان له گالبووسانه وه، خواردنی دهبرد بوّ باپیرهم که به ته نها له و خانووه دا مابووه وه، ههروه ها بوّ مامه حهسه ن و ژن و مندالله کانی که رایان کردبوو بوّ نیّو چیای سپی، پاشان وه کو سه گیّکی تیژیه و به ریگا باریکه کاندا ونده بوو.

دایکم ههمیشه دهیگوت که له ههموو دهرسیمدا کهسیّک نییه وه کو سلیّمان رابکات و بگاته جیّگای مهبهست، ئهسپیّک به چوار ناله نهیدهتوانی سه عاتیّک له گه لّی رابکات یانیش کهرویِشکیّکی کیّوی نهیدهتوانی لهدهستی هه لّبیّت. باپیره م ته ئیدی قسه که ی دایکمی ده کرد و دهیگوت راست ده کات، پاشان ئهوه شی لی زیاد ده کرد که چاوی له چاوی له چاوی گورگ تیژیره و له سه گیّکیش به ههست تره.

سوپا ههموو دهرسیمی داگیرکردبوو، به لام سلینمان لهم دی بو نهو دی و لهم شاخ بق نهو شاخ بو نهو شاخ بو نهو شاخ دههاتوو دهچوو، ته نانه ته یه کجاریش سوپا نهیتوانیی بوو دهستگیری بکات. چه ندین جار که مینیان بو نابووه وه، به لام هه موو جارینک خوی ده رباس ده کرد، ته نانه تا جاریکیان خوی نیشانی یه که یه کی سه ربازیی دابوو، به لام وه ک دو که لی جادوگه ر چوو بوو به ناسماندا.

سلیمان وه کو تیسکه ی تفهنگ ، بهنیّو دولّی عهلیا ناغا و جهنگه له کانی شاخی سپیدا، تیّی ده ته قاند. به ریّگایه کی باریکدا خوّی دزییبووه و له گونده که خوّی نزیک کردبووه و سهیریّکی ده ورو به ری ناوایی کردبوو، که زانیبووی هیچ له گوّری نییه، خوّی گهیاندبووه خانووه که ی باپیره م. به هه ناسه برکی سی جار له ده رگای دابوو، ناخر نه وه نهینی به ینی خوّیان بوو. ماما ناغا که ده زانیّت نه وه سلیّمانه، خیّرا له نیّو جیدگاکه ی هه لده ستیّته وه و به به له ده رگاکه ده کاته وه.

هیّشتا نه چووبونه ژوورهوه، دهستی باپیرهم ماچ دهکات، باپیرهم پی پسانهوه دهست دهکات به پرسیار کردن لیّی؛

- سلیّمان، که سه کهم، ئه وه به م روّر نیوه روّیه بوّ هاتووی بوّ نیّره؟ خیّره، خوّ خه به ری ناخوشت نه هیّناوه؟
- یاخوا قه ت خهبه ری ناخوشت پی نه گات، سلیمان ئهوه ی پی و تبوو و دریزه ی به قسه کانی دابوو:

- ههموو ساخ و سهلامهتن و بهگهرمی له ههوالّت دهپرسن، ههر حهزم کرد سهریّکت لی بدهم.
- ماما ئاغا فەرمووى لى كردبوو تا لەقەراخ قەرەويللەكەى لەلايەوە دانىشى و نىگەرانى خۆى نىشاندابوو:
- ناتوانم حەجمىن بگرم، نەدەبوو بەم رۆژە رووناكە بهاتىتايە دەبوو ئەرە بزانىت كە سەربازەكان لاشعورانە ھەموو شىتىكىان خىستۆتە ژىر حاودىرىيەوە، تەنانەت حەيوانەكانىشمان.

به قوربانت بم، گویّم نّی بگره و ههرئیستا بروّره وه برّ لای نه وانی تر له و کیّوانه . سلیّمان نه و خواردنه ی که له گه ن خرّی برّی هیّنابوو، برّی داده نیّت و جله سپییه کان له به رباییره م داده که نیّت و بانتوّنیّکی فشی ره ش و کراسیّکی ره نگ تاریکی له به رده کات و پشتیّنیّکی ره شیشی برّ ده به ستیّت . ده ستکانی راده موسیّت و دیسان به ره و شاخی سپی به ری ده که ویّت . هیشا نیوه ی ریّگاکه ی نه بری بوو که بیر له خیّزانه که ی ده کاته وه . بیری دایک و باوک و براکانی که ماوه یه کی زوّر بوو نه یبینیبوون، ئه مه شاوی لی ده کات که بریار بدات بچیّت سه ردانیّکیان بکات . ریّگایه کی باریک ده گریّته به رو به ره وه گونده که بیان سیگهانک ده گه ریّته وه که ده که ویّته نزیک قه راگای سه ربازیی تورشماک .

سپیدهی بهیانیان مروّف دهیتوانی گویبیستی چریوهی سیسرکهکان ببیّت و دهمه و نیوه پوانیش گهرمایه کی پرووکینه ری ههبوو. سلیّمان هیّنده به خیّرایی رایده کرد که بالنده کان دهیاندایه فرین کاتیّک بهنیّو کیّلگه بایه ره کاندا تهی ده کرد. به سهر ته پولّککه یه کوی به هیچ بدات و به چاکی له دهورویه ری خوّی بروانیّت. کاتیّک ئه و به ته پولّککه که دا سهرده که وت بیری هه در لای خوّشه ویستانی بوو و که میّک له نیّو ده وه نیّکدا حه سایه وه ده ستی کرد به فیکه فیکیّکی خه فه تاوی. به لام چاره نووسه که ی وابوو که ده بیّت بکه ویّته نیّو که مینیّکه وه ویستی وه کو گاکیّدیه ک که هه ست ده کات گولله به هه رچوار ده وریدا ده باریّت خوّی رزگار بکات،

كؤمدلكو أييه كعى دورسيم

به لام له باریکه رئیهکدا سهربازیکی لی پهیدابوو که ههتا توانی قوناخه تفهنگیکی پیا کیشا.

ههتا نهیان گهیانده موّلگه سهربازییهکه بههوّش خوّی نههاتهوه، ئهفسهره دهرهجهدارهکان و ئهوانهی له دهورووبهریان بوون دهیان ناسی، ئهوان به "سلیّمانی سهگهی تیژ رهو" بانگیان دهکرد و وهکو پهیامبهریّک له نیّوان خیّلهکانی دهرسیم چاویان لیّدهکرد، لهوی به شیّوهیه کی تاییه تی که پیشتر خوّیان بو نامادهکردبوو، مامهلهیان لهگه ل کرد، که جیّگای سهرسورمان بوو.

ئه و جهنراله ی که به رپرسیاریّتی هه موو ریّکخسته کانی سوپای له ئانکارا له ئه ستودابوو و سه رپه رشتی هیرشه کانی ده رسیمی ده کرد، هه والّی گرتنی سلیّمانییان پیّگه یاند، له و کاته دا ئه و له شاری مازگریت بوو و نه رمانی به پیاوه کانی دا که دیله که ی بو بهیّنن. روّژی دواتر سلیّمان خوّی له به رده می جهنراله که دا بینییه وه که به تیله ی چاو سه یری ده کرد:

- جەنرالەكە لىنى پرسى، توركى دەزانىت؟ دەزانىت بنووسىت و بخوينىتەوە؟
 كاتىك رووبەروى بىدەنگى سلىمان بووەوە، بانگى وەرگىرىكى كرد:
 - لنی بپرسه بزانه دهزاننت بنووسی و بخویننیته وه، بزانه حهره فه کان دهناسیت! له وه لامی وه رگیره که دا سلیمان به م وشانه وه لامی دایه وه:
- نه دهزانم بنووسم و نهده شزانم بخوینمه وه، ئه وه خق ده رباره ی ئه لفبی هه رهیچ
 نازانم.

جەنرالەكە خۆشىيەك بە دلىدا ھات كە ئەو پىياوە باشەى كەوتۆتە بەر دەست و پرسيارىكى ترى ئاراستە كرد؟

- شارەزاپت لە سەر شاخى سىيى ھەيە؟
- سلێمان بۆي روونكردبووه كه هەيەتى.

جەنرالەكە دەستى پىكردەرە:

میچ خزم و که سووکارت ههیه، که سانیک که زور لیته و منریکبن؟
 سلیمان سهریکی بو له قاند:

- ئەى چۆن نىمە، ژمارەيەكى تا رادەيەك زۆرىشم ھەيە.
- دوای ئه و قسانه، جهنرالهکه، زهرفیکی نامه ی دهرهینا که موّرو و نیشانه ی خوّی له سهر بوو، زهرفه که نامه یه کمی تیدابوو که هه ر خوّی نووسیبوویی و به دهستی خوّشی ئیمزای کردبوو، نامه که ی برده پیشه وه له سلیّمان:
- ئەم نامەيە بە تۆ دەسىپىرم كە بىيارى نويى تىدايە كە لە ئانكاراوە دەركراوە . لەمپۆوە، چىتر ژيان و مردن لە دەرسىم لەدەسىتى سىوپادا نىيە . ئەفسەرەكانم، بۆيان باسكردووم كە تۆ باش رادەكەيت. ئەو كەسانەى كە رايانكردووه بۆ سەر شاخى سپى، دەبىت دەستبەجى ئەو خەلكە بگەرىندە وە بۆ نىيو كەسووكاريان . سلىنمان بەم ھەواللە زۆر دلى خۆش بوو، بىزە كەوتە سەر دەموچاوى . بە پەلە نامەكەى لى وەرگرت:
 - جەنراڵى بەرێز، ھەتا ھێز لە قاچ و سىيەكانمدا ھەبێت رادەكەم.

جەنرالەكە بە پەنجە ئىشارەتىكى بۇ كرد:

- بروانه، زەرفەكە بە مۆرىكى سوور نىشانە كراوه، ئەگەر نامەكە بكەيتەوھ يانىش رىگا بدەيت كەسىتكى تىر بىبىنىت، ئەوا سەرۆكى سىوپا ھەرگىيز دىلەكان بەرنادا. ئىستاش كە من ئەم نامەيە بەتىق دەسىپىرم، چارەنووسى ھەموو دىلەكانى شاخى سىپىى كەرتۆتە دەست تۆوه، ئىستا دەزانىت كە تىق چ بەرپرسىارىتيەكت كەوتۆتە سەرشان؟
- سلیمان له وه لامدا وتی: به لی گهوره م، ده زانم. نه م نامه یه له لای من به قه ه دیانی نه و سه دان که سه ی که من ده یانناسم و خوشم ده وین به قیمه ته.

جەنراڵ كە بىنى سليمان دەستەكانى دەلەرزن پيى وت:

کهمیّک راوهسته . من به لگه یه کت ده ده می که ئیمزا و موری خومی پیوه یه ، واته تو ئیتر ئازادیت له و ناوچانه ی که مه به سته و که س ناتوانیّت ریّگات لی بگریّت .

سلیّمان بهشیّوه یه ک نارامی لی هه لّگیرابوو که دهیویست وه کو بالنده یه ک بدات له شهقه ی بال ویستی دهستی جه نراله که ماچ بکات به لام ئیشاره تیّکی وه رگیّره که

پاشگەزى كردەوه، جەنراڭ، بەلگەكەى بۆ ئامادە كردو لەگەل نامەكەدا تەسلىمى سليمانى كرد و يينى وت:

هەتا زووتر نامەكە بگەيەنىت جێگاى مەبەست زووترىش دىلەكان ئازاد
 دەبن.

سلیّمان نامه و به نگه کهی خسته نیّو گیرفانییه و و وه کو تیریّک مه کته بی جه نرانی به جیّهیّشت. هه ناسه برکیّی پی که و تبوی ده یویست کام ریّگا نزیکه نه و ریّگایه بگریّت. یه که مه نزل که بیری لیّکردبوه وه گالبووسان بوو. سلیّمان بیری له و که سانه ده کرده وه که رزگاریان ده کات، مامه حوسیّن کوری ماما ناغا، باوکم و هاوریّکانی مندالّیم، نه مه ش وای لیّکرد که خیّراتر بروات. به لاّم تا ده مات قاچه کانی قورستر ده بوون و سه ری ده نیّشا. نه و ده یزانی به هوّی برسیّتییه وه یه وا حالی خراپ بووه، خانوویه کی بینی و به ره و خانووه که روّیشت. گه مالیّک پاسی ده رگای باخچه که ی ده کرد بوّیه هه تا پیره ژنیّک نه هات به هانایه وه نه یتوانی بچیّته ژووره وه. له باخچه که ی ده کرد بوّیه هه تا پیره ژنیّک نه هات به هانایه و ه بوی بیریژنه که بوو به خوّیو دوو باخچه که ی ده کرد بوی بینی که به دلّنیاییه وه بو کی پیریژنه که بوو به خوّیو دوو منداله وه. هه رکه دانیشت بی دوود لی پیّی و تن که له برساندا خه ریکه ده مریّت. منداله وه مه در بویه بووه مه راقیّک پیریژن هه ستیی به په له په ل و په شوّکاوی سلیّمان کرد هه در بویه بووه مه راقیّک که له بایه به ده به ده در بویه به دو به های ده دو به شوّکاوی سلیّمان کرد هه در بویه بووه مه راقیّک

- نه وه بن کوی وا به خیرایی راده که یت؟ هیوادرام خیری پیوه بیت!

 به لام سلیمان به بی ده نگی دانیشتبوو، له وه ده ترسا که سیحری نامه که به تال

 بیته وه شلکینه و په نیره که ی هه للوشی و دو که ی نا به سه ریه وه و به یه کجار هه لی

 قوراند و سویاسی کردن:
- یاخوا مالّتان ئاوا بیّت و دوزگوون بابا دهست به بالّتانه وه بگریّت. دهستی به پرویشتن کرده وه، ئیستا هیچ شتیّک نهیده توانی بیوه ستیّنی قاچه کانی وه کو خویان لیّها تبووه و وه کو با به نیّو دوّل و ته پوّلکه و رووباره کاندا، ده پریشت. هه مانکات، خه یال بردییه وه، ئه و ده یزانی که راکردنی ئه مجاره ی ده بیّته خیّراترین راکردن له ژیانیدا. هیّنده ماندوو ببوو ئاره ق هه موو گیانی ته پ کردبوو،

ماسوولکه کانی رمق ببوون، بۆیه ههناسه ی قولی هه لده مژیی. کاتیک به سه ر لوتکه یه کدانی رمق ببوون، بۆیه ههناسه ی قولی هه لده مژیی. کاتیک به سه ر لوتکه یه کدا رایده کرد، وای ده زانی که قاچه کانی به سه ر زموییه و هه وا دم چووه و ابوو که ده فرینت. جارجاریک باله کانی وه کو بالنده یه ک ده کرده و هه وا دم چووه رئیر کراسه نیوه کراوه که یه وه و پر ده بوو له هه وا. ههند یک جاریش وه کو ئه سپیک وابوو که له چوارناله دا بیت.

سلیّمان دهیتوانی وه کو ههموو نه و گیاندارانه ی که دهیناسین، رابکات، وه کو گورگ، بارگیر، ناسک، سموّره، به راز و ته نانه ت وه کو پشیله یه ک که ناگریان له کلکی به ردابیّت. له هه ر ناوچه یه کدا، لاسایی یه کیّک له و گیاندارانه ی ده کردوه. نه و وایده زانی که خه به ریّکی خوّشی پیّیه و نه و روّژه یه ش خوّشترین روّژی ژیانی بوو. بو به که که حرکه ساتیش ههستی به ماندوویه تی نه ده کرد.

شهو داهاتن نهبووه بهربهستیک لهبهردهم روّیشتنی سلیّماندا، چونکه ئهو شارهزای ههنگاو به ههنگاوی ریّگاکان بوو. کاتیّک تیشکی مانگ چواردهوری سلیّمانی رووناک کردهوه، دهستی کرد به خویّندنی گورانییه کی خهفت ئامیّزی کوردی و ههنگاوه کانی لهگهل ریتمی گورانییه کهدا ههلّده هیّنایه وه نییوه شهو بوو که گهیشته گالبووسان، دوای ئهوهی که دهشتی پیرگرد و جهنگهلهکانی شاخی سپیی بری. کاتیّک سلیّمان لهده رگای دا، ئیّمه له شیرین خهودا بووین. ههر ئهو شهوه سهگهکهمان سیتچو دوای موسای برام کهوت بی نیّو دارستانه کهی شاخی سپی. دهنگی دهرگاکه دایکمی خهبه رکرده وه و چراکهی ههلکرد و دهرگاکهی کردهوه و سلیّمان له ناوه راستی پر به گهروی پیده کهنی و دهخولایه وه و فیکهی خوّشیی لی دهدا. زهرفه زهرده به نرخه کهی وه کو دهسته سریّک راده وه شاند. من هیّشا نیوه خهوالو و بووم و وامده زانی خو دهبینم. به لام که گویّم له هاواری دایکم بوو تیّگهیشتم که ئهوه خهو نییه و راستیه:

- قەزات لەمن كەوپىت سلىنمان، خەبەرى خۆشت پىيە يان بەتەواوەتى شىيت بورىت؟ سلیّمان ههر دهخولایه وه نامهکهی راده وه شاند . دایکم دوو جار به قایمی شانی راته کاند!

- سلێمان، سلێمان! دەبڵی شتێک روویداوه؟ لهگهڵ تۆمه کابرا!
 بهڵام لهوه زیاتری ویست تا هاتهوه سهرخوٚی. سلێمان، زهرفهکهی راوهشاند:
 - شته نهينييه كه وا لهم زهرفه دا! ئهمه ههموو شتيكى تيدايه!

دایکم نه یده زانی چی بکات، داوای له سلیمان کرد:

- بەقوربانت بم! ئەگەر شىتىك دەزانىت پىمان بلىن و چىتر گالىتەم بىن مەكە.
 - سلێمان دایکمی ماچ کردو باوهشی پێداکردو دهستی گرت تا ههڵپهرێ.
 - ئەوان رزگاريان بوو! بەم زوائە ھەمويان ئازاد دەكرين.

دایکم دهستی به هاوار کرد و خوّی له دهستی سلیّمان راپسکان. به لام براژنه کانم سهبریان نهمابوو، سلیّمان نارام بووهوه و ویستی دلّنه واپیان بکات:

براژنه خۆشەويستەكانم چيتر نيگەران مەبن! ليم گەرين با خۆشحال بم،
 ئيوەش دلتان خۆش كەن.

ئیمه یه که ناگامان له هیچ نییه بو دهبیت له و خوشییه ی تودا به شداربین. براژنه کانم ئه وه یان وت. سلیمان دریزه ی به قسه کانی دا:

وه کو پیم وتن، ئهوانه ی له شاخی سپی گیراون، ئازاد ده کرین، نهینی
 ئه وه ش وا لهم زهرفه دایه . دیسان نامه که ی راوه شانده وه ، به لام ئیمه
 هیچمان لی حالی نه بوو .

دایکم دهستی گرت و دهستی به پارانه وه کرد لیّی:

- دانیشه! له نوکهوه ههمویمان بق بگیرهوه الهسه و قهراخی تهختی نووستنهکه دانیشت و دهستی به گیرانهوه کرد که چون سهره تا چووه بق لای ماما ناغا و داوای لی کردبوو که خوی بشاریته وه به لام نهم گویی لی نهگرتبوو باشان باسی نهوه ی کرد که چون گرتویانه و چون لهلایه نهرانه که درانه که درانه که که درانه که درانه که درانه که درانه که کرد که جهنراله که در راوه شانده وه ایم کورد که درانه که درانه شانده وه درانه که درانه که درانه که درانه که درانه شانده و درانه شانده درانه شانده و درانه شانده و درانه شاند درانه درانه شاند درانه شاند

- هەر كە ئەم نامەيەم گەياندە دەستى فەرماندارى شاخى سىپىى، ھەمويان ئازاد دەكات.

دایکم به بیستنی ئهو ههواله شاگهشکه بوو له خوشیاندا، رای کرده دهرهوه و همتا توانی بهناو ئهو تاریکییهدا هاواری کرد:

- گویّم لی بگرن! دەولّەتی ئەنكارا، نامەيەكيان ناردووه كە جەنرالّـی مازگیرت داويەتی به سلیّمان، بەیانی پیاوەكانمان ئازاد دەكریّن.

ئه و هاواره ی دایکم ههموو ژنه کانی ئاوایی به خهبه ر هیّنایه وه ، ههموو به پهله پروزی به خوّیان و فانوّسه کانی دهستیانه وه روویان له مالّی ئیّمه کرد. ئه وه له حالیّکدا بوو که دایکم هیشا خوتبه ی خوّی ده دا؛ ده ولّه تی ئانکارا، فه رمانی ده رکردووه و له لایه ن جه نرالّه وه دراوه به سلیّمان، ژنه کان وایان ده زانی که دایکم ئه قلّی له دهست داوه، بوّیه له گه ل خوّیان هیّنایانه وه ژووره وه، به لاّم کاتیّک چاویان به سلیّمان که وت، له خوّشیاندا ده ستیان به هه لهه له لیّدان و سه ماکردن کرد. هه ندیّکیان که میّک به گومان بوون، بوّیه داوایان له سلیمان کرد که نامه که یان پیشان بدات، ئه و داوایه که میّک که لله ی سلیّمانی هیّنایه جوّش:

- تکاتان لی دهکهم، له من زیاتر کهسی تر بزی نییه دهستی بهر نهو نامهیه کهویّت، دهنا سیحری نامه که به تال دهبیّته وه و دیله کانیشمان نازاد ناکهن، ناخر نهوه قسه ی جهنرال خزیه تی.

له کاتیکدا سلیمان خهریکی خواردنی ئه و خواردنه بوو که بریان دانابوو، ژنهکان به به رده وامی به دهوریدا هه لده په پیان ده کرا ئه و هیوایه خواستیکی شیتانه ی خوی نیشان بدایه . پاشان سلیمان داوای له ژن و منداله کان کرد که نارام بنه وه و هه ریکه برواته وه بر مالی خوی:

خۆتان دەزانن من ھىلاكم و پێويستە پێش خۆر ھەڵھاتن بكەومە رێ، ئەگەر
 خوا رازىي لەسەر بێت ئەوا بەيانى نيوەرۆكەى لێرە يەكتر دەبىنىينەوە.

جیّگایان بن سلیّمان راخست و ههریه که گهرایه وه بن مانی خنری. نامه کهی باش قایم کرد و به درن خنری کرد به نووستوو، به لام هیچ کام له ئیّمه نهمانتوانی یه کسه ر خهومان لی بکهویت. له نیوه شهودا، دهرگای ژوورهکهی کردهوه و بهبی نهوهیه یهک وشه بلّیت له تاریکیدا ون بوو. دهمه و نیوه پو که گهیشته گوندی گهچه و نامهکهی راوهشاندو وهکو پهیامبهریّک که خهبهری خوشی لهههگبهدا بیّت:

ئاگادراييه كم هينناوه كه له ئهنكاراوه دهركراوه، له ئيستاوه سوپا مافى
 ئه وه ى نييه له سه رچاره نووسى ژيان و مردن له دهرسيم بريار بدات. گوند
 نشينه كان له به رزاييه كانى سه روى گونده كه وه گوييان له بانگكه ى سليمان
 بوو.

کاتێک گەيشتە لای ئەو خێمەيەی كە بەكۆ پاسەوانى دەكرد، بەكۆ سلێمانى ناسىيەوە و بە پەلە بەرەو رووى چوو:

- ئەرە چىيە دەلى بە تەواۋەتى تىكچروپىت، لىرە چى دەكەپىت؟ سلىنمان ۋەك ئەۋەى ھەر لەگەل ئەۋىشى نەبىت، رىڭايەكى نزىكى گرتەبەر تىا خىزى بىگەيەنىتە سەر بەرزايەكەى شاخى سىپى. چاۋى بەسەربازەكان كەۋت و دەسىتى بەدەست راۋەشاندن كرد، بە خىزى و نامەكەى دەستىيەۋە لىنيان چوۋە پىشەۋە:
- من ئاگادارىيەكى گرنگى ئەنكارام ھێناوە! نامەكەى دايە دەست سەربازەكان
 و بۆ خۆشى بەرەو لاى دىلەكان چوو.

سهرهتا سهربازهکان به هاتنه له پرهی سلینمان واقیان ورما، به لام پاش کهمینک زوّر گوییان پی نه داو کشانه وه ، نه و خوّی له خیسه ی سه ربازهکان دزییه وه و چوو بو لای دیله کان:

- نامه یه کی جه نرالم له گه ل خوم هیناوه . سوپا چیتر فه رمانی کوشتن و ژیانی
 ئیمه ی له ده ستدا نه ماوه ، به زووی هه موتان ئازاد ده کرین .
- له پر نیگاکانی لهگه ل نیگای مامهم حوسین یه کانگیر دهبین، تیبینی ئهوه ی کرد که رهنگ و روویی چهند خهفه تبار و چهند یکیش ماندوو دیاره، لیس چووه پیشهوه:
- بەقوربانت بىم حوسىنن! كەمنىكى تىرىش دان بەخۇتا بگرە، تىق ئەجاتت دەبىت. ئەوەى پىق وت تا دلنەوايى بداتەوە.

ههر له ههمان كاتدا سهربازهكان له خيمهى سهرلهشكرهكهوه وهكو پورهههنگ هاتنه دهرموه و چوار دهورى ديلهكانيان گرت، فهرمانيان پي درابوو كه لولهى چهكهكانيان بكهنه ديلهكان.

مامهم حوسین که کوری مامناغا بوو، سهیریکی دهموچاوی بیگهرد و بی ناگای سلیمانی کرد و ینی گوت:

بەدبەختى چارە رەش، چ پۆرىست بور خۆت بخەيتە نۆر ئەم دۆزەخەرە؟
 ئەرەى كە تۆ ھۆنارتە لەگەڵ خۆت پەيامى مەرگى ئۆمەيە!

سلیّمان زارهترهک ببوو، وهکو چهقرّیهکیان لیّدا بیّت له نیّو دیلهکاندا کهوته سهر زهوی، فریای نهوه کهوت بلّی:

- ئاخ، ئەرە من چىم كردووه؟

مامهم حوسین بهوپه ری میهره بانییه وه دهستی به سه ریدا ده هینینت و به پرته پرتیک ییی ده لینت: نه وه چاره نووسه .

سلیّمان رووی خوّی به لای دیله کاندا وهرده چه رخیّنیّت. هه ندیّکیان ده ست و هه ندیّک قاچ شکاو نُه وانی تریش ره نگی مردویان لیّ نیشتووه، که میّک بیری له چاره نووسی خوّی کرده وه و وتی:

کەواتە من پەيامى مەرگى ئۆرەم لەگەڵ خۆم ھێناوە، كەواتە دەبێت لە پێش
 ئۆرەشدا بمرم.

تاوی دایه خوّی به رمو لای ده شتاییه که و به نیّو نه و هه موو چه ک به ده سته دا. زیاتر له وه ده چوو که بفریّت تا رابکات، که س نه یده زانی که ناخق نه و به رمو مردن یان به رموه نازادی راده کات. سه ربازه کان که وتنه ته قه کردن لیّی. سلیّمان وه کو بالنده یه ک به رزبووه و ده سته کانی به رمو ناسمان به رزکرده وه، که میّک خوّی گورج کرده وه و ته قله یه کی لیّداو له سه ر پیّکانی خوّی گیرسانده وه، پاشان به هه ر چوار لادا رایده کرد، گولله ش به به رده وامی به هه رچوار لایدا، گیزوه و پیان بوو. بو دوا جار که و ته و رکون ، به لام به بی نه وه ی جوله یه کی لیّوه بیّت به ده مدا که و ته سه ر زموی ، سه ربازه کان شلّه ژابوون و به چوارده و ریاندا ده خولانه وه . هه ندیّک له دیله کان خوّیان خوّیان

گهیانده لای سلیمان مامه حوسین، سلیمانی خسته سهر پشت و ناوچاوانی ماچ کرد و پاشان به پشتینه کهی پشتی داییوشی. پاشان گهرایه و بولای ئهوانی تر.

سهرلهشکرهکه بهههرچوار دهوری خزیدا، فهرمانی دهردهکرد. دوو رهشاشایان هیّنا و له بهرزایییهکدا دایان بهستن، سهربازهکان ههتا توانیان به قوّناخه تفهنگ کهوتنه لیّدانی دیلهکان و پاشان له ریزیّکی دریّردا ههمویانیان ریز کردن ههر له قهراخی تاشه بهردهکانی زمیکهوه ههتا دهگهیشته پیّدهشتهکه. نهوانهشی نهیاندهتوانی به پیّوه بوهستن، لهسهر زهویهکه لهبهردهمی نهوانهی تر که به پیّوه وهستابوون دایان دهنان. کالق، پیاویّک بوو که رقرٔانی سهختی زوّر دیبوو، بهشیّوهیهکی وا هاته قسه که ههموو گویّیان لی بوو:

ئيمه موسلمانين و ريگامان بدهن تا روومان بکهينه مهککه.

له و گیژاوه ی که تیی که وتبوون و دوای قسه چاوه پواننه کراوه کانی، کالق، سی گهنج که پیکهاتبوون له عهلی بافایی دیلی، حوسین عهلی خهلفی و ویله عهلی خدر، که له ریزی پیشه وه ی ریزه که دا وهستابوون، فرسه تیان هینا و به هیوایه کی به تاله وه دهستیان به پاکردن کردو له به رچاو ون بوون. گولله وه کو باران به سه ریاندا ده باری به بی نه وه ی نیشانه کانیان بپیکن. به بی نه وه ی که سیان به ربکه ویت، له ده ست سه ریازه کان رزگاریان بوو. ویله، کاتیک که وت به سه ر زه ویه که دا قاچیکی شکا، به لام هاوریکانی کولیان کرد و هه رسیکیان به دوله که دا چوونه خواره وه .

راکردنی ئه و سن گهنجه، سهربازه کانی شیّت و هارکرد، هه و بوّیه جاریّکی تر به قوناخه تفهنگ به و بوردو و ره شاشه که که و تنه که که و تنه که که و تنه که که و تنه که دیله کان بوونه قوربانی .

هاوار و پارانهوه تیکه ل به دهنگی تهقه کان بوو:

- ئەي خوايە! ئەي موجەمەد! ھۆ دۆزگون بابا!

كاتنك تفەنگەكان بىدەنگ بوون، بەرزاييەكانى شاخى سىپى لە دەشتى كەربەلا دەچوون. سهربازهکان، تهرمهکانیان لهبهر ئه و ههتاوه گهرمه بهجیّهیّشت و گهرانه وه بوّ گوندهکان به و ئامانجه ی که کوّتایی به ژن و مندالهکانیش بهیّنن.

ø

ههمان رۆژ، ههوالی کۆمه لکوژیه کهی شاخی سپی که باوکم و مامه که میشی تیدابوو، گهیشته گونده کهمان. که سه ربازه کان له سه ر شاخه که دینه خواره وه، ده بن به دوو به شهوه. به شیکیان ده چن بر زمیک و ئه وی تریشینان به ره وه گوندی که چ ده چن، ژن و منداله کان کوده که نه وه و ئاگر له ماله کان به رده ده ن. ته نها که سیک که رزگاری بوو، مندالیک بوو ئه ویش زووتر له کاتی خوی له دایک بوو، ئه و منداله یان به سه ره نیزه له سکی دایکی ده رهینابوو.

که ژنه کانی گونده که مان گالبووسان ئه و هه واله یان بیست، به جاریّک زهنده قیان چوو، هه ریه که و مندالّی خوّی کرده قه لادو شکانی و به ره و لوتکه ی زارگوفیت هه لکشان. دایکم و دوو براژنه که م و منداله کانیان و من، ماله که مان به جیّهیّشت و روومانکرده دارستانه کان، هه روه ها سه گه که شمان به دوامانه وه بوو که به ده قه لیّمان جیا نده ده بووه وه . به لام دایکم نهیده وست گالبووسان به جی بهیّلین بوّیه له نزیک گوده که ده که وتنه لای سه روی ناواییه وه، ماینه وه براژنه کانم قالیچه یه کیان به به ینی دوو داره وه هه لواسی بو منداله کان. ئه و شه وه مان براژنه کانم قالیچه یه کیان به به ینی دوو داره وه هه لواسی بو منداله کان. ئه و شه وه مان شه و دارستانه دا به سه ربرد. براگه وره که م، سلیّمان، له پر له نیوه شه و دارستانه دا به هاد بازه کان به ره و دیکه مان ناگادارمان بکاته وه ویستی شه و دانیی نه بوو. له گیری بمانبات بو نیّو قولایی دارستانه که به لام دایکم ملی نه دا و رازیی نه بوو. ئیتر ئه ویش کولّی داو به جیّی هیشتین، به لام پینی و تین که ده بیّت بیّده نگ بین. هم روه ها و تی پیّم وانییه سه ربازه کان بویّن هم و و شویّنیّکمان به دوادا به ریّن.

هیشا دنیا به ته واوه تی رووناک نه بووبووه که سه ربازه کان چوارده وری مالّی سه ید باکلیسیان گرت. ژنه که ی سه ید، به سیّر خانم، لهگه ل دوو له کاره که رو کچه بچکوّلانه که ی دلیف و هاسل بابا کوره شه له کهی میّرده که ی (له ژنیّکی تری سه ید

بووه ، وهرگێڕ) هاتنه دهرهوه ، بهسێر خانم سهره رای ئه و ههمو تکاو رجايه ی دايکم لێی کردبوو، برياريان دابوو که دێکه چۆڵ نهکهن .

به لام با جاری ئه وه ی له سه ر به سیّر خانم ده یزانم بوّت باس بکه م. به سیّر کچی عه لی خدر، سه روّک عه شیره تی ئه وه ی پیّیان ده وت بنعه شیره ی بودان سه ر به خیّلی کورشیخان. هیچ ژنیّک هیّنده ی ئه و شیّخ و شه نگ نه بوو، قره رشه لووله که ی ده گیشته سه ر که مه ری و باریک و تا بلّیی ریّکوپیّک بوو. گه ردنی سپیی وه کو هی قاز وابوو، جووتیّک چاوی ره ش و گه وره ی پیّوه بوو. باوک و براکه ی حه سه ن ئه فه ندی زوو زوو سه ردانی ئه سته نبولیان ده کرد و په یوه ندیه کی به ربالاویان هه بوو. هه موو جاریّک که له سه فه ر ده گه رانه وه، جلی جوانیان له گه ل خوّیان بو ده هی نا.

که تهمهنی بوو به هه ژده سالان، پیاوانی به ناویانگی ده رسیم کهوتنه چاودیّری کردنی و دهیان نارده خوازبیّنی. به لام به سیّر هه موو جاریّک رهتی دهکرده وه.

سهید باکلی له گالبووسان ده ژیا، واته دیکهی ئیمه. ئه و خزمایه تی لهگه ل سهروکی بنعه شیره ی شیخانی سه ر به خیل کوریشاخاندا هه بوو، پیاویکی شان و مل پان و جووتیک سمیلی دریژی پیوه بوو، ئه و ده وله مهند بوو، پیویستی به خوماند وکردن نهده کرد، هه ربویه سواری ئه سپیه کهی ده بوو له م گوند بو ئه و گوند ده گه پا.

وهک ده ڵێن، رۆژێکیان که میوانی حهسهن ئهفهندی دهبێت، چاوی به بهسێر خاتوون دهکهوێت. دهستهبجێ ئاشقی دهبێت. به لام ئه و ژنی ههبوو که کچی حوسێن تووسکی بوو، دوو منداڵیشی لێی ههبوو. بێ ئهوهی باسی ئاگری خوٚشهویستی خوّی بێ بهسێر خاتوون بکات، ژنێک دهنێرێ بێ لای. بهسێر له وه لامدا ده ڵێت: مادام ئه و ژنی تری ههیه، ئه وا نابێت باسی شتی وا بکات!

ئه و ههمان روّر بریاری خوّی دهدات و ژنهکهی ته لاق دهدات. به و شیوه به به سیّر خاتوون رازی دهبیّت. به لام دوای ئه وه باوک و براکه ی رازیی نابن به و خزمایه تییه . سهید باکیل ئه وه ی له دهستی هات کردی تا رازییان بکات، به لام بی سوود بوو. وه ک هه نین ئیواره یه کیان سهید له نزیک مالی باوکی کچه خوّی ده شاریّته وه و هه تا نیوه شه و چاوه ریّی به سیّر ده کات. هیشتا به سیّر نه ها تبوو که له گه ل پیاوه کانی له پشته وه

کونێک له خانووهکهیان دهکهن. بهسێر له ژوورهکهی خوٚی خهریکی خوٚ ئامادهکردن دهبێت، سهید باکلی لهپشت خوّیهوه سواری ئهسپهکهی دهکات و بهههمان رێگای که لێوهی هاتبوون دهگهرێتهوه. بهدهستێکی ئاوهزهنگی ئهسپهکهی و به دهستێکی تری ناوقهدی بهسێر دهگرێت و پێکهوه وهکو برووسکهیهک له نێو تاریکیدا به چوارناڵه ون دهبن.

چەند ساڵیک دوای ئەوە، لەگەڵ ئەوەی کە بەسیر خاتوون چوار کوپ و کچیکی بەدنیا هینابوو، یەک زەپە لە جوانییەکی خوّی لەدەست نەدابوو. هەر وەکو جاران قەد بلند و رووخساریکی پان و درەوشاوەی وەکو ئەسیرەی هەبوو. بەلام خەم وخەنەت پوکانبویانەوە و بووبونه بار لەسەر دلّی، ئەوەش دوای ئەوەی ئەو هەوالله دەبیستیت کە وای لیکرد نەتوانیت له سەید باکیل خوش ببیتت. ئاخر سەید باکیل گیرودهی دەستی گولسا خاتوون ببوو کە یەکیک بوو لە ژنەکانی سەید حوسین سەروکی عەشیرەتی کوریشخان که سالیک پیشتر له شاری ئالزیگ له سیداره درابوو. کاتیک بەو پەیوەندییە دەزانیت بریار دەدات کە ژبوری نووستنی خوّی لەگەل میرده کهی جیا بکاتەوە . بەسیر خاتوون تەسلیمی ئەر چارەنووسە دەبیت بەبی ئەرەی له لای کەس بیدرکینی. دایکم بو خوّی ئەرەی دیتبور، هەر ئەرەش وای لە بەسیر خاتوون کردبوو کە لە ئاویی بمینیتەوە، سەرەرای ئەو مەترسیه گەورەيەش کەروپەروویان بېورەوە.

- دایکم دهیگیرایهوه که بهسیر خاتوون نهیدهویست چیتر بری، به لکو دهیویست بمری.

قسه و باسى تریش بلاوبووبوونه وه . ئه وه ی که گوایه سهید باکیل به زانابوونه وه ئه وی له خانوه دا به جیهیشتبو و . چونکه هه مان روّ که ئیمه گونده که مان به جی هیشت،

حؤساكو إييه كمى دعرسيم

ئێوارهکهی دهگهریتهوه بۆ ناو دێ تا ههر چوار کورهکهی لهگهڵ خـۆی بـهرێ، گوایـه به بهسێر خاتوونی وتووه:

 تۆ دەتوانىت لۆرە بەينىتەوە و ھىچ مەترسىيەك نىيە. سەربازەكان چەند پرسيارىكتان لى دەكەن و تۆش پىيان بلى كە خوشكى حەسەنە فەندىت، ئىتر وازت لى دەھىنن.

حهسهنه فهندی پیاویکی خوینده وار و روشنبیر بوو، ده وله تهموو ده رسیمی به دوادا ده گه را. به و شیوه یه سهید باکیل ویستبووی به سیر خاتوون له کول خوی بکاته وه، چونکه هه رکه سه ربازه کان بیانزانیایه خزمی حهسه نه فهندییه، ده یانکوشت. ده نگویه کی تریش هه بوو، گوایه سهید باکیل له دووره وه چاودیری خانووه کهی کردووه که چون سه ربازه کان چوارده وری ده گرن. کاتیکیش ژن و منداله کانی ده گرن، چوار له و چه کدرانه ی که له گه لی ده بن و خه لکی دیمانان ده برن، ده یان ده لینیان ده لینیان ده لینیان ده لینیان ده لینیان ده کورین.

من نازانم كام لهم قسهو باسانه راستن يانيش درؤن.

ئیمه له دووره وه نیو گه لای داره کانه وه چاومان لی بوو که چی رووی ده دا. به سیر خاتوون کچه بچکوله که ی دلیفی به سنگییه وه نووساند بوو، هه ردوو کاره که ره که و هاسیل بابایان له خانووه که هینایه ده ره وه اسیل ئیفلیج بوو، نهیده توانی به ئاسانی بروات به لام سه ربازه کان به به رده وامی به قوناخه تفه نگ تیبان ده سره واند . له و شوینهی ئیمه ی لیبویین گویمان له پارانه وه ی کاره که ره کان بوو که عه فویان بکه ن به سیر خاتوون، منداله که ی له باوه ش گرتبوو و ریک و راست به ره و رووباری گالبووسان ده یویشت .

به شیک له سه ربازه کان زوریان لیده کردن که بپه رنه وه، ئه وانی تریش دابه شبوون تا چوارده وری خانووه کان یه که له دوای یه ک بگرن. کاتیک که بینیان که س له نیو خانووه کاندا نه ماوه، ده ستیان به ناگر تیبه ردانی خانووه کان کرد. گر له په نجه ره کانه وه ده هانه ده ره وه و ده یته نییه وه بو گویسوانه کان که به قامیش و

قور دروست کرابوون. خهمیّکی قورس دایکمی داگرت و دهستی به هه ڵڕشتنی فرمیّسکهکانی کرد.

دوکه لیّکی رهش ئاسمانی گالبووسانی داپوشی، ههردوو ئاشی ئاواییه که بوونه قهرهبرووت وه کو نهوه وابوو که بهر توّپ که وتبن ههره و همک خانووه کانی دوّیی گیّپ، کاک عهلی به رتی و سهید باکیل، کاتیّک گهرمی ناگره که گهیشته لای نیّمه، له نیّو دلّمانه و ههستمان به گهرمییه کهی ده کرد.

به ههزار حال له نیّو ئه و چه په دووکه له دا خانووه کانمان دهبینی به هاوار و قیره ی سه ربازه کاندا دهمانزانی که به هه و چوار لادا راده که ن له حهیوانه پهرته وازه کانی تیّمه ده چوون .

له و ته پۆ لكه يه يى خۆمانمان لى شاردبووه وه، چاومان لى بوو كە بەسىير خاتوون و ئەوانەى كە لەگەلىدا بوون، گروپىك چواردەوريان گرتبوون و بەرەو دەشتى پىرگرديان دەبردن.

ماوه یه کی زوّر دوای ئه وه له عهلی "بچکوّل"م بیست که چیان به سه ره میّنابوون. ئه و کاته عهلی پیاویّکی لاوازی ته مه ن دهوروبه ری سی سالّ ده بوو. عهلی، که سیّکی چاوشین، کالِّ و دهمووچاویّکی دریّژکوّله ی هه بوو. ئه و ئه رمه نییانه ی که له ده ست کوّمه لکوژیی عوسمانییه کان هه لاتبوون و هاتبوون بوّ ده رسیم، پییان وابوو که عهلی تورکه . قاچیّکی عهلی کورت بوو، چونکه جاریّک ئاوی کولاو به سه ر ئه ژنوّیدا رژابوو، به لام کاتیّک له سه رقاچه که ی تری ده وه ستا، وه کو که سیّکی ئاسایی دریّژ بوو، به لام هه رکه قاچی داده نایه وه، یه کسه ر پیّوه ی دیاربوو. هه روه ها کاتیّک به گوچان ده پوّیشت بالای به رزتر دیاربوو. عاده تیّکی هه بوو، به ده کرد.

ئەوەى كە بۆت دەگيرمەوە وشە بە وشەى ئەو قسانەيە كە لە عەليم بيستووە: سەربازەكان، بەسير خاتوون و ئەوانى تريان لەگەڵ خۆيان بىرد بۆ پيرگيىدج لەگوندى چالكران. من لە سەر ئەو ريڭايە وەستابووم كە ئەوان پييىدا دەرۆيىشتن. بەسير خاتوون، ژنى خزميكى نزيكى من بوو، سەيد باكيل، كاتيك كە بينيم ئەو

له گه ل منداله کانیدا، گیراون، نه متوانی ری له فرمیسکه کانم بگرم. سه رله شکره که گویی لیم بوو، به سه ربازه کانی وت بیگرن. به شه ق و زله به ربوونه گیانم، گویانه که یان لی سه ندم. خوم گهیانده ریزه که که له و کاته دا به منه وه له دوو که سی شه ل ، به سیر خاتوون، کچیکی بچکوله و دوو کاره که رپیکهاتبوو.

دوای ئه وه ی پیرگدیمان به جیهیشت، به ره و ته پولکه ی واری سه فتین هه لگه پاین که ده که و ته نیوان گوندی دیریک و ته په ی پولو سووره و ه، له وی له بن داریکی گه وره دایان نیشانین. ئه فسه ریک که له نزیکمانه و و و ستابو و ، فه رمانی به سه ربازه کاندا: "جیایان بکه نه و ه!".

ئهوان منیان راکیشا و لهلایه که وه به چاو به ستراوی له نیّو ده وه نه چره کاندا رایانکیشام. به ده نگی شهق تیّهه لّدان و هاوارکردن، تیگهیشتم که حاسال بابایان له و شویّنه ی خوّی لیّشارد بووه وه ، دوّزیوه ته وه ... که گویّم له گریانی کاره که ره که بوو، ئه و په پوّیه ی که چاومیان پی به ستبوووه وه لابرد، تا بزانم له کویّم. سه ربازه کان پهلاماری کاره که ره کانیان دا، ئه وه له کاتیکدا که ئه فسه ره که به چاوییان دا، ئه وه له کاتیکدا که ئه فسه ره که به خوّم دورمنانه له به سیّر خاتوونی ده پوانی که له ته نیشتیه وه دانیشتبوو. نه خوّم نام لای ئه و شویّنه ی که منیان لی فریّد ابوو، ده وه نیّکی تا راده یه ک چپ و پریسی لی بوو، ئه گه و له و شویّنه ی خوّم بمایه مه وه، ئه وا ده یانکوشتم دایه ناچار بووم که به ره و نه و ده وه نه چپه ی که خوّم لیّشارده وه بچم. غیره تم دایه به رخوّم و توانیم به نیّو داره کاندا خوّم بگه یه نمه ده وه نه که نه وان نه یانده توانی من به نیّو ده وه نه کاندا خوّم شارد بووه وه ، به لام من هه م من به نیّو ده وه نه کاندا خوّم شارد بووه وه ، به لام من هه م ده متوانی گویّم له ده نگیان بیّت و هه میش ده متوانی بیانبینم، به لام حاسیل ده متوانی گویّم له ده نگیان بیّت و هه میش ده متوانی بیانبینم، به لام حاسیل بابام لیّوه دیار نه بوو.

ریّک له بهردهممدا، بهسیّر خاتوون لهگه ڵ کچه بچکوّلهکهیدا دانیشتبوو، لهگه ڵ ئهوه ی که تهمه نی گهیشتبووه سیوپینج ساڵ به لام وه کو ژنیّکی گهنج، جوان و ریّکوپیّک بوو. شالیّکی رهشی به نیّوچاونه وه بهستبوو که سلّسلّه ی ئالتوونی پیّوه بوو، کراسیّکی پهمه یی ئاوریشمی له به ردابوو و په پوّیه کی شین ناوقه دی

داپۆشی بوو و پشتیننیکی لهبان بهستبوو که رهنگی شین، زهرد و سوور بوو. خه لکی ناوچه که به و پشتینهیان دهگوت کاشینگ، بهسیر خاتوون ترسابوو. لیوه کانی دهله رزین و به چرچه کانی نیوچاونیدا دیاربوو که نیگه رانه، به دله راوکیوه گرتبوو. نه فسه ره که پرسیاری لیده کرد:

- ميرده كه ت له كوييه ؟ منداله كانت له كوين؟

بهسیّر خاتوون له وه لامدا دهیگوت که ههفته یه که لهمه و به رده وانه کانی لهگه ل خوّی بردووه و چووه بن نیّلزیگ. نه فسه ره که پیّی پیده که نی و به رده وام بوو:

کەس ھیچی پی نەگوتوویت؟ ئەو سی رۆژ لەمەوپیش لە مازگیرت كوژراوه! بەلام
 ئەگەر تۆ بتەویت دەتوانم منداللەكانت رزگار بكەم.

بهسير خاتوون هيچي نهوت:

- ئەگەر رازى بىت شوم پى بكەيت، ئەوا دەتىوانى منداللەكانىت رزگار بكەم، حاسل بابا و ئەو دوو كارەكەرەش ئازاد دەكەم، وەرەقەيان بى دەكەم، كە بتوانن بە كەيفى خۆيان بە ھەموو ناوچەى دەرسىمدا بىن و بچن.

بهسیر خاتوون به چیلکه یه که خه تی له سهر زهویه که ی به ردمی ده کیشا . کاتیک گویخ گویخ له و پیشنیاره نامروقانه و بی ئه خلاقیه بوو رهنگی زهرد هه لگه را خوی گورج کرده و سه نگه ری له ئه فسه رکه گرت:

خهجالهت نابیت؟ من ژنی میرددارم و پینج مندالم ههیه . نهو کردهوه حهیوانییهی که تن دهتهویت لهسهر من تاقیبکهیتهوه له چاوی ههموو مروّقیک و له لای خواش نهفرهتی لیکراوه!

ئەنسەرەكە وا ھەستى دەكرد كە سووكايەتى پۆكراۋە . راستبوۋەۋە، بەچوار دەۋرىدا خولايەۋە و قىژاندى بەسەرىدا:

- ئەگەر ئەوەى من پيم وتييت بەقسەم نەكەيت، ئەوا سەرەتا كچەكت، پاشان حاسل بابا و دواجاريش كارەكەرەكانت دەكوژم.

بهسیّر خاتوون بهگژیدا چووهوه و بهبی ئهوهی مل بوّ داواکهی کهچ بکات:

- هاواري كرد، سهرهتا له منهوه دهست ييبكه .

ئه و وه لامه ی به سیر خاتوون وه کو خه نجه ریک به نین روّحی ئه فیسه رکه دا چه قبی و هاواری له سه ربازه کانی کرد:

- ئادەي ئەو دوو سەگە شەلە بېننە يېشەوە!

چوار سهرباز هاتن که من بهینن و چواریش چوون بق حاسل بابا . کاتیک کهزانیان من له و شوینه دا نهماوم که دایان نابووم، به پهله خهبه ریان برد:

گەورەم، يەكتكيان راى كردووه.

ئه و چواره به جاریّک شلّه ژان، ئه وانی تر چوون حاسال بابایان هیّنا و پالّیان دا به داریّکه وه، ئه فسه ره که، به راکردنی من وه کو شیّت و هاریی لیّها تبوو، وه کو شیّتیک که و ته تیّهه لّدانی حاسل بابا، ئه و به سته زمانه له تاو نازار لوول ببوو و که و ته سه رزویه که، ئه فسه ره که به رزی کرده و پالّیدایه و به داره که وه، ده مانچه که ی ده رهیّنا و خستییه سه رنیّ حاوانی و رووی کرده به سیّر خاتوون:

- ئيستا دەڵێ چى، بەڵى يان نەخير؟

حاسل بابا لهو کردهوه چهپه لهی ئه فسه ره که تنگه یشت، به رقه وه رووی به رهو به ره وی به ره و ب

- دایه، تف له نیّوچاوانی تُهم پیاوکوژه بکه! با ههموومان به سهربلندی بمرین هاواری کردو، ههتا توانی مستهکوّلهیهکی کیّشا به چهناگهی تهفسهرهکهدا.

ئەفسەرەكە بە پشتا كەوت و حاسل باباش بە دەمدا. بۆ يەك چركە ئەفسىرەكە عەقلى خۆى لەدەستدا و دەمانچەكەى ھىنايە سەرپى و خستەيە سەر نىزوچاوانى حاسل بابا. بەسىر خاتوون وەكو پلنگىكى بە منداللەكەى باوەشىيەوە، پەلامارى دا. بەسىر خاتوون وەكو كەسىرى تورە كە چاوى خەينى تىي زابوو و لە تاو ئازار لىنوەكانى خۆى دەكرۆشت، ھەتا لەتوانايدا بوو دەيقىۋاند. بەلام ئەفسەرەكە تەسلىمى ئەو كردەوەيەى بەسىر خاتوون نەبوو. منداللەكەى لە باوەشىي دەرھىناو

— راوهستن، چیتان دهویت بیکهن!

که ئهرهیان بیست، بوون به دوو به شهوه، هه رگرووپه و پیننج که س، چواردهوری کاره که ره کانیان گرت و رووتیان کرده نه وه کاتیک سه ربازه کان جله کانیان له به ر ثنه کان داده دری، ده ستیان به هاوار کردن کرد. یه ک له دوای یه ک، ته جاوه زیان پیکردن. به بی چه ک من نه مده توانی شتیک بکه م جگه له بینینی ئه وه ی که رووی ده دا، له ناخه وه شه رمم له خوّم ده کرد که مروّق م. ده مویست به نیّو قوولایی زه ویدا بچمه خواری. به بیده نگی ده گریام، تا گوییان لیّم نه بیّت. نینو که کانم به به رده کاندا ده خشاند، خه ریک بوو په لاماریان بده م. مردن زوّر باشتره له وه ی که شایه تی بینینی تاوانیکی وا بیت. قاچه شه له که مم تاقیکرده وه زانیم که ناتوانم هیچ شتیک بکه م. وه کو ژنیک ده گریام و شه رمم له خوّم ده کرد که مروّق م. له ناخی خوّم دا وه کو شایه تیکی بی ده سته لات خوّم ده کرد که مروّق م. له ناخی خوّم دا وه کو شایه تیکی بی ده سته لات خوّم ده بینیه وه له سه ر رووداوه، وه کو شه وه وابوو که خوّم تاوانه که م کرد بیّت. نه م ده توانی هیچ شتیک بکه م و خوّ نه شده مرد م.

سهربازه کان خوّیان لهبه رکرده وه و لهبه رخوّیانه وه و فیکه ی خوّشییان لی دهدا، ژنه کانیش به رووتی و به بی گیان که وتبون به سیر خاتون ویستی بچیّت منداله که ی بیّنیّت که لای نه فسه ره که بوو پالّی دابوو به داریّکه وه ، نه فسه ره که وه کو سه گیّک لیکاوی به ده مدا ده ها ته خواره وه ، منداله که ی دانا و هه رک به به بیر خاتون هاته پیشه وه ، پالیّکی به منداله که وه ناو ویستی به سیر بگریّت، به لام هه تا توانی پالیّکی پیّوه نا، منداله که ش به چوارچنگوله خوّی گهیانده باوه شی دایکی . نه فسه ره که په لاماری به سیر خاتون ی دا و ویستی بیدا به عه رزدا . به لام به سیر خاتون توانی خوّی بگریّته وه و ده ستی له به ردیّک گیر بوو و ریّک کیشای به ده مووچاوی نه فسه ره که دا . به دهم و چاوه خویناویه که یه و مده یو که له نیچیره که ی رازی بیّت . که ده ستی برد بو ده مانچه که ی ده سته کانی ده له رزین ، خستیه سه رسه رسه ی به سیر خاتون و دوو گولله ی لیّداو کوشتی .

لاشهی شوّخ و شهنگ و بیّگیانی به سیّر خاتوون له سه رعه رزه که گرموّله بوو. تاراده یه کی وا شه رمم له خوّم ده کرد، پیّم وابوو منیش له نیّو سه وزاییه کدا مردووم. به لام که گویّم له و فیشه کانه بوو که نایان به کاره که ره کانه وه، تیّگه یشتم که هیّشتا

زیندووم، چاوم هه لهینا بینیم که چون منداله بچووکه که به دوای دایکیدا هاواری دهکرد، ئه نسه ره که چون که گرت به باوه شییه و شوین هیزه کهی کهوت که به دوو ریز ده پیشتن.

من له و شوینه ی خوّم مامه وه که پیّم وابوو کات نه ده برایه وه و له خوا ده با رامه وه که بمباته وه بو لای خوّی، شهرمم ده کرد بگه ریّمه وه بو نیّو خه لکه که و پیّم وابوو که شیّت ده بم دانیشت بووا به فینکه فینک ده گریام و نه مده ویست بروا به چاوه کانی خوّم بکه م که بووبوومه شایه تی روود اوایّکی وا نامروّقانه وام له خوّم ده گهیاند که هاوار و قیره ی قوربانییه کان که له گویّچکه مدا ده زرنگایه وه شتیّکی خهیالییه . ده مویست له سه ریّوکی ده که ویتمه وه سه ریّوی .

به گاگۆڵكێ خۆم گەياندە ئەر شوێنه دەشتاييەى كە لاشەى بەسێر خاتوونى لێ كەرتبوو. ئىتر تێگەيشتم كە ئەرەى بىنىومە راستىيەكە و دەستم بە ھاوار و گريان كرد. راستىيەكەى، تا خۆر ئاوا نەبوو، نەمتوانى بێمەوە سەر خۆم. بە وردى دىقەتى بەسێر خاتوونم دا كە چۆن كەراكەى لەسەر زەويەكە كەرتبوو، قژە رەشەكەى بەسەر شانەكانىدا بەخش بووبووە . لە شازادەيەكى نووستو دەچوو. لێى چرومە پێشەوە، ئەو شاڵەم لێكردەوە كە بەنێو قەدىيەوە بەستبووى و لاشەكەيىم پىێ داپۆشى، يازمەكەيىم كردەوە و لەگەڵ لەچكەكەيدا بەيەكەوە گرێم دان و چووم بە دارە يازمەكەيىم كردەوە و لەگەڵ لەچكەكەيدا بەيەكەوە گرێم دان و چووم بە دارە تۆدۈمكەمەوە بەست، تا لە ئێستاوە بەيادى ھەموو ئەو رێبوارانەى كە بەو ناوەدا تۆدەپەرىن، بەێنمەوەو تێبگەن كە بەسێر خاتوون بووتە قوربانى چى!

وهک مندالیّک به و ناوه دا ده خولامه وه، چووم بق لای لاشه که ی حاسل بابا که له سه ر زهویه که که وتبو و . باوه شم پیدا کرد، ماچم کرد و ده ستم کرده و ه به گریان:

- ده ههستهوه، برازا ئازاكهم، ئاخر تق نابيّت بمريت.

سه ریم نا به سنگمه و ه نیرچاوان و روومه ته کورانه که یم رامووسی. کاتیکیش له نیوه راستی مانگی گه رمی نابدا، لاشه ساردو سره که یم له به مردووه.
تیگه شتم که مردووه.

فرمیسکه کانم کوتاییان هات، ده تگوت ئیتر هیچ ئیصساسیکم نه ماوه سهیریکی کاره که ره کانم کرد، به بینی لاشه ی رووت و قوتیان، هه ستم به خه جاله تی ده کرد، بویه بوی خوم وه رگیرا. توانیم هه ندیک له جله له ت و په تکراوه کانیان کن بکه مه وه، تا بتوانم لاشه کانییانی پی داپوشم. پاشان بریارم دا بگه ریمه وه بن گوندی دیریک که ده که و ته ده شتایی پیرگرده وه، کاتیکیش له ویوه به پیوه وه ستابووم، دیریک که ده که و ته ده مناز وه ده نانووه که ی خومان ببینم.

بهو شنوهیه كۆتايى به گنرانهوهكهى عهلىيه بچكۆلىش هات.

٦

دووکه نی خانووه سوتاوه کانمان به سهر رووباری گالبووساندا به رز دهبووه وه . سه گه که مان، سیتچق، دانی به خقیدا گرتبوو، وه کو نه وه ی که به مه به ست نه یه ویّت به سه ربازه کان که خانووه کانیان ناگر تیبه ردا، بوه ریّت تا ژیانمان نه خاته خه ته ره وه . چه ندین جار دایکم به تیله ی چاو ته ماشای ده کرد و لیّی ده پارایه وه که ده نگی لیّوه نه یه ت و الیّی ده پارایه وه وه کو نه وه ی نه ویش مندانیک بیّت.

کاتیک براکه م، کامیر، که ته مهنی بیست سالیک ده بوو له گه ل مه مه د که کوپی مسته فا ده رویش بوو و ته مه نی مهژه ده سالان بوو، دو که له که یان بینی بوو، به په له به دوای نه و شوینده دا گه پابوون که نیمه خوّمان لی شارد بووه تا دایکم قایل بکه ن که خوّمان لی شارد بووه تا دایکم قایل بکه ن که خوّمان له شوینی کی دوور تر له نیو دارستانه که دا، بشارینه وه به لام کوشتنی باوکم و سوتاندنی خانووه که مان، دایکمیان خستبووه دلّه راوکه وه ، له ناست نه و هه موو پارانه وه یه خوّی کرد به که پر ته نها شتیک که دووپاتی ده کرده وه:

- خۆتان رزگار بکهن! ئەوان ھەمبوو دۆکەيان سبوتاند و ھەيوانەكانيان كۆكردىنەوە . بەم زوانە جى پىلى ئىمەش ھەلدەگرن .

ههمان کات که دایکم و براکهم قسهیان دهکرد گویّمان له دهنگیّکی نائاشنا بوو. سیتچوّ دهرپه پی و به وه پین به رهو گونده که رایکرد. استجوّ دهرپه پی و به وه پین به رهو گونده که رایکرد. استجوّ ده به به به به به به به رهدا که ده یویست لیّی بیّته پیشه وه. نه و به به به به به به به به دوای ته به به پیشه ویاش گه پایه وه، جاریّکی تر په لاماری برده وه، به لام به بی دهنگی و له پریّکدا راوه ستا. دایکم به جاریّک زراوی چوو:

- كەمەر، مەمەد، دەستوبرد كەن. بەرەو ئۆرە دۆن، راكەن.

سهرهتا براکهم ملی نهدا، به لام دوای نهوهی دایکم به دهنگیکی نیوه خوّشهویستی و نیوه ههرهشهوه ناگادرای کردنهوه:

ئەگەر بەقسەم نەكەيت ئەوا تۆ بى رىزى بە ھەموو ئەو قوربانىيەوە دەكەيت
 كە دايكىك ئامادەبىت بۆ مندالەكانى بىكات.

ئه و سزا دایکانه یه وای لیکرد که شهرم دایبگریّت و لهگه ل هاوریّکه ی مهمه د به نیّو جهنگه له که از دریک بووه وه، جهنگه له که از کاتیّک دهنگی سه ربازه کان به ته واوه تی لیّمان نزیک بووه وه، دایکم دهستی به پارانه وه له غه زال ژنی برا گه وره که م، سولیّمان، کرد:

- من ناگام له منداله کان دهبیت، تق خوت رزگار بکه.

به و شیّوه یه نهویش له نیّو داره کاندا ون بوو. ئیّستا ئیتر ته نها ژن و مندال مابووینه وه: دایکم، خهجیجه و برازکانم که مندالّی سلیّمانی برام بوون، خدره چکیّل، براکهی ترم حهسهن عهلی که تهمهنی ده سالان بوو، فاتیمهی پوورم، خدری گهوره که نهویش تهمهنی ده سالان بوو لهگهل خوشکه کهی یهموش که تهمهنی شهش سالان بوو و من که تهمهنم ههشت سالان بوو. دایکم و پووره کهم، بیّوه ژن بوون، ئاخر میرده کنیان دوو روّژ له وه و پیش له شاخی سیی کوژرابوون.

من و برازاکهم خدر، حهسهن عهلی برام و خدری گهوره و خوشکهکهی یهموش، زوّر بهینمان خوّش بوو. جاران بهیهکهوه بزنهکانمان دهلهوهراند، پاشان دهچوین بو سهر تاشهبهردهکانی نزیک رووباری گالبووسان بو یاری کردن. ههندیّک جار ئیّمه لهبهر خوّمانهوه دهگریاین به لام که بهیهکهوه بوینایه ههمیشه پیّدهکهنین. براکهم دهموچاویّکی نائاسایی شهبوو، چاو رهش ده لام لوتیّکی دریّژیی پیّوه بوو. ئهو

کهوایه کی کچانه ی لهبهر ده کرد، به لام ئه وه ریّگای ئه وه ی لی نه ده گرت که وه کو چوّن شوانیّک سهرپه رشتی رانه مهره که ی ده کا، ئه ویش ئاوا سه روّکایه تی ئیمه ی ده کرد. خدری گه وره که وه کو ده سته راستی وابوو، یارمه تی ده دا. به لام به به راورد له گه ل عه لی حه سه ن، قه له و خلو و خلیچک بوو. ته نانه ت نه یده توانی وه کو ئیمه ی کچیش رایکات، به لکو هه ناسه ی سوار ده بوو و له نیوه ی ریّدا ده وه ستا.

یهموش دوو سال له من بچوکتربوو، وهک پهرستن دهمپهرست. قریّکی کال و دوو چاوی شین و روومهتهکانیشی وهکو گول وابوون. دایکمان ههمیشه یهک جوّر جلیان بو دهدورین و یهک جوّر موورویان به کهزیهکنمانه وه دهکرد.

ئه و روّژه من و یهموش دهستی یه کترمان گرتبوو، براکه ی من و براکه ی یهموشیش، خدری گهوره، له ته نیشت یه کتره و ههستابوون. دایکم و پوریشم ده گریان. سه ربازه کان حه زه ریان ده کرد و به حه زه ریشه وه بوون تا بینه نیو دارستانه که وه. به لام که دلانیا بوون له وه ی نیمه خه لکینکی بیدیفاعین، چوارده وریان گرتین و نامبازی دایکم و پورم بوون. نیمه هه ر ئه وه نده مان پیکرا ده ست به گریان بکه ین. دایکم خه دیجه ی هه لگرتبوو و پوریشم خدری بچکوله ی به باوه شهوه بوو. له قه راخ دارستانه که چاوم به سیت چو (سه گه که یان) که وت، جوله ی لیّوه نه ده هات. وامده زانی ئه ویش دوای نیمه ده که ویّت. که بینیم هیچ ده نگیکی لیّوه نایه ت، بانگیکم لی کرد:

ئەرە ئىزمە دەرۆين، سىتچۆ، تۆش دوامان كەوە.

سیتچق بهبی جوله که و سهر زهویه که . ئیتر تیگه یشتم که سه گه که مردووه، ده ستم به فینک کرد و رامکرد بق لای دایکم و باوه شم پیدا کرد.

 سەربازەكان ئىمەيان بەرەو گوندى (Okh) پۆش خۆ دابوو، بە تەئكىد ھەمان ئەو رۆگلىه بوو كە باوكم و گوندىيەكانى تىر پۆيىدا رۆيىشتبوون. سەربازەكان چاودۆرى ئۆيمەيان دەكرد، ھەموويان يەك جۆر جليان لەبەردا بوو، چەك بەدەست و لوولەى تقەنگەكانيان سەرەنۆزەى پۆوە بوو. ئەوان سووكايەتيان بە دايكىم و پوورىم دەكىرد. ھەولىي ئەوميان دەدا كە وەلامى پرسيارەكانيان بدەنەوە، ئەويىش بە زمانۆك كە ئۆمە لۆيان تى نەدەگەيىشتىن، ھەروەھا ئەوانىش لە زمانى ئۆمە نەدەگەيىشتن. سەربازەكان نەياندەزانى چى بكەن، بۆيە ھەر كە توپە دەبوون بە شىۆوميەكى وەحشيانە ئەياندەزانى چى بكەن، بۆيە ھەر كە توپە دەبوون بە شىۆوميەكى وەحشيانە ھەلسووكەوتيان لەگەل دەكردىن.

براکهم حهسهن عهلی پشتیننیکی لهپشت بهستبور و دهیتوانی به ههنگاوی گهوهره بروات، ههرچی هاوریکهی بور، خدری گهوره ههمور گیبانی له ئارهق ههلکشابور، بههری قهلهویهکهیه وه نهیده توانی وه کو ئیمه بروات، من و یهموش دوای دایکم کهوتبووین و جاریه جاریکیش دهستمان به کراسهکهیه وه دهگرت.

دەمەو ئۆوارە بوو كە گەيشتىنە سەر چۆمى گول كە دەكەوتە نۆوان لووتكەى چياكانى زارگۆڤىت و شاخى سېييەوه.

سهریازه کان ملوانکه کانی ملی دایکم و پورمیان پچراند، به رهو و ته نکاییه که بردینینان و ریزیان کردین. ههر تاو ناتاویک دهوریان ده گرتین و لووله ی چه که کانیان تی ده کردین به بی ته وه ی بجو لیینه وه . تیستا تیمه له ناوه راستی هه ردوو شاخی سپی و شاخی زارگز فیتدا وه ستابووین، له وه ی یه که میاندا باوکمینان لی کوشتبوو، له وه ی تریشیان برا و براژنه کانم خویان لی شارد بووه وه .

ئاسمانیکی شین و ساف و بیگهرد له نیوان ههردوو لووتکهی ئه و چیایانه دا وه کو سفره یه کی گهرره هه لادرابوو. ههموو شتیک به ته واوه تی وه ستابوو. چیتر ده نگی سیرسرک و په له وه ره کان نه ده بیسترا. خوّر له پشت شاخی سپییه وه ئاوا بوو و خوّی ون کرد و سیبه ری شاخی سپی تا ده هات بالی به سه رماندا ده کیشا. دایکم و پورم له سهر ئه و بروایه بوون که ئیمه ش له هه مان شویندا ده کوژن. وه کو شیتیان له سامرو شده به ده نگی به رز له خواو پیرو پیاوچاکان و هه موو شده پیروزه کان

دهپارانه وه ماوار و قیژه ی ئیمه ش تیکه ل به پارانه وه کانی ئه وان ده بوو. له پریکدا کرمه لایک ثن و مندالیان به ره و ته نکایی چهمه که راپیچ کرد، که ئیمه له په نایدا خرمان له یه کتری ترانجاند بوو. کاتیک دایکم و پوورم هه ستانه وه تا به ربه ره کانییان بکه ن و چه ند که سیک له گرووپه که خریان راستکرده وه، سه ربازه کان ده ستیان به تهقه کردن کرد. دایکم سه رتاپای ترسی لی نیشتبوو، ده می داچه قاند بوو و چاوه کانیشی ئه بله ق ببوون. دایکم به ته واوه تی شله ژا بوو، منی بن لای خنی راکیشا تا ئاگای لیم بیت. ته قه کان ماوه یه کی زنر به رده وام بوون. وه ختابوو له ژیر دایکمدا بخنکیم. هه ستم ده کرد ده ست و قاچه کانم ئاره قه یان ده رداوه، به لام من هیشتا نه مزانی بوو که دایکم و ثه وانی تر کوژارابوون و خن شم بریندار بووم.

کاتیک تهقهکان وهستان، ههستم به شتیکی گهرم دهکرد که بهسهر لاشهمدا دههاته خوارهوه، ههولمدا خوّم له ژیر دایکمدا دهربهینم به لام نهمتوانی، که گهورهبووم مامه حهسهنم بوّی گیرامهوه که چیمان بهسهر هاتبوو:

من لهگه ل خزمه کانم له نیو دارستانه کانی زارگو قیت دا خور مان شارد بووه وه . ده نگوی نه و هه واله م به رگوی که وت که براگه وره که م حوسین و هاور یکانی به یه که وه کورژاون . ها ر که نه وه م بیست ده ستبه چی بارگیره که م زین کرد و به تانییه کم هه لگرت له گه ل مه مه د که و تینه ریکا . به قه راخ تاشه به رده کانی چیایی زارگو قیت دا خور مان گه یانده گول و په رینه وه ، پاشان به ره و به رزایی چیای سپی رویشتین اله ریکا ، پیاویکی ریش چه رموومان بینی که خوی له نیو تاشه به رده کاندا حه شار دابوو . کاتیک بوی باسکردین که چه ند سه عاتیک له مه و پیش سه ربازه کان که ژن ومندالی گالبووسانیان پیش خویاندابوو لیره وه تیپه رین و پاشان یه که به دوای یه کدا له سه رچه می گول هه مویان کوشتن . پیم وابوو که خه ریکه شیت بیم . بارگیره که م گیرایه وه به غار به روو نه و شوینه چووین .

كاتيك گەيشتىنە جى بە چواردەورى خۆمدا روانىم تا دلنىا بىم كە سەربازەكان بى فرويودانمان لە نىر دەوەنەكاندا خۆيان نەشاردېيتەوە، پاشان بەرەو چەمەكە غارمداو

و ههر هاوارم دهكرد تا بزانم كهسيّك بهزيندوويي دهرچووه، به لام تهنها وه لاميّك كه دهمبيسته وه، دهنگدانه وهي دهنگي خرّم بوو كه له نيّو تاويّره كاندا، دهنگي ده دايه وه. هه رهاوارم دهكرد و ده پرّيشتم، له ناكاو گويّم له دهنگي منداليّك بوو. بانگي ئاموّزاكه م كرد: "وهره بوّ ئيّره له و لايه وه گويّم له دهنگي منداليكه ". كهميّك له ولا چهمه كه وه سيّ مندالم بيني كه هه رسيّكيان رهنگيان په ريي بوو و دهگريان و پالّيان به يه كه وه دابوو. هه و له وري هه رسيّكيانم ناسيه وه: يه كه ميان توّ بووي ئيّما، كچي ئامينه ي خوشكم، خدري بچكوله و خدري گهوره و له تهنيشتيناوه لاشهي ژن و مندالي كوژراو كه و تبوون و كاره ساتيّكي وا گهوره دا، بيّده سته لات نه مده زاني چي بكه م. ده ست و قاچم كه و بته له رزين و قورگم به جوّريّك گيرابوو كه تواناي گريانم نه بوو.

له لاشه کان نزیک که و تمه و هه و آنی ناسینه وه ی چه ند ده موچاو یکم دا. یه کیک له ژنه کانم هه آنگیزایه وه که به ده مدا که و تبیو که بینیم ئه وه فاتیمه ی خوشکه گه و ره مه . هی شا خوین له ده مییه وه ده ها ته ده ره و وه کو ئه وه وابوو که ته ماشام ده کات. به هی واشی له سه رپشت رامکیشا. پاشان ژنیکی ترم هه آنگیزایه وه که له ته نیشتیه وه که و تبوو، ئه ویش ئامینه خوشکه که ی ترم، دایکی ئیما، چاوه کانی کرابوونه وه . له گه آن ئام و زاکه م بیست و سی که سمان ژمارد که هیچ نیشانه یه کی ژیانیان پیوه دیار نه بوو . گه راینه وه بو لای ئه و سی منداله ی که زهنده قیان چوورو و ده یان نالند، تا بزانین له چ حالیکدان:

خدری گهوره سکی بریندار ببوو به پشتینه که ی خوی به ستبووی خدری گچکهش که مینک خوین له دهمییه وه ده هاته ده رهوه اینماش قاچینک و دهستی چه پسی بریندار ببوو و خوینی له به رده رؤیشت خدری گهوره مان سواری بارگیره که کرد و نیما و خدری گچکه شمان به باوه ش هه نگرت .

کاتیک به چیای زارگزفیتدا هه آده گه راین ته واو قه له ق ببووین. که گه یشتینه گوندی ناریمان، خدری بچکوّله دلّی له ایدان که وتوو و گیانی سپارد، هه ر له وی له گه آل خه آلکی گونده که به خاکمان سیارد و دیسانه وه که وتینه وه ریّگا، نیوه شه و

بوو که گهیشتینه ئه و شوینه ی خه لکه که خویان لینشاردبووه وه ، نه و خهبه ره ناخوشه وه کو بریسکه ی تاگر بلاو بووه ، خه لکه که وه کو شینتیان لین هاتبوو، ژنه کان قژو ده موچاوی خویان ده رنییه وه ، براو براژنه کانی ئیما و پیاوه کانیان و خزمه کانی تریان به رده وام ده گریان و مردووه کانیان ده لاوانده وه ، سه ره رای ئه وه ی خدری گه ورد برینداریش بوو به لام که و ته قسه و گیرانه وه ی ئه وه ی که به سه ریاندا ها تبوو:

ئەو كاتەي كە سەربازەكان دەستيان بە تەقەكىردن كىرد مىن بە يېوە وەستابووم، ياشان به يشتدا كهوتم. ههر لاشه بوو به چواردهورمدا و به سهرمدا دهكهوتن. ههستم به گهرمییهک دهکرد له سکمدا، تنگهیشتم که بهرکهوتووم، خوّم کرد به مردوو به بی جوله لیی راکشام. کهمینک دوای ئهوه دهنگی تهقهکان نهما، بیرم كردهوه كه رهنگه سهربازهكان رۆشتېن. به هيواشي ههستامهوه و سهيريكي چوار دەورى خۆمم كرد. ھەرچى ينى بوترنت نىشانەي ژيان لە لاشەكان دىار نەبوو. ههستم دهکرد که سکم ته رو نه رم بووه . که یشتینه که م کرده وه ، ریخو له کانی خومم بینی له نیّو ورگه هه لدراوه که مدا. هه ولّمدا که هه رچونیّک بووه که میّک ریّکیان بخهمهوه و یشتینه کهم یارچه یارچه کرد و برینه کهم پی بهست. دوای ئهوه ههستامهوه و چومه نيو قوربانييه كانهوه، ئهوه بوو گويم له گرياني ئيما بوو. چووم بق ئەق شوينەى دەنگەكەي ليوە دەھات. كەوتبوۋە ژير لاشەي دايكىيەۋە، تەنھا دەسىنك و قاچىكى بە دەرەۋە بوو. بەو برە ھىزەى تىمدا بوو توانىم لە ژىر لاشمەي هایکیدا دهری بینم. دوای نُهوه بهسهر پیشتدا رامکینشاو بهردهوام بووم له گهران، ئەوە بور گويم له دەنگى مندالى تر بوو، خدرى بچكۆله كه هيشا له ئاميزى يـووره فاتیمه دا بوو. فاتیمه مردبوو به لام هه ولی یاراستنی منداله کهی دابوو. خوی گرموله كردبوو و باوهشى به منداله كهيدا كردبوو. ئهو منداله بچكۆلهيهم هه لگرتهوه و له مه نای ئنماوه دامنا . شهردووکیان دایانه پرمهی گریان، هیندهی نهبرد که منیش به دوایاندا دهستم کرد به گریان،

كؤمه لكو ثييه كدى دورسيم

کاتیک خدری گهوره له تینواندا له گیرانه وه کهی وه ستا داوای ئاوی کرد. جامیک ئاومان بن هینا، ئاوه کهی خوارده وه و ئهویش ههناسه ی له به ربراو مرد. وه ستاین هه تا خنر هه لهات، ئه ویشمان به خاک سپارد. له و کاته وه، ئیما، تاکه شایه تیکی زیندووه له سه رکتوکوژییه کهی سه رچه می گزل، به لام ئه و سی کونی بچکوله که و تبووه قاچه ئاوساوه کهی و خوینی ده ستی راستیشی نه ده وه ستایه وه.

ژنی برا گهورهکهم، حوسین، دوکتوریکی کوردهواری بوو بن خوی. نهو ناگای له ئیما بوو. له نیو جهنگه له که ناگای له نیما بوو. له نیو جهنگه له که نه نوو که کورده که شیوه ی شیریان دهدا پاشان لهگه ل گژوگیای وشکدا تیکه لی دهکردن. له و دهرمانه جوره مه لهه میکی دروست کردبوو که برینه کهی یی چهور دهکرد.

به و شنوه یه کرتایی به گنرانه وه کهی مامه حه سه نیشم هات.

V

چهند ههفتهیه دوای ئه و کوکوژییه ی دوایی، له ئهنکاراوه پهیامیک بلاوکرایه وه که تیدا هاتبوو له ئیستاوه چیتر ئه و دهسته لاته ی که سوپا به سه ر ژیان و مردنی خه لکی ناوچه ی دهرسیم ههیه تی، نامینینت. هه روا ئه وهیرشه ی که له ژیر ناوی "رووبار" پیاده ده کرا به مه به ستی کوکردنه وه ی پیاوه کان له ناوچه شاخاویه جیا جیاکاندا و پاشان کوشتنیان، هه روه ها ئه و هیرشه ی له ژیر ناوی "به فرمال" که له راستیدا به مانای کوشتنی هه موو ئه و ژن و مندالانه ی که له گونده کاندا مابوونه وه، کوتاییان پی بهینرین موختاری گونده کان ئه رکی بلاوکردنه وه ی ئه و هه واله یان پیسپیردرابو و که هه مو و ئه و انه نیو شاخ و دارستانه کاندا خویان شارد بووه و ه

بگهریّنه وه . براکانم گهرانه وه بن گونده که مان و من و مامه کانیشم گهراینه وه بن لای ماما ناغا . خانو وه که شویّنیّکی گونجاو په ناگایه کی لیّها تبوو بن هه موو نه و خیرانانه ی که ماله کانیان سووتیّنرابوون .

برینه کانی قوڵ و قاچم هیشتا ساریّژ نهبوو بوون، نهمده توانی به ریّگادا بروّم. هیشتا به تهواره تی نه گهیشتبووینه و گونده که مان که براکانم دهستیان به درووستکردنه وهی خانووه که مان کرده وه . له نیّو دارستانه کاندا داریان دهبرییه و و دهیان هیّنایه وه دیواری خانووه سووتاوه که یان رووخاند و به رده کانیان لهسه ریه ک که له که ده کرد. شهویّکیان که تازه له کاره زه حمه ته که یان ببوونه وه، دیسان سه ربازه کان دایانه وه به سه ر گونده که ماندا و براکانمیان له گه ل خوّیان برد.

موختاری گونده که دوای دوو روّژ ههوالّی ئهوه ی بن هیناین که براکانم، سلیّمان، سهید محهمه د، کامیّر، موسا و داود، ناتوانن بگهریّنه وه چونکه ئهوان گیراون به سهرباز. ئیّستا ئیتر براژنه کانم به تهنها به بی میّرد مابوونه وه، بوّیه بریاریاندا تا گهرانه وه ی میّرده کانیان بچنه وه بن مالّی باوکیان. براکه ی ترم حوسیّن که ئهوکاته تهمه نی شانزه سالان بوو، چووه مالّی خزمیّکمان و لای نهوان مایه وه.

سالیّنک به سه ر رویشتنی براکانمدا تیّپه ری، روژیّکیان موختار، پارچه ئاسنیّکی بوّ
هیّناین و دایه ده ست حوسیّنی برام، که ناوی براکه م سه ید محه مه دی له سه هه لّکوّلْرابوو، موختار به براکه می راگه یاندبوو که سه یدی برام له کاتی سه ربازیدا له شاری سامسوّن که ده که ویّته سه ر ده ریای ره ش، تاوانیّکی کردووه، بوّیه سوپا به هوّی ئه و پارچه ئاسنه ی که هه مان کات وه کو پیناسیّک وابوو پیّیان راگه یاندین که براکه مردووه . گوندنشینه کان بروایان به و شته ی که بیستبوویان نه ده کرد بوّیه هه موو به جاریّک هرووژمیان هیّنابوو بوّ لای حوسیّنی برام تا به چاوی خوّیان پارچه ئاسنه که ببینن. به لام که س له مانای نه و پارچه ئاسنه نه ده گهیشت.

- یه کیک له نیویاندا وتی: کی له سوپا دهگات:
- ئەوان پیاوەكانمان بە زیندووى دەبەن و لە جیاتى ئەوان پارچە ئاسىنىكمان بۆ دەنىرنەوە .

دوو رۆژ تێپه پر بوو به سه ر ئه و خه به ره ناخۆشه دا كه هه واڵى گه پانه وه ى براكانمان به مه ره خه سى بلاو بۆوه و يه كه له دواى يه كه هاتنه وه ، له خۆشىياندا شاگه شكه بووين. ئه و مه ره خه سىييه بۆ ئه وه بوو كه كه مێك پشوو بده ن و بێنه وه سه ر خۆيان. فێڵێك له ده موچاوياندا خۆى حه شار دابوو. چاو و روومه ته كانينان به قوڵدا چووبوون، ته واو ماندو شه كه ت بووبوون و ته نها ئێسقانه كانيان مابوو. به گوێره ى ئه وه ى كه بۆيان باسكردين ئاووهه واى ئه و ناوچه يه ى كه سه ربازييان لێكردبوو ببووه هـ ێى ئه وه ى كه باسكردين ئاووهه واى ئه و ناوچه يه ى كه سه ربازييان لێكردبوو ببووه هـ ێى ئه وه ى كه تاقه تى خواردنيان نه مێنێت و به زه حمه ته هاناسه يان بـ ۆ بـ درێت. زور زور ده كۆكين و له نيوه شه ودا خه به ريان ده بووه وه كو ئه وه ى له ئاره قدا مه له بكه ن. دواى ماوه يـ هـ كه نده دات بياننێرێته وه بۆ ماڵه وه: "ئاو و هـ هـ واى گونده كه ى خۆتان باشتره بـ ق ئێوه. ده دات بياننێرێته وه و هيواى چاكبوونه وه تان بر ده خوازين!"

لهگهڵ ئهوهی که ئهوان زوّر لاواز و بیّهیز بوون، دیسانیش دهستیان به تهواوکردنی خانووهکه کرد له و شویّنهوهی که به ناچاری پیّیان بهجیّهیّشتن تیّههلّچوونهوه. بهلاّم تهندروستیان روّر به روّر خراپتر دهبوو. به بهردهوامی دهکوّکین و خویّنیان ههلّدههیّنایهوه. گوندییهکان ههرزوو ههستیان بهوه کرد که توشی سیل هاتوون. نهخرشییهک که له چاوی ئهوانهوه به پلهی یهکهم ئهو کهسانه دهیان گرت که تورشی خهموخههه و چهرمهسهری هاتبن.

براکانم نهیانتوانی بهرگهی خهمی کۆکوژییهکهی چیای سپی و چهمی گۆل بگرن و نهیانتوانی ئهو عهزابه لهبیربکهن، نهیانتوانی چاوه کراوهکانی دایکم و لاشه نیوه بۆگهنکردووهکهی باوکم، خدری بچکۆله که به بهردهوامی خوینی لهبهر دهرویشت و بال و قاچه ئیفلیجهکهی من، لهبیر بکهن. ههروهها ئهوان نهیانتوانی بوو بهرگهی زیندانی سهربازی و ئهو ئهشکهنجهیهی که رووبهرویان کرابووهوه، بگرن.

ئەوان ھینده سووکایەتیان پیکرابوو که نه ھیوایان مابوو نه روّح. ههموو ههوالیّکی ناخوّش وهکو چهقوّیهک دهچوو به نیّو دلدا. ئهوهی که به زوّر ئهوانیان له دیّکهو

كؤمه لكوزيه كمى دمرسيم

خزموکهسووکار دوورخستبووهوه، بانگ کردنیان بق سهربازی بهبی ئهوهی داوای لندووردنیان لی بکهن، بیووه باریکی قورس بهسهر شانیانهوه.

ههموو خه لک خوّیان به شهریکی ئازاری براکانم ده زانی و له خودا ده پارانه وه که شفایان بو بنیری . به لام ههموو که سیش ده یزانی که به دوعا چاک نابنه وه .

له کرتایی وهرزی بههاردا، به جاریک تهندروستی براکانم بهرهو خراپی دهچوو. له نیّو جیّگاکهیاندا هه لندهستان و ههتا دههات لاوازتر دهبوون. یهک بهدوای یهکدا کرّچی دواییان کرد، ههروه ک چوّن به دوای یهکیشدا هاتنهوه، له ماوه ی یهک ههفته دا، چوار گوری تازه له گورستانه که ی ناوایی زیادی کرد.

خوّم کوّکرده وه و بق دواجار چووم بق سهر گوّری براکانم، دایک و باوکم و خهدیجه. سویّندم خوارد:

- شەرت بىت تا ماوم روونەكەمەوە گوندى كالبووسىان. دواى ئەوە بە شىەلە شەل گەرامەوە بى لاى ماما ئاغا.

بهشى دووهم

١

سالانمان به سه ربرد. مامه م حه سه ن بووه سه ربه رشتیاری من و خه ریک بوو هه ژده سالا پرده کرده وه . دوای نه وه ی که سویندم خوارد جاریکی تر نه چمه وه به گالبووساندا. جارجاریک که سه فه رم ده کرد و چاوم به لووتکه کانی چیای زارگز شیت ده که وت، خه م دای ده گرتم و فرمیسک به چاوانمدا ده ماته خواره وه . زور جار شیوه ی ده موچاوی دایکم و یه مووش و سه گه که مان سیت چو له کاتی وه پییندا، ده هاتنه وه به رچاوم . زور جار نه و ده موچاو و ده نگانه م به بیر خوم ده هینانه وه .

گهلیّک جار مامم به جی ده هیشت و ده روّیشتم. هه تا نه م ساته ش، ته نها مه گه ر خوا و خوم بمانزانیایه که بو ناوا دی به دی ده گه ریّم، جا با بوّت روون بکه مه وه. راستییه کهی نه وه ی من به دوایدا ویّل بووم، ده مویست بزانم که نه و روداوانه ی که کاریگه رییه کی قولّیان له سه رژیانی مندالّی من دانابوو چین، ده مویست وه لامی رووداوه کان وه ریگرمه وه و زیاتریان له سه ربزانم.

که به خنرم و قاچه شهل و قوّله ئیفلیجه که مهوه بن هه و شوینیک بچومایه، گوندنشینه کان به پیر و جوانیانه وه باوه شیان بن ده کردمه وه . ئاخر ئه وان حسابی که سیکی نزیکی خوّیان بن ده کردمه وه نه ده نا، گریی دلّی خوّیان بن ده کردمه وه و نهینیه کانی خوّیان بن باس ده کردم، هیچیان لی نه ده شاردمه وه .

بن خنوم هسه تما بلینی کچیکی جوان بووم، دهموچاویکی جوان و قریکی لوولی دره وشاوه م پیوه بوو. کاتیک له ههر که سیک نزیکبوومایه ته وه، هه در که قاچه شه ل و قوله نیفلیجه که یان ده بینیم، ناره حه تده ده بوون و به زه بیان پیمدا ده ها ته وه.

رۆژنكىان چووم بۆ گوندى هاشىك، گوندىك بوو كەوتبووە ناوچەيەكەوە كە خەلكىكى نۆرى لى دەۋيا، نزيكەى سەعات و نيوىك لە مالى ماممەوە دوور بوو. گەرام بە دواى كاكۆى موو زەرددا، كە ئەو كاتە تەمەنى شەست و يىنج سالىك دەبوو، بەلام

گورجوگۆڵ بوو و تەندروستیشی باش بوو. ھەموو رووداوەكانی له بیر مابوو، له بیرو هۆشدا له فیلیک دەچوق. زۆربەی ئەوانەی كه له تەمەنى ئەودابوون تا بیانتوانیایه خۆيان له گێرانهوهى رووداوهكانى رابردوو دەياراست. به لام ئەو ھەموو شەوێك باسىي ئەق بەسەرھاتانەي دەگیرايەۋە كە بەسەرى ھاتبوۋن، باسىي كۆكۈژىيە ترسىناكەكەي سالّی ۱۹۳۷ – ۱۹۳۸ ی دهکرد، باسی سهروک عهشیره و بهرهه لستکاره قارهمانه کانی ده کرد، به لام هه مانکات باسی خائینه کانیشی ده کرد. وشه به وشه روداوهکانی شی دهکردهوه وهکو ئهوهی که ئهمرق روویاندابیّت، بهوردی باسی ئهو كۆبوونەوانەي دەكرد كە خۆي بەشدارى تىداكردبوون. ئەو ئىدوارەيە كە مىن مىوانى بووم، بیست کهسیک به ژن و پیاوهوه، به پیرو گهنجهوه کوبووبوونهوه، به چیچکانهوه گوییان بق ئه و رووداوانه شل کردبوو که بوی دهگیراینهوه . له به ر رووناکایی چرایه کی ساکاردا، چهند سهریننکی خستبووه یال خوی و له سهر چرپایه کی ته خته دانیشتبوو و چاوی له گویکره کان ده کرد. هه ر له یه که نیگادا، چاوه گهوره و سمیله فشه کانی کاریگهری و سه رنجی خه لکیان بر لای خوی راده كنشا. يانتۆلىكى رەش و كراسىكى سىي لەبەردابوو بەلام بۆينباخى نەبەستبوو، جامانه په کی دابوو به سهر شانی دا و بهم شیوه په په کهم وشه وه دهستی پیکرد: یایزی ۱۹۳۱ بوو سهید رهزا، سهروکی عهشیرهتی کورشیخان، سهید حوسینی بانگهیشت کرد بق کوبوونه وه یه که سهر کانی "دزهکان". ئه و روژه ئیمهش ههموو له گه ل سه يد حوسين ئه سيه كانمان زين كرد و ليمان داو رؤيشتين. كه گه يشتينه ئه و شوينه، ئەسپەكانمان بە دارىكەوە بەستەوە . دواى ئەوەى لە سەرچاوەكە ئاومان خوارده و دهموچاوی خومان فینک کرده وه، دهستمان کرد به جگهره پیچانه وه. ئاخر ھەموو دەمانزانى كە سەيد رەزا بۆ كاريكى گرنگ بانگى ئيمەى كىردووه . سەيد حوسین، لهسه ر تاشه به ردیکی نزیک کانبیه که، دانیشت و جگه ره یه کی داگیرساند و مرْیکی قایمی لی دا، دووکه له کهی له دهمیهوه هینایه دهرهوه و بهو ناوهدا بلاوی كردەوه. يەشۆكاو دياربوو. جامانەيەكى رەنگ قاوەى فەستانى لەسمەر كردبوو،

جامانه یه کیشی دابوو به سهر شانیدا. مژیکی تری له جگه ره کهی داو بانگی کردین بن لای خوی:

- دهزانم سهید رهزا ئیمهی بانگ کردووه تا لهسهر شتیکی گرنگ قسهمان لهگه ل بکات. که نهو هات دهبیت به وردی گوی له قسهکانی بگرین تا بزانین له نهنکارا و له ناوچهکهمان، چی روودهدات.

ویستی بهرده وام بیّت له قسه کانی، به لام له پر چاومان به کرمه لّیک سوار که وت که سهید ره زاشیان له نیّو دابوو، برّیه قسه کانی خوّی بری. هه موو هه ستاینه سهر پی تا ره شوه ی نه سپه کانیان بگرین تا داده به زن. نه وان له نیّمه زوّر تر بوون. ته وقه مان له گه ل یه کتر کردو نه ملاو لای یه کترمان ماچ کردو و به خیّرهاتنمان کردن. که نه سپه کانمان به سته وه، گه راینه و بر سه رکانییه که.

سه ید رهزا ته مه نی حه فت او سی سال بوو، ریشیکی دریزیی خوله میشی به ردابووه وه، به خوی و چاوه تیژ و شانه پان و پوپ و سه رحال بوونی، وای لی کردین که بروای ته واومان پینی هه بیت. دوای هه وال پرسین و که میک باسی روود اوه کان، کاک عه لی له لای راستیه وه و سه ید حوسینیش له لای چه پییه وه دانیشتن. ئیمه یش به ئیحترامه وه، به چیچکانه وه، له شیوه ی نیو بازنه یه کدا دانیشتین و گویمان بی قسه نیان شل کرد.

سهید رهزا سهیریّکی چواردهوری خوّی کرد و دوو جار قورگی پاکردهوه، پاشان به دهنگیّکی میّرانه به لام لهگه ل نهوه شدا نهرمونیان به زاراوه ی زازاکی دهستی به قسه کانی کرد:

برا خۆشەويستەكانم، ئىدمەى خەلكى دەرسىم، سەدان ساللە لە نىپو ئەم چىا و دىنهات و كۆمەلگەيەى خۆماندا ژياوين. خوا دەزانىت كە ھىچ كاتىك ئىدمە زوللىمان لە كەس نەكردووە، بە پىچەوانەوە ئىدمە زۆرجار كەتووينەتە بەر پەلامارى خەلكى. دوانزدە ساللە رىزىمى ئەنكارا، كوردەكان راودەنىت، ئىدمە ھەوللىمان داوە كە بىلايەن بىن، دەمانگوت ئەگەر ئەوان وازمان لىنبهىنىن ئەوا ئىدەش ھەقمان بەسەريانەوە نابىت. ئەوەبوو ھاتن خەلكى بىتاوانى كۆچگريان

كوشت، ئنمه تهنها دالدهي ئهوانه بانمان دا، كه به زيندوويي رزگاريان بيوو. ئنمه حاوی خوّمان نوقاند له ناست کوشتنی کورده زازاکانی بالو، بیران، گهندج و دیاریه کر له سالمی ۱۹۲۰. به هه مان شیّوه له کاتی کوکوژییه که ی زیلان و ناگری له جبای نارارات له سالی ۱۹۲۷، بیدهنگهمان لی کرد. لهو کاتهوه دهولهت هەمور ناوچە كوردىيەكانى خستۆتە ژير كۆنترۆلى خۆيەرە، تەنھا دەرسىم نەبىت، ئىستا دەيانەويىت ئىرەش داگىر بكەن. دەيانەويىت چەكمان بكەن و كۆتايى بەق ھەمۇق غادات و تەقالىدەي كە سەدان ساللە ياراستۇومانە بهينن و زەويەكانمان داگير بكەن، زمانەكەمان كە سىن ھەزار ساللە قسەي يىدەكەيىن قەدەغە بكەن، گەنجەكانمان بە زۆر بەرن بۆ سەربازى، بە ياسا بمان كەن بە "تورک"، به زور یانیش له ریّگای ریفورمهوه به خوّیانمانهوه گری بدهن و باج و سهرانهمان لئ بستينن. له رابردوودا، ئيمه توانيومانه ياشهكهشه به سه لجوقيه كان و عوسمانييه كان بكهين، تهنانه تباب و باييره وه حشه یه کانیشیان، جه نگیزخان و تهیمور له نگ نهیانتوانیوه یی بنینه سهر چپاکانمان، ئەی كەواتە ئىستا چۆن دەبىت لە بەردەمى نەوەكانياندا سەر نەوى بکهین؟ به بروای من ئیمه ههلهیه کی کوشنده مان کرد که ئه و نوزده ساله، بتلابهن بوونمان هه لیژارد. ریزیمی ئانکارا، خوی له داگیرکردنی دهرسیم بوارد، بهو شنوهیه کهوتینه نیو ئهو داوهی بویان نابووینهوه، ئیستاش که سهرهه لدانی زازا و كورمانجييه كانيان تيكشاندووه، ئيمه بي يشت و يهنا ماوينه تهوه.

ئيمه ئەگەر بەربەراكنييان بكەين يان نا، هيچ له مەسەلەكە ناگۆريىت، چونكە ئەوان هەر هيرش دەكەنە سەرمان. ئيستاش پرسيارەكە ئەوەيە: لە بەردەم ئەم شەلاقكارىيەدا، چى بكەين؟

دەمەويت رەئى ئيوەش بزانم، بەو شيوەيە كۆتايى بە قسەكانى ھينا و بەوردى كەوتە سەرنج دانمان،

ئیمه به بی دهنگی سهری خومان داخستبوو. پاشان سهیریکی سهید حوسینمان کرد که بهناوی ئیمهوه و بهو پهری ریزهوه دهستی به قسهکردن کرد: — سهروکی ئیمه، ئهوهی که جهنابتان فهرمووتان ههمووی راسته، من تهنها دهتوانم گهواهی بر تهوایی وشهکانت بدهم. ئیمه دری دهولهتی ئانکارا و سوپا نین، به لام ئهوان دهیانهویت بمانکهن به کویلهی خویان و ولاتهکهمان داگیر بکهن. ههروهک توش وتت، نابیت به کهس بروا بکهین. تهنها شتیک که ئیمه داوای دهکهین، شاخ و عهشیره تهکانمانه. درهنگ یان زوو ههر دهکهوینه بهر ئهو قامچییهی که تو باست کرد، به لام ئایا ئیمه دهبیت چی بکهین؟

به و ئەزموونەى كە ھەمانە، سوپا نايەرىت ھەوللى ئەوە بدات كە كەلىنىنىك بخاتە نىران سىواس، كۆچگرى و ئەرزىجانەوە، ئەوان لە ھىلى بەرگرى پالو تا دەگاتە خاربووت، ھىرشمان دەكەنە سەر، ئىرە كە سەر بە عەشىيرەتى شىيخ ھەسەنى، ھەرچۆننىك بىت دەتوانى پەنا بىلى شاخەكان بەرن، بەلام ئىمە كە دەكەرىنە نىد دەشتاييەكانى دەرسىمەوە، ھىچ پەنايەك شك نابەين و دەكەرىنە بەر ھىرشى ئەران. لە حالىنىكى وادا، ژن و مىداللەكانى ئىمە دەبنە قوربانى، ئەگەر ئىمە بەدوينە شەپەوە لەگەل توركەكاندا و بە بريار بىن كە نەھىلىن پى بىنىنە ناو خاكى دەرسىمەوە، ئەوا مىن يىشىنيارىكىم ھەيە.

سەيريكى سەيد رەزاى كرد كە بەتاسەوە گويى بۆ قسەكانى راگرتبوو:

فەرموو، ئێمە لە پێشنيارەكەتان پێشوازى دەكەين، سەيد رەزا پێى وت.

سه يد حوسين به رده وام بوو له قسه كاني:

ههروهک من پیم وایه، سوپا له پالو و خاربووتهوه هیرشمان دهکاته سهر، پیویسته ئیمهش به دریژایی رووباری موراد، هیلیکی پاراستن دابنیین، تا ریگا له سهربازهکان بگرین یی بنینه نیو خاکی دهرسیمهوه.

سەيد رەزا، پێشنيارەكەى سەيد حوسێنى رووبەرووى ئەو سەرۆك عەشىرەتانە كردەوە كە لەگەڵ سەيد حوسێندا ھاتبوون.

بهشیکیان پشتیوانیان لی کرد: "سهروکی ئیمه، قسهی تو قسهی ئیمه شه تو دهتوانیت به ناوی ئیمهشه وه بریار بدهیت". ئهوانی تریان لهگه ل پیشنیاره که دا نهبوون" ههر عهشیره ته و دهتوانیت عهشیره کهی خوّی بیاریزیت".

ئەو قسانە بە دلى سەيد رەزا نەبوون:

- نهخیّر، سهید حوسین راست دهکات، با بیر بکهینه وه و ریّگایه کی دادپه روه رانه بدوزینه وه، رووی دهمی له وانه کرد که لهگه لیدا هاتبوون: نهگه ر عهشیره ته کانی دهرسیم ناچار کران پهنا بق نیّمه بهیّنن به خوّیان و ژن و مندالیانه وه، ده بیّت نیمه ییانیاریزین؟
 - وه کو پیاو ههموو وتیان به خیر بین.

سەيد رەزا خۆشحالى خۆى نىشاندا:

- خوا بتان پارێزێت! خوا له ههموو به لأو قامچييه ک بتانپارێزێت.

دوای ئهوه رووی کرده سهید حوسین تا بزانیّت ئهو چُونی پی باشه، ئهمهش پیّویستی به کهمیّک کات ههبوو بو بیرکردنهوه، سهید رهزا کهمیّک شلّهژا و رووی کرده کاک عهلی بهرتی که لای دهستی راستییهوه دانیشتبوو:

- کاک عهلی خوشهویست، ئهگهر پیاویکی زالم بیهوییت بریندارت بکات، تـو چی دهکهیت له بهرامهبهریدا، ئهمهی بهو هیوایه وت تا بهلکو سهید حوسین بیدهنگیه که یشکینی:
 - کاک عهلی بهرتی به کورتی وه لامی دایهوه:
 - گەورەم، لە دەستى رادەكەم.

سەيد رەزا كەميك دەنگى بەرز كردەوە:

- پیری من، ئه و ناکه س به چه یه، بق هه رکوییه ک برقیت وازت لی ناهینی .

 کاک عهلی به رتی خق ی بی ده نگ کرد . کاتیک سه ید حوسین بینی یه کیک له سه رق ک

 عه شیره ته کانی که له گه ل سه ید ره زا ها تو وه و اقسه ده کات ، بیده نگیه که ی شکاند و

 به هه ستیکی شانازی به خق کردنه و هه ستایه سه رئه ژنتی و ها واری کرد:
 - لێی دهدهم ههتا دهیکوژم٠

سهید رهزا بهم وه لامه، ههستی به شانازییه کنی گهوره کرد، وه کو نیشانه ی خوشحالبوونی دهستی راستی خسته سهر دلی: ئەرەيە قسە، پيرى من، ئەرەى وت و بەردەوام بور لە قسەكانى: ناوى تەنھا يەك جنگام پى بلنىن كە پەناى بى ببىيىن لە بەرامبەر ئەر ناپىيارەى كە وەك نمونە ھىنامەرە تا منىش بىمە سەر قسەكانى ئىرە، ئەم بىركردنەرەيە بە شىنوەيەكى واكارى كردە سەرمان كە ھەمور سەرمان داخست. وەكو كۆتايى ھىنان بە كۆبورنەرەكە داواى لى كردىن كە لە كۆبورنەرەى داھاتوردا، ھەلويستى خۆمان دىيارى بكەيىن. خواحافىزىمان لەيەكتر كردو كانى "دزانمان" بەجى ھىنشت.

ماوه یه که به سه ر نه و کربوونه وه یه دا تیپه پی ، زستانیکی تا راده یه ک بی قره مان به سه ر برد. به لام ده نگری نه وه ی که ده و له ت په له له خزناما ده کاریه کانی ده کات بی هیرشیک له به هاردا، بلاوببوه وه ، بزیه نیمه ی خه لکی ده رسیم بریارمان دا که پیشنیاره که ی سه ید ره زا قبوو ل بکه ین . هیشا زور به سه ر بریاره که ی نیمه دا تینه په پی بوو، سه ید ره زا بانگی کردین بی کربوونه وه یه کی تر . نه مجاره یان بریاربوو له سه رچاوه کانی هالبزرد، له قه راخ رووباری مونزوور، کربوونه وه که بکه ین . رؤری دوایی له گه ل سه رزی عه شیره ته کانی کورشیخان سواری نه سپه کانمان بووین و به پی که وتین له دری که دوری در کیبوینه وه .

دهشتاییه کی پان و بهرین له بهردهمماندا راکشابوو. له دووریی ئهویشه وه چیا سهرکهشه کان بهرزبووبوونه وه، به فری سهر چیاکان دهستی به توانه وه کردبوو. مونزوور به خوپ ده هاته خواره وه که س نهیده و پرا خبری لی بدات. هاژه ی رووباری مونزوور وه کو ئاوازیکی خوش ده هاته گویمان. له نیو زهویه شیداره که دا گیا سه ری هه لدابوو و ئه و ناوه هه مووی به گولی ئالاو والای هه مه ره نگ داپوشرابوو. بالنده و هه نگ خهریکی تامکردنی سهره تای به هار بوون. دانیشتنه که مان خوشبوو، سه ید حوسین به خبری و کیسه تووتنه که یه وه له بن داریکدا دانیشتبوو و ده ستی به قسه کردن کرد:

هاورپیان، وه کو ئهوه دیته به رچاو که هه موو شاخی توژیک له گه ل ئیمه بیت. هه ر چل نه غمه که و جیکا پیروزه کان و خزر بابا و مونزوور بابا، گوییان له ئیمه گرتووه، "بابا" خوّى دەمانياريزيّت. من نه دايك و باوك، نه برا و نه هيچ سهروهت و ساماننکم ههیه . نیوه ههموی شتیکی منن، ههر بویه بروام پیتان ههیه و ههموی هيززيكي من له ئيدوه و سهرچاوه دهگريت. تا ئهو كاتهي يشتيوانيم لي بكهن و یه یمان و به لینه کانتان به چی بهینن، ده مه ویت به ناوی ئیوه وه قسه بکهم. یاش تاویکی تر چاومان به سهید رهزا و پیاوهکانی له دیمانان و پووسفان، دهکهویت. ههموو ئهو زستانی رابردووه گفتوگومان لهسهر پیشنیارهکهی سهید رهزا کردووه و ههر به کنکیش له ئیوه قسه ی خوی کردووه . ئیستا دهمه ویت بو دواجار گویم له دوا قسهی ئیوه بیّت، تا ههموومان خاوهنی یهک قسه بین و پیشنیاری خوّمان بخهینه بهر دهستیان. به لام بن جاریکی تریش به بیرتان ده هینمه وه، ههر که سویای تورک منى ناسه ننو خاكى دەرسىمەوە، دەست به قەتول و عامى ژن و منداللهكانمان دهكهن، گوندهكانمان كاول و ويران دهكهن و له نيو ولاتي خوماندا راومان دهكهن. ييشنياري من بق ئيوه ئەرەپە كە ژن و منداللهكانمان بدەپنە دەست عەشىرەتە چیانشینه کانی سولتان بابا، سهندچک و سۆسین. که ئهوه شمان کرد، ئهوهی توانای چهک هه لگرتنی ههبیت و تهمه نی بن شهر کردن دهست بدات، رووبه روی سوپای تورک دەبىنەوە. ئىرە ئەگەر ئەم يىشنىارەتان يى باشە يان نا، ئىستا قسەي خىزاتن بكەن! يانىش يىشنيارىكى تر بكەن.

سەيد باكيل، ميردى بەسير خاتوونى كوژراو، وەلامى دايەوە:

- قسهى تۆ قسەي ئىمەشە، سەيد حوسىن.

سه ید حوسین قسه که ی له دهم وه رگرته وه و سوپاسی هاوریکانی کرد:

- دوو جار وتى خوا دەست به بالتانهوه بگريّت! ئيّستاش با بروّين بوّ لاى سەروّكى خوّمان.

کاتیک گەیشتینه لای کانیهکانی هالبۆرد، سهید رهزا که ژمارهیهکی زوری چهکداری لهگهل بوو، چاوهروانی ئیمهیان دهکرد. ههر که چاوی به سهید حوسین کهوت ههستایه سهرپی تا پیشوازی لی بکات. ههردووک سهید وهکو رسومیکی بهخیرهاتن ئهملاو لای یهکتریان ماچ کرد. لهویهر رووبارهکهوه ژمارهیهکی زور چهکدار و

كؤده لحوزييه كمى حمرسيم

سهرکرده دیارهکانی دهمامان و یووسفان وهستابوون، بههوی هاتنی بههار و توانهوهی بهفری سهر چیاکان، رووباری مونزوور ههستابوو و پهرینهوه خهتهرناک بوو، ئهوهش وای کرد بوو که نهتوانین ههموو بهیهکهوه کوّبینهوه، بوّ ئهوهی بتوانین لهیهک بگهین و یهکتری بدویّنین، بریارمان دا دهم به دهم لهمبهر بوّ ئهوبهر قسه بکهین.

سەرەتا سەيد رەزا و سەيد حوسىين بە خىرھاتنى يەكترىان كىرد، پاشان كەوتنە پەسندانى گابرىل ئاغا سەرۆكى ھۆزى دەمامان، ئەويش بە ئەدەبەوە لەوبەر ئاوەكەوە وەلامى دانەوە:

- دەستەكانتان ماچ دەكەم، خوا تەمەن دريزتان كات. ياشان بەردەوام بوو:
- ئێمه دەمانەوێت هەوالێکتان پێ رابگەيەنىن و هەمان كات پێشنيارێکیشتان
 بخەينە بەر دەست، تا هەڵوێستى خۆتانى لەسەر وەربگرن!

پینج رۆژ له مهوبه ر، بهتالیزنیکی سوپای تورک له ناوچه ی سوان بارهگای خزیان لیخ خستوو و پردیکی گهروکیشیان لهسه ر رووباری ماردچیک دانا . به بین بیرکردنه وه فهندیک ناغا ، فه رمانی به پیاوه کانی دابوو که برون پرده که بسوتینن، ئه وانیش به قسه یان کردبوو . نه مه ش وای له سه ریازه کان کردبوو زاره تره ک ببن و سه ری خویان هه لگرن و راکه ن . به لام زوری پی ناچیت که سوپا ئه و هه قه مان لی ده کاته وه هیرشمان بو ده هینن . نیستاش پیویسته له سه رهه موومان که به یه کگرتووی خومان بو شه ریکی به ره نگاربوونه وه ناماده بکه ین . نیوه پیتان چونه ؟ ده بیت هه رئیستا بو شه ریخ به یه که رووی هاواری ده کرد تا هه موومان گویمان لی بیت .

سهید رهزا وه کو باوکیکی خوشهویست وهستابوو، خوی روّر به نزیکی گابریل ناغا دهزانی، بوّیه ههولی دا نارامی بکاته وه:

- له سه رخزیه، گویمان له قسه کانت بوو، جاری هیچ مه که ن! تورکه کان گایه ک ناکه ن به قوریانی بزنیک.

گابریل ناغا وه لامی دایهوه:

دياره ئيره بۆتان روون نەبۆتەوە كە چى بووه.

سهید رهزا جاریکی تریش ویستی ئارامی بکاتهوه:

رووخاندنی پردیک یان کوشتنی کاپتنیک ههموو دونیا نییه. رهوشه که ئارامه و نابیت کونتروّلی خوّمان له دهست بدهین. به لام ئه و قسه نهرمانه ی سهید ره زا نهیانتوانی گادربل ئاغا ئارام بکهنه وه:

- ئەوان ئەو ھۆرشەى ئۆمە بى وەلام ناھۆلنەوە، گابرىل ئاغا ئەمەى وت. دىسانەوە سەيد رەزا ھەولى ئارامكردنەوەى گابرىل ئاغاى دايەوە:

کریٹی (کریٹ به مانای برای شیری یانیش ئهو کهسه ی که مندالّی برادهریّکی له کاتی خه ته ته ته ته کردندا له سه رکزشی خوّی دادهنیّت و دلوّپیّک خویّن به رجله کانی ده کهویّت. وه رگیّی) خوّشه ویست خوّتان نا په حه ته مه که ن، ئه وان چوّن ها توون هه رواش ده گه ریّنه وه .

کاتیک گویّی له وه لامی سهید رهزا بوو، گابریل ئاغا جاریّکی تریش بیری کردهوه! پیّش ئهوهی پشتی راست بکاتهوه، پشتینه کهی کردهوه و دای به سهر خوّیدا و راکشا. سهید رهزا به چاکی لهو نیشانه یهی گابریل ئاغا تیّگهیشت. رووی کرده سهید حوسیّن:

- گلینهی چاوهکانم، کاتمان به دهسته وه نهماوه، ئیره دهبیت له به ینی خوّتاندا گفتووگوّی نهم مهسه له یه تان کردبیّت. نیستاش دهمه و یّت بزانم دوا قسهی ئیوه چییه؟ سهید رهزا به بی قهرارییه وه نهمه ی به سهید حوسیّن وت.

سەيد حوسين بن دوو دلني كردن وه لامي دايهوه:

با جاریکه من بریاری عهشیرهتی خوّمانت پی بلّیم: نیّمه که سووکارهکانی خوّمان به نیّره ده سپیرین و خوّشمان شان به شانی نیّوه له قهراخ که نارهکانی موراده وه ده حه نگین.

سەيد رەزا تامەزرۆى وەلامىكى وابوو، بۆيە رووى تىكردىن وتى:

هاورپیان، له ئیستاوه ئیمه ههموو برای یه کین. ئه وه تا وا له ته نیشت چیای سولتان بابا و رووبه روی رووباری مونزووری پیروز، وهستاوین. چاو به چاو له گهل مهلیکی

زەنبوورەكان، ئامانجمان گەيشتنمانە بە كەعبەمان، ئەمە ئەو رۆژەيە كە ئىمە چاوەرىدان دەكرد. ئىتر لە ئىستاوە دەبىت مندالەكانمان، خزمەكانمان، ئاۋەلەكانمان يەكبگرن. چىاكانىشمان دەمانپارىنن. ئىتر ئازار چەشتن بەسە، رۆژىك ھەر دىت كە چارەنووس وەكى زەردەخەنەيەك بەرووماندا بدرەوشىيلەوە.

رووی کرده سهید حوسین:

دەبئت ھەرچى زووترە، كۆسۆغلو لە رووداوەكان ئاگادار بكەيىن، ھەروەھا دەبئت پىلقونكەكان، فئرات و كارباللەكان خۆيان چەكدار بكەن و پەيوەندىمان پئوە بكەن. كەسوكارەكانى خۆتان بنئرنە نئو چياكان و ئەوەشى دەستى چەك بگرئىت، با خىزى چەكدار بكات. دەبئت ھەموو ھەوللىكى خۆمان بدەين تا كۆنترۆلى ئەو ناوچانە بكەيىن كە لە مىردمىكەوە درىڭ دەبنەوە تا دەگاتە موراد.

سهید حوسین بهسه رنیشانهی رهزامهندی نیشاندا و دهستی بق گابریل ناغا دریژ کرد که تا نه و کاته به پشدا خوّی خستبوو پشتینه کهی دابوو به سه ر خوّیدا و دهوری مردوویه کی دهبینی.

کریقه که ی تن هیشتا خوی کردووه به مردوو. دهبیت له و بریاره ی خومان
 ئاگادارای بکه پینه وه تا جاریکی تر خوی زیندو بکاته وه .

سەید رەزا بن خنی دەستى به قسان كرد:

کریقی من، ههسته وه سه رپی نیمه بریاری خوّمان داوه تا چهند روّریّکی تر خوّمان ئاماده ده که ین. کاتیّکیش هه موو شتیّک کوّتایی پیّهات، رهنگه گوّره کانی من و تق و سه ید حوسیّن له ته نیشت یه که وه هه لکه نن، یانیش رهنگه هه رگوریشمان به نسیب نه بیّت، کیّ ده زانیّت؟ به لام هه موو شتیّک له وه باشتره که کرنووش بق چه وسیّنه ران ببه ین.

پیویستی به وشهی زیاتر نه کرد تا گابریل ناغا هه ستیته وه و بیته سهر قه راخی روباره که:

- سوپاستان دهکهم بق ئهو بریاره ی که داوتانه! یه کگرتوویی دهرسیم له ههموو شتیکی تر پیویست تره. به داخه وه نهم رووباره پیروزه، نیمه ی له

یه کتر دابریوه و ناتوانین له ته نیشت یه که وه سویند بق نهم پهیمانه مان بخوین، مه گهر نیشانه یه ک بق به لیننه که مان دابنیین، ده نا جگه له خه فه تخواردن هیچ شتیکی ترم له ده ست نایه ت.

راستی دهکرد، رووباری مونزوور ئیمه ی له یه ک جیاکردبووه وه، سهید رهزا بهرده وامی به قسه کانی دا:

بەلام ئەى چى بكەين چاكە؟
 گابرىل ئاغا وەلامى دايەوە:

کریقه به پیزهکان، من ههموو سه روّک عه شیره ته کانم له گه آلدایه . جگه له ده ربرپینی خوشحا آلی خومان بو برپاره کهی ئیوه ، شتیکی ترمان بو ناکریّت . ئیستاش که به پشتیوانی خوا له ته نیشت ئه م رووباره پیروّزه و له په نای چیای سو آلتان بابا وهستاوین ، ههموو سویّند ده خوّین که یه کگرتوو بین و له یه کتر جیانه بینه وه . ئیستاش وه ک نیه ت پاکیمان هه ریه کیّک له ئیمه به ردیّک ده هاویّژینه نیّو ئاوی پیروّزی مونزووره وه ، تا ئه گه ریه کیک له ئیمه په یمان و به آینی خوّی به جی نه هیّنا ، با که ویّته به رنه فره تی ئاوی پیروّز .

سهرۆک عەشىرەتەكان ئەو پىشنىارەيان قبول كرد و ھەريەكەو بەردىكى فىرى دايە نىزو ئاوەكەوە. كاتىك خوا حافىزىمان لەوانەى ئەو بەرى رووبارەكە كرد، ھىواى سەفەرىكى خۆشمان بۆ خواستن، ھەموو ھەستاينەوە، سەيد رەزا و سەيد حوسىن باوەشيان بەيەكتردا كرد. سەيد رەزا كە شاگەشكە ببوو لە خۆشياندا وتى:

- سهفهریکی خوش پیری (پیاوچاک) من، ریگای بهردهمتان ههمیشه کراوه بیّت. خوا پشت و پهنای ههموومان بیّت، بهوشیوهیه بهجیّمان هیشتن.

ههریه که به ره و گوندی خوّمان سواری ئه سپه کانمان بووین و گه راینه وه . له ریگا له (کیّرت) که ده که و ته سهر ریّگا که مان لاماندا . سه ید حوسیّن له ئه سپه که ی دابه زیبی و به ستیه و ه له سه ر تاشه به ردیّک دانیشت و وه ک هه میشه جگه ره یه کنی پیّچایه و و و تیمه شه موو دانیشتین . به لام سه ید باکیل که له پیش ئیمه وه ئه سیه که ی به سته و ه

كؤمه أكوزييه كعى حمرسيم

و چوو بن لای سهید حوسین و به دهنگیکی بهرز تا ههموومان گویمان لیبیت کهوته قسه:

-- بچینه سهر چیا؟ نازانم تو چون توانیت بیر لهوه بکهیتهوه که ژن و کچهکانمان بنیرینه لای سوّین و سندچاکهکان؟ چون روومان بیّت و چاومان هه لبینین نهگهر یه کیّکیان له چکه کهی له سهر سهری لابهریّت؟ نیّمه مال و حالی خوّمان به چی ناهیّلین! به سهر سه ید حوسیّندا هاوری کرد: چییه ده لیّی تیّکیوریت؟

سهید حوسین وه کو په پریه ک رهنگی زهرد بوو و دهسته کانی که وتنه له رزه به شیوه یه که جگه ره که که نست که و به خواره وه ، به چاویکی پر له فرمیسکاویه وه خوی کوکرده وه:

پیش ئهوهی سهید رهزا ببینین لیتان پارامهوه که چیتان له دلدایه بیلین. هیچکامیکتان نارهزایهتیتان دهرنهبری. تق یهکهم کهس بوویت که بریارهکهت پهسند کرد. ئیستا دهتهویت من چی بکهم؟ جگه لهوهی له خوا دهپاریمهوه که ئیوهش به دهردی ئهرمهنییهکان بچن و ههمان چارهنووسی کوچکردنتان به نسیب بیت، شتیکی ترم نییه بیلیم. به تهواوهتی پهشوکابوو. به دلیکی بریندارهوه ههستایه سهرپین و سواری ئهسپهکهی بوو بهره و مالهوه.

ناکۆکی نیّوانیان رابردوویه کی دوور و دریّری ههبوو، عهشیره تی ئیّمه گهوره ترین و کونترین عهشیره تی دهرسیم بوو، که س نهیده زانی له کهیه وه باب و باپیرانمان بارگه و بنهیان له ناوچه کانی دهوال بیل هه لّدابوو و ژیانیّکی کامه رانیان به سه ر بردبوو و عهشیره ته که وره ببوو، له ماوه کانی دواییدا خه لّکیّکی زوّری سه ر به عهشیره ته که مان زیاتر له ناوه راستی دهرسیم و گونده کانی دهورووبه ری نیشته جی ببوون، ئیّمه له گوندی بچوک بچوکدا ده ژیاین و خهریکی ئاژه لّداری بووین.

هیشتا من گهنج بووم، مورتق باس، باوکی سهید باکیل سهرقک عهشیره تمان بوو. ژنه که شی خه زال که سیکی ده ست و پل ره نگین بوو که سه ر به یه کینک له و عه شییره تانه بوو که عه شیره تی یووسفانیان پیک ده هینا به ناوی تچیک خان، هه موو ئەندامانى عەشىرەتەكە باسى شۆخ و شەنگى ئەويان دەكرد. سەرەتا ئەو شووى بە پىياويكى لە خزمەكانى سوور كردبوو كە خەلكى گوندى ھالبۆرى بوو، مىردەكەى لە شەرىكى عەشايەرىدا كوررابوو. بە بىرەرنىش چووە بەر دلى سەيد كىكى، بەلام ئەو بەمەرجىك شووى پىدەكرد كە دەبوو يەكىكى لە عەشىرەتەكى خىزى بكورىت، بەو شىرەيەش خەزال دەيويست ھەقى برا كورراوەكەى بكاتەوە.

سەيد كېكۆ شەرتەكەي بەجى گەياند و كەسىكى سەر بە عەشىرەتەكەي خۆيانى كوشت. ئىتر بەر حۆرە سەيد كۆكۆ بورە سەرپەرشتى سەيد باكىلى بارك كوژرار. بە كوشتنى ميترق باس عەشرەتەكەمان ناچار بوو سەرۆكىكى نوى بۆ خۆيان ھەلبرىدن. سەرەتا بىربان كردەوە كە سەيد كۆكۆ بكەنە سەرۆكى خۆيان، بەلام ئەو كەسىپكى كوشتبوو له ينناوى ئەوەى كەژنى سەرۆكى يېشووى عەشىرەتەكە لە خۆى مارە بكات، ئەم تاوانەش درى داب و نەرىتى ئىمە بوو، بۆيە ئەو لە چاوى ئىمەوە بۆ سەرۆك عەشىرەتى دەستى نەدەدا: ئەر نەپتوانى بېيتە سەرۆكى ئىمە، يىرە حوسىن که له ههموان به تهمهنتر بوو، وهک سهروّک هه ڵبژیردرا، به لام زوری یی نه چوو که وازى هيننا. جاريكى تر كۆبوونەوھ بۆ ھەڭبۋاردنى سەرۆكيكى نوخ، لەو كۆبوونەوھىەدا پیره حوسیّن خوّی ناوی سهید حوسیّنی هیّنا که بیکهنه سهروّک عهشیرهت سهوهش به هۆی داوین یاکی، جددی بوون، کاملبوون و زیرهکی و ههستی دادیه روه ریتیه وه بوو. هيشتا سهيد حوسين گهنج بوو كه دايك و باوكي مردبوون، له لايهن خزمه كانىيە وە بەختى كرابوو. ئەو نزىكايەتى لەگەل موترق باس ھەبوو، زۆر جاريش وه كو راويزژكار به شدارى كۆبوونه وه كانى عه شيره ته كه ي ده كرد. ئه مه ش نيشانه ى ئه وه بوق که ئەزموۋنى سەريەرشتى ھۆزەكەي ھەبوق، سەيىد خوسىين ژيانيكى ساكارانە جاڭكارىن ھەبوو.

پیاویّکی به ههیبهت و بالآبهرز و بههیّز بوو، دوو بروّ و سمیّلیّکی گهوه رهی پیّوه بوو. شاره زاییه کی باشی له به ریّوه بردنی خیّله که ماندا هه بوو هه رئه وه ش وای لی کردبوو که لای ئیّمه خوّشه ویست بیّت. به گویّره ی زوّربه ی سه رچاوه کان ئه و کیشه یه ی که له سهر کانییه کانی هالبوّر هاته ئاراوه دهگه پایه وه بوّ نه وه ی که سه ید باکیلی قبوولّی ئه وه ی نه ده کرد که سه ید حوسیّن وه کو ناغای خوّی حساب بکات، هه ربوّیه بپیاره کانی ده خسته ژیّر پرسیاره وه . ته نانه ت باسی نه وه ده کرا که هه ولّی دابوو ده کرمان خواردووی بکات. سه ید باکیل پیّی وابوو که نه و مافی نه وه ی هه بوو وه کو میرات له دوای باوکی نه و ببیّت به سه روّک عه شیره ت و جیّگای بگریّته وه . به لام وه کو عادات له نیّو عه شیره ته که ی نیّمه دا باوی نه وه نه بوو که سه روّکایه تی له باوکه وه بو کوپ بمیّنیّته وه به لکو ده بوو به هه لبراردن بیّت. به لام سه ید باکیل به جوّریّکی تر له مه سه له که ی ده پورانی، کاتیّکیش نیّمه پیّمان وت که بوّچی شه و کاره ی کرد، ناوا وه لامی داینه وه:

"من ههمیشه ریّن و ئیحترامم بر سه ید حوسین هه بووه و ریّنی بریاره کانیشیم گرتووه، ته نها شتیّک که من لیّی ناپازیبووم به شیّک له و بریارانه بوو که له سه کانیه دا به دوم، به لام له کربوونه وه که دا نه وه م لا به رجه سته به وو که به رژه وه ندیه کانی ده رسیم گرنگیه کی زیاتریان پی درا وه که له به رژه وه ندیه کانی عه شیره ته که مان و پینم وایه نه وه نوه روونکرده وه که نیمه گونده کانی خومان که پانه وه ماندا نیحساسم جولا، نه وه بریارانه نه بوو که له دری سوپای تورک دارن به جیناه یکین نیمه بریاره وه ایک به بریاره وه ایک به دری سوپای تورک دارن و بینانخه مه رژی برسیاره وه".

كێكۆيى موو زەرد له گێڕانەوەكەى ماندوو ببوو، سوپاسى كردين:

ئهمشه و قسهم زور بق کردن . ههمو و ئهم شتانه قهتماخه ی سه ر برینه کانمان هه لده داته و ، ئیستاش پیویستیم به حهسانه وه یه ، هه ستایه و ه و دیوه خانه که ی به جسی هیشت و چووه ژووریکی تره وه .

بههاری سانی ۱۹۳۷، سوپا توانی بارگهو بنه ی خوّیان له دهشته کانی دهرسیم هه نبخه نه و هیّزانه چه ند شه پیّکی بچوکی لی ده رچیّت رووبه روی هیچ به رگرییه ک نه بوونه وه . سوپا زیاتر له چیا نشینه کان ده ترسان، هه ربوّیه چه ند شویّنیکیان قایم کردبوو. به هیّواشی له ده شته کانه وه سه رده که و تن تا بتوانن پلانه کانیان جیّبه جی بکه ن. دوو باره گایان له مازگیرت و خوّزان دامه زراند. دوای نه وه دوو هیّزی تریان هینیا که شهوانیش فیرقه ی بیست و پیّنج له تورشمیک و فیرقه ی چل له یاخه هافیکی . که سیّک له نیّو سه رکرده کانیاندا هه بوو به ناوی نیسماعیل هاکیی، پیاویّکی دلّ ره ق بوو، وه کو ناگری ژیّر کا وابوو و زیره کیش بوو. کاتیّک بوّی ده رکه و تک کوّنتروّنی به سه ر ناوچه کدا هه یه ، هه ولّی دابوو په یوه ندی به سه ید حوسیّنه وه و میگیریّک به ره و چاکتارین ده که و نه رنگا ، له ریّگا پرسیاری مانی سه ید حوسیّن ده کات. سه ید حوسیّن میوانداری ده کات و خواردنیان بوّ ناماده ده که ن ته دوّی کورده واربیه وه ، پاشان نه فسه ره که له ریگای وه رگیّره که یه وه ده که ویّته قسه کردن:

سه یدی خوشه ویست، من خوم به که سیکی بیگانه نازانم له ده رسیم و خه لکیکی روزیان لی ده ناسم و خوشم ده وین و ریزیکی روزیان لی دهگرم. من ده مه ویت له خرمه تی نیوه دابم و هه ر به و مه به سته شه ماتووم بی نیره . ده و له ته به رنامه ی هه یه که قوتابخانه و ریگا و بانتان بی بکاته وه له ده رسیم و گه رانتی نه وه بکات که نارامی

هه یه و کوتایی به شه پی عه شایه ری و خوین پشتن بیت و هه مان کات چه که کانیش کو بکاته وه ، هیوادارم که تو له ریک خستنی کارو باره کاندا هاوکاریم بکه یت. خو نه گه ر نیوه بتانه ویت نه وا من ده توانم به جه نرال عه بدوللا پاشا یانیش به گازی، موسته فا پاشا، که مال موسته فا سه روک کومارتان ده ناستنم...

سەيد حوسين توركى دەزانى ھەر بۆيە قسەكانى بە وەرگيرەكە برى:

ئەفسەر، خوا تۆی كردووه بە ميوان لە ماللەكەی مندا. بەخيىربین! مىن ناتوانم بە ناوى ھەموو عەشىرەتەكانى دەرسىيمەوە قسە بكەم بەلكو دەتوانم تەنها وەك خىزم و بەناوى خۆمەوە قسە بكەم. دەرسىيم ناوچەيەكى ھەۋار و سادەيە و ئەم ناوچەيە بەو سادەييەى خۆى رازىيە، خەلكى ئىرە نەدەمەقرىيان دەويىت و نەشەپ، ھەروەھا ئىمە دىرى ئەوە نىين كە رىگاو بان و قوتابخانەمان بى بكەنەوە. بە دلىنياييەوە ئىمە دەمانەويىت كە مىداللەكانمان بە زمانى دايكىان بخويىنى. ھەروەك دەزانرىت مەشىرەتەكان ھەموويان لە دىرى يەكترى دەجەنگن، بەلام ئەمە بە دەرەجەى يەكەم كىشەى نىرخۆى خۆيانە، ھەمان كات ئەم كىشانە كە مىرۋويەكى سەد سالەيان ھەيە شىتىك نىن كە ھەروا بە ئاسانى چارەسەر بكرىن، وەك چۆن شىتىك نىن كە بەت تەواۋەتى بىبى بكرىن.

کاک ئەنسەر، من دەمەويت بزانم کە چى لە پشت ئەم ھەوللەى ئېرەوەيە؟ پياويک کە لەگەل ئەنسەرەكەدا بوو ھەرچىيەكيان بوتايە دەينووسىيەوە. ئەنسەرەكە ھەوللى شاردنەوھى رق و كىنەى خۆى داو بە شيويەكى نەرم و نيان كەوتەوە قسەكردن: سەيد حوسينى ئازيز، وا ھەست دەكەم كە تۆ بروا بە مىن ناكەيت. مىن سەربازم و ريك و راست قسە دەكەم و مەبەستم خراپەكردن نييە. ئېستاش مىن لەگەل تۆ وەكو ھاوريدەك قسە دەكەم. مىن فەرمانم بە ھەموو پياوەكانم داوە كە لەم ناوچانەى ئېرە حەرەسيات دەگرن، بە ئىحترامەوە مامەللە بكەن و لە خۆيانەوە ھىچ كەسىپكى نەگرن كە دىژايەتىمان ناكات و تەنانەت پېم وتوون كە دەبېت پارەى ئەو پاروە نانەش بدەن كە لە خەلكى داوا دەكەن. ئەگەر كەسىپكىش بىيەويت رىنىيشاندەرىمان بى بىكات دەسىتەرەرە .

سەيد حوسين باش لەوه گەيشتبوو كە ئەفسەرەكە دوورووپىي و ريايى بۆ دەكات،

بۆيە نەپووپسىت لەسەر ئەو مەسەلەپە بەردەوام بنت و بابەتەكەي گۆرى. ھەموو ئەو شهوه دانیشتن و جار به جاریک قسهوباسیکیان دهکرد. کاتیکیش شهو درهنگی کرد، داوای کرد که جینگا بق ئه فسه ره که دابخه ن و یاشان شه و باشی لی کرد. به لام ئه و بۆ خۆى خەو نەچووە چاوپەوە و جگەرە لە دواى جگەرە دايدەگيرساند و بيىرى لـەو رموشه نالهباره دمكردموه . له پريكدا خمهيال و دالغه بردى بق لاى سهيد رهزا . يرسياري له خوّى دهكرد كه دهبيّت خيلهكاني تر وهزعيان چون بيّت، له كاتيكدا كه ئەو بى خىزى نەپتوانى وەعىد و بەلىنىەكانى خىزى ببات سەر. سويا ھەموو پهیوهندییه کانی بچراندبوو و ژن و مندالی عه شره ته که یان که له ده شتایه کاندا مابوونه و کهوتبوونه ژیر دهستی داگیرکهرهوه . تهنانهت سویا توانیبووی بهشیک له دانیشتووان به لای خویدا رابکیشیت و ههموویان چهکهکانیان تهسلیم کردبوو. به یانی زوو ییش خور هه لهاتن پیش ئه وه ی سهید حوسین بچیت دهست به ئاو بگهیهنیّت، گوی بیستی دهنگیّک دهبیّت له دهرهوه و نیگهرانی دای دهگریّت، که دهچینته دهرهوه گویی له کوکهیهک دهبیت و نهویش بهرهو لای دهنگهکه دهروات، حه ند قنچکه جگهرهیهک دهبینی که هیشتا نه کورابوونهوه، بهبینینی ئهو سهربازانهی که چوار دهوری مالهکهیان گرتبووه دهحهیهسیت. به پهله دهگهریتهوه بق لای ئەو ژوورەی كە ئەفسەرەكەی لى نووستبوو، سەرەتا دەپەويىت خىقى بچيتىه ژوورهوه و خهبهری بکاتهوه، به لام یاش کهمینک بیرکردنهوه ژنهکهی دهنیریت به دوای وهرگیرهکهدا که له مالی داروسیپهکیان خهوتبوو. یاش تاویک وهرگیرهکه لهگهڵ دوو ياسهواندا يهيدا دهبن، كه دهبينيّت سهيد حوسيّن زور توورهيه، له دەرگاى ئەفسەرەكە دەدات و داوى لى دەكات كىه ئارامى بكاتەوە . بىه توورەييەوە سەيد حوسين بەسەر ئەفسەرەكەدا ھاوار دەكات:

بۆچى سەربازەكانت چواردەورى مالليان گرتووم؟
 ئەفسەرەكە بە شىنوەيەكى گالتە ئامىزانەوە و بى ئەدەبانە دەلىنىت:
 خۆت نارەھەت مەكە سەيدى بەرىز، ئەوان بۆ پارىزگارىى ئىنمە لە دەرەوە وەستاون.

كۇمەلگوڑىيەكەي دەرسىم

ئه و وه لامه هینده ی تر سه ید توویه و ناره حه ت ده کات:

- ئيوه له ماله که ی مندا میوانن، من خوّم به رپرسیاری مالّی خوّمم، ده بوو بتزانیایه هه تا له ژیر بانی ماله که ی مندایت که س ده ستت بو ناهیننی. بو به و شیوه یه فسووکه و ت ده که ن؟

ئەنسەرەكە سەيرىكى سەعاتەكەي دەستى كردو وتى:

که مێکی تر خور ههڵدێت و دنیا رووناک دهبێتهوه، ئێمه دهبێت بروٚین. جارێکی تر چووهوه ژووره تا خوٚی بگورێت و هات خوا حافیزی بکات:

به و په ری خزشحالییه وه دهمه ویت جاریکی تریش چاوم پیتان بکه ویته وه، جاریک وه ره بن لامان و سه ردانیکمان بکه، ئهگه رکیشه یه کیشتان هه بوو ئه وا ده بیت ئاگادارم بکه یت، دوای ئه و قسانه ئه فسه ره که گونده که ی به جیه پیشت.

مانگیک دواتر، له مالّی سهید حوسیّن که خهفه دایگرتبوو و له ناخهوه برینداربوو، سهرکردهکانی عهشیرهتی کوریشخان کوبوونهوهیهکیان کرد، لهسهر چهند شتیّک پرسیاریان له سهید حوسیّن کرد. نهویش به بیّزارییهوه وهلامی دانهوه:

- تكاو رجاى دنيام ليكردن كه چهكهكانتان تهسليم مهكهن، بهلام ئيره ئهوهى خوتان ويستان كردتان. بهبئ ئهوهى كهميك خوتان ماندوو بكهن، رازى بوون بهوهى كه خهتان ماندوو بكهن، رازى بوون بهوهى كه خهلكيكى تر بريارتان بو بدات. ئيستاش به دهستى بهتالهوه دهبينت رووبه پووى ناخوشيهكان ببينهوه. خو ئهگهر سوپا له بهينيشمان نهبات، ئهوا من له خوم دهپرسم چون روومان بيت لهبهردهم عهشيره تهكانى تردا چاو ههلبينين! وهكو بيستوومه دهمامان و بهختياريهكان بهرههلستييهكى قارهمانانهيان كردووه، ئهگهر بيستوومه دهمامان و بهختياريهكان بهرههلستييهكى قارهمانانهيان كردووه، ئهگهر بشمين وهكو بياو دهمرن، بهلام ئهگهر ئيمه بمرين، مردنيكى بي قيمهت دهمرين وهكو ترسنوكيك دهبينهوه، ئايا له روومان ديّت چاو ههلينين؟ من ترسى ئهوهم لي نيشتووه كه چارهنووسمان و راكردنمان له هى ئهرمهنيهكان خرابتر بيّت.

پەكۆك لە سەركردە ديارەكانى عەشيرەتەكە پۆشنيارۆكى بۆ سەيد حوسۆن كرد:

- وه کو بیستوومانه، سه روّک عه شیره ته کان ده گرن، ئایا باشتر نییه که ترّ برّ ماوه یه که خوّت ون بکه یت؟ ئه وه ی که پهیوه ندی به چاره نووسی ئیمه شه وه هه یه، روون نییه بوّمان. باشتره چاوه ریّ بکه ین بزانین چی ده بیّت.

كاتنك سهيد حوسين گوني لهو پيشنياره مندالانهيه بوو ههلي دايه:

— هـهر لـه ئێستاوه روون و ئاشكرايه كـه چـى چـاوهڕێڡان دهكات! هێشتا ئێمه هەناسهمان لهبهر نهبڕاوه، به لام ئهوهشتان لـه بيـر نهچێت كـه ئێمه وايـن لـه ژێﺮ پوستاڵى سهربازهكاندا و چاوهڕوانى شتى باش مهكەن. بۆنى سوپا و خائينان دێت. مەبهستان لهوه چييه كه خۆم ون بكهم و عهشرهتهكهم بهجێ بهێڵم؟ من ههتا ئێستا لهگهڵ ئهواندا ژياوم، ئهگهر ئەوان تێكبشكێن و تهفروتوونا ببن، ئهو كاته ژيان بۆ من چ مانايهكى دەبێت؟ ئهگهر ئێوه چهكهكنتان دانهنايه ئـهوا دەمانتوانى لـه نێو دۆڵـى عهلى و چياى زارگۆڤيتدا خۆمان بپارێزين و وهكو پياو بهرگرى بكهين. بهلام ئێوه ئهو رێگايهتان ههڵنهبژارد. ئهو كاتـهى كـه چـهكهكانتان تـهسيلم كـرد، بـه دهستى خۆتان گۆڕتان بۆ خۆتان ههڵكهند. لهوه دڵنيـابن كـه من لـه مـردن ناترسـم، رهنگه مـردن زۆر باشـتر بێـت لـهو ژيانـهى ئێمـه. لـه ژيانمـدا رۆژێـک لـه رۆژان بيـرم لـهوه نهكردۆتهوه كه وهك كۆيله بژيم و به دهستى كەلهپچـهوه بمـرم و نـهـتـوانم ديفـاع لـه خۆم بكهم...

سەيد حوسنن قورگى كيراو بندەنگ بوو.

یه کیّکی تر له سه رکرده کانی عه شیره ته که ، پیّی وابوو که وه زعه که یه کجار وا خراپیش نییه ، سوپای تورکیا هیّرش ناکاته سه ر ئه وانه ی که پهیوه ندیان به به رهه لستکارانه وه نه کردووه . ئه م قسه مندالانانه وای له سه ید حوسیّن کرد که بیر له وه لامدانه وه ی ئه و ییاونه بکاته وه که که و توونه ته سه ریگایه کی خه ته ر:

- تۆ به تەواوەتى لە رێگاى ئاشتيانە و ھەڵسووكەوت سوپا تێنەگەيشتووى، ئەوان بۆ كاتێكى گونجاو دەگەڕێن تا بێنە سەرمان. تا ئەو كاتەى سەيىد رەزايان دەستگير نەكردووە، سوپا بە ئارامى ھەڵسووكەوت دەكات، تا ئەو كاتەش ئەوان نايانەوێت ئۆرە بترسێن تا پەنا بۆ چياكان نەبەن. بەلام ھەر كە سەيد رەزايان دەستگير كىد،

حؤمه لَكو زييه كهى ده رسيم

دەست دەكەن بە ھەلواسىنى خەلك لە سەركىردەوە بگرە ھەتا خەلكى ئاسايى. پاشان يەك چركە دوو دللى ناكەن بى كۆتاييھينان بەر پرۆسەيەى دەستيان پىكىردووە.

له پرێکدا سهيد حوسێن دهموچاوي شڵهڙا:

- ئەوە ماوەيەكە من ھىچ شتىكىم لە سەيد رەزا نەبىستووە. ئەگەر ئەو لە نارەحەتىدا نەبوايە ئەوا بىنگرمان پەيوەندى پىرە دەكردم. دەتوانن يەكىكى لە خۆتان بىنىرن بىق لاى ئاغا شان و ھەوالىنىكى بېرسىن و بزانن پىيويستى بە ھىچ نىيە! ھەروەھا پىلى بىلىنى كە ئىمە چىتر دەستمان ئاوالا نىيە چونكە سوپا گەيشتۆتە ناوچەكانى ئىمە. پاشان ئەو كەسە خەبەرەكەمان بىلىنىنىتەوھ كە ئاخىلى جى روويداوە.

کاتیک ئیما شهل گویی له قسهکانی کیکه کالی بوو، خهیال بردییهوه، ئهو روزانهی به بیر خوی هینایهوه، سهید حوسینی بیر کهوتهوه که له خه لکه رهسه نه کهی گالبووسان بوو. بیری کهوتهوه که باوکی ئه سپه کهی به داریه پرووه گهوره کهی به ماله کهیانه وه به سته وه و دایکشی خهریکی لینانی خواردنیکی به ناوبانگی ئه ده ده ده به به بینان ده وت (زهرفینت)، ههره وه ها یه کینک له براژنه کانی خهریکی پاکردنی پیشاز و ئه وی تریشان خهریکی رونقرچاندن بوو. له پرینکدا گوییان له ده نگیک بوو، هه موو رایان کرده ده ره وه، ئه و ده نگه ده نگی ژنیک بوو که له خانووه کهی حوسین باریس خانووه کهی حوسین باریس به پهرینه وه، که ده گهنه ئه و به ره وه سه ید حوسین له (ته چکه) ژنه کهی حوسین باریس ده پریسیت:

-- تهچکه، تهچکه، بووکهکهم! ئهوه ئهو دادو بیداده ت له چییه؟ چی روویداوه؟ تهچکه، پووری ناغا شان بوو، ههوالی بیستبوو که ناغا شانیان سهربرپوه، به خهم و پهژارهوه قژی خوّی دهرنییهوه و پاشان دهستی به لاوهندنه وی کرد:

" ئاخ، پاشای من، بازی من! ئاخ، قارهمان، شاهینی من!

تۆ ئاغاى ئاغايان بوويت،
تۆ مەشخەلى ھەموو دەرسىم بوويت،
تۆ خەوى ناخۆشى دورژمنان و
قەلاى سەختى عەشىرەتەكان بووى.
ئەوان لە خەودا زەفەريان پى برديت و
مامىشتيان كوشت كە ميوانى تۆ بوو.
پياوەكانت خيانەتيان لى كرديت و
سەريان بريت و برديان بۆ ياشاى توركان".

سه ید حوسین نه یتوانی به ربه فرمیسکه کانی بگریت و دهستی ته چکه ی گرت و لهگه ل دراوسینکاندا چوونه ژووره وه سهید حوسین که ئه و خهبه ره زور کاری تیکردبوو، له سه ر دوشه کینک گرموله بوو و له به رخویه وه قسه ی ده کرد:

- ئای چ کارهساتیکه! ئاخ خیانهتکار و تۆبهکاره ترسنوکهکان، چ پلانیکتان داناوه، ئیوه سهری ئاغا شانی قارهمانی چیاکانتان بری؟ دهک بهر نهفرهتی ههموو دنیا کهون! لاشهکانتان بو ههتا ههتایه له نیو ئاگری دوزه خدا بسووتیت! خوا به نهحلهتتان کات! دهستهکانتان هیزی تیدا نهمینیت، ئاخ دهرسیم ئهوه تهی تو ههی رووداوی وات به خوتهوه نهبینیوه، وهکو ئهوه وایه که شاخهکانمان به دهردی کهربهلا چووین، ئاغا شان سهری بردراوه و بردویانه بو پاشای تورکان!

ئۆى خواى گەورە، ئىلىمە لە كاتى جەرنى ئاھەنگى شەمىدا، قوربانىمان بى تىق يىلىكەش كرد، ئايا ئىلىمە شايەنى ئەو ھەموو چەوساندنەومىيىن؟

سەيد حوسين زور نارەحەت بوو، بەلام بى ئەوەى دلخوشى تەچكە بداتەوە رووى تىكرد و وتى:

- مهگری بووکی خوّم! خوا سهبووری ههموو لایهکمان بدات. خیانه و ترسنوّکی شتیّکی سروشتین، ئه و دوو شته هوّکارن بوّ ترسهکهمان. من دهترسم چهندین سهری تریش ببردریّن! ئیّما، چاوی لیّ بوو که سهید حوسیّن ههستایه سهر پیّ و له مالّهکه هاته دهره وه دوای ئهوه ی له چهمهکه پهرییه وه و ئهسپکهی کرده وه ...

كؤمه أخوزييه كمى حدرسيم

ئیما لهو بیرکردنهوه قولانهدا بوو که به هوّش خوّی هاتهوه و سهیری کرد ئهوه کیکه کالی بهردهوامه لهسهر گیرانهوهکهی:

کاتیک سهید حوسین له گالبووسان گهرایهوه، سهیری کرد که له مالهکهی خوی چاوهریی دهکهن خهم و په ژارهیه کی زوّر دهموچاوی کیکوّی داگرتبوو. سهید حوسیّن ههوالّی ته ندروستی پرسی، نهویش وه لامی دایهوه که وه زعی باش نییه دوای شهوه ی همر نیّستا نهو ههواله ی بیستووه:

سەيد حوسين دۆش داما:

- ئاخ، چ کارهساتیکه! زوردهستان، هیشتا تینویتیان له خوین خواردنه وه نهشکاوه . ئاخر چون ئهوان توانیویانه پیاویکی وا ئاقل و زانا و خوینده وار بکوژن؟ من دهترسم سهید رهزا ئه و پیره به ستزمانه ش به ههمان دهرد بچیت!

کیکن ئامزژگاری سهید حوسینی کرد که بروات له نیو دارستانهکاندا خوی بیشاریتهوه، به لام سهید رهفری کردبوو. چونکه ئه و نهیدهویست خرم و کهسووکاره کهی به جیبهیلین. بو ئیواره کهی ئه و روژه لهگه ل کیکن چوون بو گوندی پاخی هافکی و ئه و شهوهیان له وی به سهر برد. بو به یانی خه به ری ئهوهیان بیست که سهربازه کان خه لکی سهر به عهشیره ته کهی ئه ویان ره شبگیر کردووه و به زور هه چی داربه پو و دار چناره پییان ده برنه و و ده یهاوینه نیو رووباری مونزووره و .

دوای ئەوەی ئاوی رووبارەكە دارەكان لەگەڵ خۆی راپىيچ دەكات بەرەو گوندی مامكی، سەربازەكان دەيانگرنەوە تا پردىكى پى درووست بكەن.

٣

مامه حهسهنم نهیده ویست، تهنانه ته له گه ل ئیمهیش خوّی، له قهه ره ی گیرانه وه ی شه و روود اوه دراماتیکیانه بدات. به لام کاتیک کیکو کالی شه و ئیراره یه زوری لیکرد، بیریکی لی کرده وه و ناوچاوانی گرژ کرد و به روونی ناره حه تی پیوه دیار بوو، به لام دیسانیش بریاری دا قسه مان بی بکات. شه وه ی که شه و بوی گیراینه وه وه کو برینیک وایه له سه ردام:

ههوانی گرتنی سهید حوسین، وه کو نه وه وابوو ته شتیک ناوی ساردم پیدا بکه ن. ههوانی گرتنی سهید حوسین، وه کو نه نیو جه نگه نه که دا شاردبوومه وه ده رمهینایه و داوام له پینج له هاوریکانم کرد که خویان ناماده بکه ن تا له کاتیکی گونجاودا ده ستیان لی بکهینه وه . کاتیک خهبه ری نه وه م زانی که سهید حوسینیان بردووه بی گونده کسه کی خویان، چانکارین، هاوریکانم له سهر ریگاکه ی مامکی له نید تاشه به رده کاندا دامه زراند و خوشم چووم بی ناو ناوایی تا بزانم چ باسه . پیاوه کان زانیبوویان که سهید حوسین ده ستگیر کراوه هه ر بویه له سه ر ریگاکه چاوه پوانیان ده کرد و ژنه کانیش شین و رو پویان بوو . گه نجه کان له په نا دیواری خانووه کاندا و هستابوون و به حه په ساوییه وه له په کتریان ده روانی . له ناوه راستی دیکه دا خه نک

ههموو له دهورم كۆبوونهوه تا له راست و درووستى ههواللهكه دلنيا بن. به بەردەوامى ژنەكان دەگريان و كەس نەيدەزانى چى بكات. پاش تاويك سەربازەكان بە سوارى لهگهڵ سهيد حوسين پهيدابوون. ههموو بهرهو دهروازهى گوندهكه رۆيشتين تا پیشوازی لی بکهین. بهلاماندا رهت بوون و ئیمهش دوایان کهوتین. له بهردهم ماله کهی خویاندا سهید حوسین دابه زی و له گه ل ئه فسه ریک و دوو سه ربازدا چوونه ژوورهوه، پاش کهمیک هاتنهوه دهرهوه، سهید حوسین پاکهتیکی بچکولهی به دەستەوە بوو. كاتىك ويستى سوارى ئەسپەكەى خۆى بىتەوە، ئەفسەرەكە ئىشارەتى بق کرد که سواری بارگیریک بیت و بق خوشی ئهسیهکهی سهید حوسینی گرت و خۆى ھەلدايە سەر پشتى ئەسپەكە. ويستى ئەسپەكە بۆ پېشەرە ھەنگاو بنيت بەلام ئەو ملى نەداو مانى لە رۆيشتن گرت و دەيپرماند، پاشان ھەڭيخستەوھ ئەو سوارە بنگانه یهی له سهر زینه کهی هه لدایه خواره وه . جاریکی تر ئه فسه ره که هه ولی دا سواری ئەسپەكە بىتەوە، بەلام ئەو دەستى بە حيلاندن و جووتە وەشاندن كىرد و بـە دەورياندا دەخولايەوە و كەس نەيدەويرا بچيت بە لايدا. سەيد حوسين دەستى كرد بە پنکهنین به ئهفسهره فاشیلهکه، پاشان نیگایهکی خرّشهویستانهی ئاراستهی ئەسپەكەي كرد و رووى كرده وەرگىزەكە و بە ئارامى و لە سەرخۆييەو، پىنى وت؛ - به کاکی ئەفسەر بلّی با به خۆړایی خۆی ماندوو نەکات! ئەو ئەسىپە جگە لەمن نايەلىنىت كەس قاچ باويىتەرە سەر پشتى.

وهرگیپه که بق نه فسه ره که ی روونکرده وه که واقی و پرمابوو له و نه سپه نینکاره، پاشان نه فسه ره که نیشاره تی بق سه ربازیک کردو کاروانه که دیسان که و ته و بیا و ژن ، مندال و پیر هه موو شوینیان که و تن و جار به جاریک خویان تیکه ل به سه ربازه کان ده کرد. به سه رئه و ته پوللکه یه ی پیشت ناواییه که دا سه رکه و تن و گه پیشتنه سه ربه رزاییه که ی پیرگرد.

ههروهک خوشتان دهزانن ئه و بهرزاییه نزیکهی کیلوّمه تر و نیویّیک دریّر بوّه ته و و پیننج گوندی بچکوّله گیراوه.

خهبه ری گرتنی سهید حوسین بلاوببووه و گوند نشینه کان هه موو هاتبوونه سه ر ریکاکان و یه رژینیکیان دروست کردبوو و وهستابوون.

كاتيّك سهيد حوسيّن له بهرزاييهكهوه دهركهوت و ئهو ههموو خهلّكهى بينى، له ناخى خوّيدا دهكولاً. وهكو ئهوه وابوو كه دهيويست شتيّك بليّت.

له ناکاو ئهسپهکه وهستا و وهکو داریّک چهقی و سهربازهکان ههچیه کیان ده کرد نهیانده توانی بیجولّینن. سهید حوسیّن و ئه فسه ره که وهستان، ئه فسه ره که ته ماشای ئه سپهکه ی ده کرد. یه کیّب که سهربازه کان کرد. یه کیّب که سهربازه کان به هه موو هیّزی خوّی ره شوه ی ئه سپهکه ی گرت و رایده کیّشا به لام ئه سپهکه هه در سهیری خاوه نه که ی ده کرد. سهید حوسیّن دابه زی و چوو بو لای ئه سپهکه ی و ده ستی به پشتیدا ده هیّنا تا ئارامی بکاته وه و پاشان رووی کرده و رگیره که و ییّی وت:

- تكاتان لى دەكەم! بە ئەنسەرەكە بلى كە رىكام بدات خىزم سوارى ئەسىپەكەى خىزم بىم، سەيرى كەن ئەوەتا دەگرى و دەستى بى ئەسىپەكىە راكىشا كە چاوى بىر بوربوو لە فرمىسك. ئىمە ھەمبور سەيرمان دەكىرد. راستىيەكىەى ئەو موبالەغەى ئەدەكىد بەلكى ئەسىپەكە بە راستى دەگرىا.

ئەنسەرەكە بۆ چركەساتىك بىرى كردەوە:

- شتی وا نییه! ئهوه پیچهوانهی ئهو فهرمانهیه که پیمان دراوه، ئهوهی وت و به سهر نیشانهی نه خیری نیشان دا.

سه يد حوسين ئينكاري كرد:

- باشه با وهک ئهوهی ئیوه ده لین وا بیت، من سواری بارگیره که دهبمه وه، به لام ههر هیچ نه بیت ریگام بدهن که رهشوه که ی بهده ست خومه وه بیت، ده نا ئیوه ناتوانن وای لیبکه ن بروات.

ئەفسەرەكە رازى ئەبوو:

باشه، با له تهنیشت خوّته وه بروات، به لام دهبیّت سه ربازیّک بیگریّت، سه ید حوسیّن سواری هیّستره که بووه وه، چوو بو لای ئه سپه که ی، ره شوه که ی دایه ده ست

كؤمه أكوريوكمي حمرسيم

سهربازیک و کهوتنه ریّگا. چهند جاریّک ئهسپهکه حیلاندی و دهم و لموّزی خوّی له ئهژنوّی خاوهنهکهی ههلّدهسوو. به ئاشکرا دیاربوو که داوای له خاوهنهکهی دهکرد راکات. ئیستاشی لهگهلّدا بیّت من هیّشتا له خهلّک دهپرسم توّ بلیّی سهید حوسیّنیش ههروا له مهبهستی ئهسیهکهی گهیشتین.

کاتیک له گوندهکانی پوّلوّسوور و گوندور دهرکهوتین، به دهنگی گریان و هاواری ژنان پیشوازیمان لیّکرا و دهنگهکانیان تیّکهلّ به دهنگی نیّمه بوو. سهید حوسیّن سهیریّکی چواردهوری خوّی کرد: تیّناگهم نیّوه بوّچی دهگرین! نایا دهتانهویّت بهو گریانه چیتان دهستبکهویّت؟ نهو گریان و هاواره تهنها دلّی من دهسوتیّنیّت. بهسه، چیتر مهگرین. نهمهی به شانازییهوه وت.

کهمیّک لهولا ترهوه له سهر گۆرستانه که سهید حوسیّن جاریّکی تریش وهستایه وه و روی دهمی کرده وهرگیّره که:

- دایک و باوکم لیّرهدا نیّرراون. ئهگهر کاک ئهفسهر ریّگام بدات دهمهویّت تاویّک لا بدهمه لایان.

وه رگیره که داخوازییه که ی سه ید حوسینی به نه فسه ره که وت، نه ویش فه رمانی به سه ربازه کان دا که چوار ده وری گزرستانه که بگرن و به سه ید حوسینی وت:

باشه، برۆ!

له کاته دا فرسه تم هیناو چووم ره شوه ی هیستره که یم گرت تا دابه زینت، کاتیک له گه لیدا به ره گوره کان رقیشتین به چرپه پیم وت:

- مامه حوسین، له پیشمانه وه پینج چهکدار له نیو تاشه به رده کاندا خویان حه شارداوه و ناماده ن، دهمه ویت هه رچی زووتره خوم بگهیه نمه لایان. کاتیک که نیوه گهیشتن، ته قه له سه ربازه کان ده که ین و توش فرسه ت بینه و خوت بکه به نیو دارستانه که دا.

سەيد لەننو چاوەكانمى روانى و بە ھنواشى وتى:

ئاگاتان له خۆتان بێت! نهكەن غەڵەتى وا بكەن!

یه که م نیّوه به شهش تفهنگه وه هیچتان پی ناکریّت. دووه م من هه رگیز ناتوانم به میستره ی داومیانه تی خوّم رزگار بکه م. سیّیه م وه کو نه وه وایه که نیّمه به دهستی خوّمان ریّگایان بو بکهینه وه بو نه و کاره ی که نه وان ده یانه ویّت بیکه ن، هه مووتان ده کوژن به ژن و منداله وه . گهیشتینه سه رگوره کان . سه ید حوسیّن له سه رگوره که موتروّ باس، باوکی سه ید باکیل، به چوّکدا هات، که وه که باوکی خوّی چاوی لی ده کرد . نه و زوّر شتی لیّوه فیرببوو و بیره وه ریه کی زوّری لا به جیّهی شتبوو . دوعای بو کرد وو، له به رده می گوری دوّی مورته سوور چه مایه وه و به رده کانی ماچ کرد . گوری باوکیشی هه رله وی بوو که زوّر به گهنجی به جیّی هی شتبوو . له به رده می گوری باوکیشی هه رله وی به و کرد ویستی رووخساری دایکی به بیب خوّی به ینی تیته وه که دوو سال دوای مردنی باوکی به نه خوّشی کوّچی دوایی کرد بوو . خوّی به ینه خوّشی کوّچی دوایی کرد بوو . توّزی گلی کرده ناو ده سته سره که یه و و پاشان چوو له ناوه راستی گورستانه کدا وه ستا، تا له گوند و چیا و به رزاییه کان بروانیت که به چوار ده وریدا بلاوببونه وه . نه فسه ره که نارامی لی هه لگیرابوو رووی کرده و مرگیره که و وتی:

- يني بلَّي كه ئيْمه كاتيْكي زوْرمان به دهستهوه نييه، با يهله بكات.

سه يد حوسين وه لامي دايهوه: ئارام به .

ياشان دەستى بۆ گوندە بچكۆلەكان راكيشا:

سهیرکه لهو لایهوه ئهوه گوندی پۆلۆ سووره، ئهوهشیان گوندی گوندورهیه له پالّ ئهوانیشدا گۆمه پهش و کهمره بهلا و دیرکه، ههموو ئهو خهلکهی که لهو گوندانه دا ده ژین خزم و کهسووکار و هاوریّی منن، زوّر جار له گهلیاندا قسهوباسم کردووه و پاروه نانیّکمان به یهکهوه خواردووه، من ههموو ژیانی خوّم له نیّو ئهو چیاو بهرزانه دا بهسهر بردووه، له ژیانمدا هیچ کاتیّک ریّگای خوام بهرنه داوه و خوّم له ههژاران به گهوره تر نهزانیوه، له ژیانمدا بو هیچ خوینمژیّک نهچهماومه تهوه، کهسم نهچهوساندوّته وه و زوّردهستیم بهسهر کهسدا نهکردووه، سهره پای ئهوهی که من سهروّک عهشیره ته بووم و دهسه لاتی ئهوه شم ههبووه و دهمتوانی شتی وا بکهم، لهم دینایه دا هیچ کاتیّک به دوای سهروه و سامان نهکه و تووم، و هک خوّشت دهبینی

نه وه له به رخاتری منه نه و پیاوانه کوبوونه ته وه و ژنه کانیش ده گرین. نه وان باش ده زانن که من جاریخی تر ناگه ریّمه وه بو نیّویان و نه و عه داله ته ی که من به دواید ا ویّل بووم و ده مویست له م ناوچانه دا به رقه را ربن، پیاده ناکریّن. نیتر له ئیّستاوه گورگه بوّره کان ده ست به سه ر نه م ده شتاییانه دا ده گرن و ترسیو که کانیش ناچار ده کریّن کونووشیان بو به رن. نه وه له به رئه وه به و خه لکه ده گرین. نه وه ی وه کو خواحافیزییه ک وت. به خوّی و پاکه ته که ی ده ستییه وه لیّم ها ته پیّشه وه ، باوه شی پیّداکردم و چه ند جاریّک ماچی کردم و به چرپه پیّی و تم:

- حەسەنى ئازىز، من زۆر نىگەرانم، ئەم جانەوەرانە ھەموان قەتىل و عام دەكەن. ئاگادارى خۆتان بن! كاتىك ھەستان بە مەترسى كرد روو لە چىاكان بكەن، بە ھەموان بلى كە خۆشم دەوين ، پىيان بلى كە من دەسەلاتم بەسەر كەسدا نەماوە و با گەردنم ئازا بكەن!

پاکەتەكەي دايە دەستم:

با ئەمە يادگارىيەك بىت لاى تق، ئەمەى وت بە خىيراى سىوارى ھىيسترەكـە بـوو، لـە چاوان ون بوو. كاروانەكە رۆيشت و تا دەھات دوور دەكەتنەوە.

هه تا لیمانه وه دیاربوون چاوم له سه ریان نه تروکان و هاوبه شی خهم و خه نه تی ژن و منداله کانم ده کرد. کاتیک هاتمه وه سه رخوّم، پاکه ته که م وه رچه رخاندو هاوارم کرد:

- ئەمە ترسىنۆكىيە، ئەمە خيانەتە! خوا مالى ترسىنۆكەكان بەسەرياندا بروخىنىت و ئاگردانيان بى ئاگر بكات!

ئیمه که وهک سهرگهردان لهو ناوهدا وهستابوین و نهمانده زانی چی بکهین و روو له کوی بکهین. ئاخریهکهی گه پاینهوه بق مالهوه. زورم حه ز ده کرد، بزانم چی به سه ر سه ید حوسیندا هات دوای ئه وه ی که بردبوویان بو ئیلازیگ. به لام ئه و ئیواره یه گیرانه وه که ی مامه حوسین به شیوه یه کی وا کاری کردبووه سه ر گویگره کان، ناچار بوو کوتایی به گیرانه وه که ی بینیت. ئه وه سه ره رای ئه وه ی که شه و دره نگی کردبوو و کاتی ئه وه ها تبوو که جیگا بر میوانه کان رابخه ین، ئیمه ژنه کان له چیشتخانه کدا خه و تین.

چهند روّژیک دوای ئهوه زانیم که پیاویّکی خه لّکی گونده کهی سهید حوسیّن چالْکارین، که ناوی عهلی بوو به باشی بهرده وامی رووداوه کهی ده زانی، برّیه برپارمدا بچم سهردانی بکهم. ثیّواره یه کیان هه ستام چووم برّ لای و پرسیارم لیّکرد که ثاخرّ ده کریّت باسی چاره نووسی سهید حوسیّنم بی بیاری دا هه موویم بر برّیری خوشده ویست. به بی هیچ دوو دلّییه کی عهلیش برپاری دا هه موویم بر برگیریّته وه: بیست روّژ دوای ئه وهی که سهید حوسیّنیان برد، هه ستام جلم بر سهید حوسیّن به دوورین دا و چهند شوشه هه نگوین و روّنیّکم پیچایه و و خستمه ناو گویّنییه کی بچکله وه و سواری هیّستره کهم بووم و چووم بر تیّلازیگ. راستییه کهی ئه وه یه سه نه دوره رو به ورو به وروث به به هانه ی جوّراو جوّره و ریّگایان له خه لّک ده گرت سه فه در بکه ن. هه موو ئه و روّژه هه ولّی ئه وه م دا که سه ربازه کان نه مبینن. که گهیشتمه ئیّلازیگ یه کسه ر چووم بر دوکانه که ی حوسیّنی کوپی خه جی که خه لّکی ده رسیم بوو. کاتیّک برقم روونکرده وه که به چ مه به ستیّک کوپی خه جی که خه لّکی ده رسیم بوو. کاتیّک برقم روونکرده وه که به چ مه به سه سه تی کوپی خه جی که خه لّکی ده رسیم بوو. کاتیّک برقم روونکرده وه که به چ مه به سه ستیّک ماتووم، ئارامی کرده وه:

— من زوو زوو سهردانی سهید حوسین دهکهم، ئیستا له هزتیلیکی کون دایان ناوه و سهرباز پاسهوانی دهکهن، به لام جاریکه تق له ریگایه کلی دووره وه هاتوویت و وهکو گورگیک برسیته، توزیک نانی نانهوا لهگه ل که میک زهیتووندا بخو تا که میک سکت تیر ده بیت، فهرمووی لیکردم تا دانیشم و نان و زهیتوون و پیاله یه ک چای له سهر میزیک بو دانام، ئه وه ی که ئه و پینی ده وت زهیتوون له راستیدا شتگه لیکی وه کرازیانه وابوون، هه تا بلیی سویر هه روه ها روناوی بوون، چایه که شی تا بلینی شیرین

بوو، له چای لای خوّمان دهچوو. کهمیّکم لی خوارد و پاشان گویّنیه بچکوّله که ی که له گه ل خوّمدا هیّنابووم هه لمگرت و دوو به دوو روّیشتین.

زور رویشتین تا گهیشتینه بهردهم خانوویه کی کون که سهرباز چاودیریان دهکرد. کوره که ی خه جی تورکییه کی تا راده یه ک باشی ده زانی، له گه ل سه ربازه کاندا که و ته معامه له و یاش یشکنینمان کردینیانه ژووره وه .

سهید حوسیّن له ناوه راستی ژووریّکی گهوره لهسه ر کورسییه کی دار دانیشتبوو، هه ر که ئیّمه ی بینی ههستایه سه رپی و به رهو روومان هات. نهم لاو لای منی ماچ کرد و ته وقه ی لهگه ل حوسیّندا کرد و به ده نگیّکی دلّخی شکه رانه وه وتی:

- عەلى گيان، ئەرە خۆت گەياندە ئىرە.

وه لامم دايهوه:

 ئێمه خهمی تۆمانه، سهیدی من. هاتووم بزانم حاڵ و ئهحواڵت چۆنه و تۆزێک شتیشم بۆ هێناوی.

سوپاسی کردم:

باش بور که هاترویت. زور نیگهرانم و بهشهو خهو ناچیته نیو چاوهکانمهوه، باسی خوتانم بو بکه! ئهوه تهنها شتیکه که من پیویستمه! باقی شتهکان حوسینی خهجی جیبه جیبان دهکات.

دهستی بز دوو کورسی راکیشاو کورسیه کی خوشی هینایه لایانه وه سه یری نیو چاومی ده کرد. له خوم پرسی ثایا باسی ههموو شتیکی بز بکه م یان نا، بو ساتیک که وتمه دوو دلییه وه سه ید له وه تیگه بشت که ره وشه که خرایه:

دەزانم خەبەرى خۆشت پى نىيە، بەلام چى روويداوە ھەموويم بۆ بگىرەرەوە.

ههناسه یه کم هه لکیشا: خیزانی سهید ره زایان قه تل و عام کردووه، که س رزگاری نهبوه ته نها کوره کهی و کچه کانی و برازاکه ی که ناوی ته سلیمه، نه بیت.

سهید حوسین پهژاره دایگرت و دهسته سره که ی ده رهینا تا چاوه کانی پی وشک بکاته وه، ویستم دلنه وایی بده مهوه:

- حەيدەريەكان، دەمامەكان و بەختيارىيەكان ئازايانىە دەسىتيان كردۆتـەوە و زەرەرو زيانىخكى زۆريان بە سوپا گەياندووه.

كهميّك تي راما و پاشان به چرپه پيي وتم:

- من هیچ شتیکم نییه بیلیّم، ئیّوه دهبیّت ئاگاداری رووداوهکان بن، ئهو دهسته ترسنوّکهی که خیّزانه کهی سهید رهزای قهتلّ و عام کردووه، ئهگهر ئهوان بتوانن سهید رهزا دهستگیر بکهن و له سیّدارهی بدهن، ئهوا ههموان ههلّدهواسن و کوتایی به کارهکانینان دههیّن، من نهمتوانی عهشیره ته کهم والی بکهم که به شیّوهیه کی ئاقلانه بجولیّنه وه، ئهگهر پیّویست بیّت ئاقلانه بجولیّنه وه، ئهگهر پیّویست بیّت با له کلوّره داره کانیشدا بیّت خوّیان بشارنه وه! ئهمهی به و په یی نیگهرانییه وه و ت. سهید دهیزانی که چاوپیّکه و تنه کهمان کورت دهبیّت، ههستا چوو بی ژووره کهی خوّی،

که هاته وه پاکه ته جگه ره سلفه ریه که ی و ئه ستی و به رد و فانیله عه لاگه سپی و جامانه کهی خستبووه نیّو کیسه یه که و دای به من، ئه م لاو لای ماچ کردم، ئیمه ش وه کو نیشاندانی ریّزو حورمه ت بیّ سهید حوسیّن ده سته کانیمان ماچ کرد و پیش ئه وه ی بروّین ئه م ئاموّرگاریانه ی کردم:

پیش ههموو شتیک زوّر لیّره مهمیّنه رهوه! سواری هیّسترهکه ت ببه و بگه ریّرهوه . ههول بده ههر نهمروّ بگهیته پیّرینگ و پاشانیش گونی پیلنک، لهوی بن خهوتن بمیّنه رهوه . به یانی لهگه ل شه فه قداندا دیسان بکه وه وه ریّگا .

سهربازه کان هاتن پهلیان گرتین تا بمان بهنه دهره وه . که ژووره کهم به جیّهیّشت وه کو ئه ره وابوو که به شیّکم له جهسته ی خوّم به جیّهیّشتوه . ئه وه دواجار بوو که سهید حوسیّن به زیندویه تی ببینم .

مانگیک دوای گهرانهوه م بق گونده که ی خوّمان خهبه رمان بیست که له ناخافلدا سهید ره زایان گرتوه له کاتی خوّ ناماده کردن بق پهرینه وه به سهر پردیکدا به ره نهرزنجان، پاشان ده یبه ن زیندانی ئیّلازیگ، له وی لهگه ق سهید حوسین به یه که ده گهنه وه . ئیّمه ته نها ئه وه نده مان ئاگاداریی هه بوو، دوای ئه وه هیچ ده نگوباسیکی ترمان نه بیست، چونکه ئه وانیان له شویّنیکی نادیار زیندانی کردبوو. ماوه یه کی زوّری

پیچوو تا زانیمان که له دادگاییه کی تایبه تدا حوکمیان دابوون و پاشان له سیداره یان دابوون. دابوون.

به گویرهی ئه و قسانهی که حوسینی کوری خهجی بوی گیرامه وه، ئه تا تورک

بەرنامەي دانابور كە لە نۆۋەمبەرى ۱۹۳۷ دا سەردانى ئىلازىگ بكات و يەردە لەسەر كردنهوهي يردي سينگهيشتن لابدات. ئەتاتورك مەترسى ئەوھى لى نىشتبوو بە هاتنی ئەو خۆپیشاندانی دوژمنانه بەریا بکریّت، بۆپ ییش هاتنی خوّی وهفدیّکی رەوانە كردبوق و "يەيامى ئەرەيان لەگەل خۆيان ھێنابوق كە يـێش ئـەوەى ئـەتـاتورك بگاته ئيلازيگ دهبيت سهيد رهزاو و سهيد حوسين و فنديک ئاغا لهناو ببردرين". ههر ئهو ئيوارهيهي وهفدهكه دهگهنه جي، ئهو حاكمهيان لهسهر كار لابرديوو كه سەريەرشتى داداگاييەكەي دەكرد و جنگرەكەيان خستبورە جنگاى، سىينەمايەكىيان تهرتیپ کردبوو و کردبوویان به جیگای مهحکهمه کردنهکه . حوکمی له سیدارهدانیان بق حەوت پیاوی سەركىردەی خەلكى دەرسىم بريبووەوە، لە گۆرەپانى "گەزرەي" ئۆلازىگ كە بۆ ئەو مەبەستە ئامادەيان كردبوو، لە سۆدارەيان دابوون. كە بريارى لـه سـێدارهدانـهکـهیان دهرکردبـوو، حوکومـدراوهکانیان بـه ماشـێنێکی سـهربـازی بـێ گۆرەپانەكە گواستبورەرە، سەيد رەزا كە تەمەنى ھەفتا و يێنج ساڵ بور، نەپان دەتوانى بەھۆى تەمەنەكەپەرە بە گويرەي قانوون لە سىدارە بدرىت. بۆپە تەمەنىيان كەمكردبۆوە بۆ خەفتاو سى سال. ھەر بە ھەمان دەلىل كورەكەشىيان كە تەمەنى حەقدە سالان بوق كردبوۋە بە نۆزدە سال واتە دوق سال تەمەنيان گەورەتر كرد بوق، تا حركمه كهى جيبه جي بكهن، واته به چهند سه عاتيك هه موو ئه و به ربه سته قانوونیانه یان لابردبوو که ریّگریان له جیّبه جیّکردنی بریاری داگا دهکرد، ئهمهش بق ئەوەى بتوانن دەست و برد لە كارەكەدا بكەن. يەكەمجار فيندك ئاغا دەبەنـە بـەر يەتى سىدارە، بەلام يەتەكە دەپچرىت بۆپە جارىكى تىر ھەلى دەواسىنەوە. ياشان گەنجە حەقدە سالەكەيان ھينابوو بەلام سەيد رەزا خۆى خستبووه بەردەمىي و نارەزايەتى نيشان دابوو لەرەى كە كورەكەى لەبەرچاوى خۆيدا ھەلبواسن:

⁻ له پیشدا من له سیداره بدهن!

بق خوّی چووبووه بهردهمی قهنارهکه و پالیّکی به و قهرهجه وه نابوو که دهبوو کارهکه بکات، بوّیه به دهستی خوّی پهتهکهی خستبووه گهردنییه وه و به دهنگیّکی بهرز هاواری کردبوو:

ئیمه کوری حوسین و شههیدی کهربهلاین! ئیمه بیتاوانین و به ئیمانین. ئهم
 کومه لکوریه کرده وه یه کی سته مکارانه یه . سهید ره زا شه قیک له ته خته که ی
 که له ژیر پیدابوو هه لده دات .

تا ئیستاش بوسان روون نهبوته وه ئاخق سهید ره زا رووی ده می له کی بوو کاتیک ئه قسانه ی کردووه . ئیتر به و شیوه یه سهید حوسین و ئه وانی تریش له سیداره ده ده ن.

وهک ده نین لاشه کانیان به ماشیننیکی سه ربازی ده گویزنه وه بی شوینیکی نادیار و به نزینیان ییدا ده که ن و ده یانسووتینن.

کاتیک که گویم له قسهکانی عهلی خه لکی تچالکارین بوو، گیرانهوه ی به سهرهاتی ئهوانه ی له سیداره دران که میک پیش به هاری ۱۹۳۸ وایان لیکردم به جددی هه وللی ئهوه بده م که به دوای نهینیه کانی ئه و کاره ساتانه ی به سهر گهله که ماندا ها تووه بکه و مه تا ده هات زیاتر عهلاقه م بن سه رنگ عه شیره ته که مان سه ید حوسین زیاد ده بو و .

نازانم تن تا چهند شاعیر (وهلا ئیسا ئیمامیت) له بیر ماوه، ئه و خه لکی ده رسیم بوو و شیعریکی بن پیاهه لدان و په سندانی سه ید حوسین نووسیبوو که له گه ل ئاوازی شمشالدا ده یووته وه مه رکه گویم له و شیعره ده بوو، فرمیسک به خور به چاوانمدا ده ماته خواره وه وه ک تن بن خوشت ده زانیت، منیش گزرانی ده لیم، هه رکاتیک لهم گوند بن گوند به دوای رابردووی خومدا ویل ده بووم و چاوم به لووتکه کانی چیای زارگزشیت بکه وتایه به چاوی پر له فرمیسکه وه ئه و شیعره م ده گوته وه:

ئەوان سەيد حوسينيان لەگەل خۆيان برد!

ئەوان سەيدىيان لەگەل خۆيان بۆ دەشتى سىڭانك برد.

عەشىرەتەكەم داوام لى دەكەن كە گەردىيان ئازاد بكەم!

كۇمەلكوۋىيەكدى دەرسيم

خه ڵكه كه م پيّم ده ڵين بچوّ بوّ لاى خوا!
ده روّم، ده شزانم كه جاريّكى تر ناگه ريّمه وه .
ئاخ، ئاخ، ئاخ!
له راستيدا ناتوانم له بير خوّمى به رمه وه ،
ناتوانم له بيرى بكه م كه برا چه ند ترسنوّك بوو
كاتيّك سهيد حوسيّنى به ده سته وه دا.
كاتيّك گهيشتمه شاله لوول خواردوه كه ى سوّرپيان،
بوّ دوا جار ئاوريّكم دايه وه و

ههموو ريّگاكاني ولاتهكهمم بيني.

بەشى سىيدەم موراد

١

تهمهنم گهیشتبوو به سی سال کهچی هیشتا ههر لهم گوند دهچووم بی نهو گوند. هیچ شتیک نهبوو لهم دنیایه دا که بتوانیت ریگام لی بگریّت، نهمه سهره پای ناره زایه تی مام و نامورنم، چیتر قاچم نیحساسی تیدا نهمابوو و نه ژنوشم ههر له ههشت سالییه وه له گهوره بوون که وتبوو. قولیشم بهههمان شیوه کاتیک ده پریشتم تهکانی ده دا. که مندال بووم ته نها له دووره وه سهیری نهو مندالانه م ده کرد که یاریان ده کرد، به شیوه یه کیشتی ههمیشه ته نها بووم، نهوه ی راستی بیت که س لیم تینه ده که ده نوریان ده کرد، به شیوه یه کیشتی ههمیشه ته نها بووم، نهوه یه دییه وه ده پریشتم بی تینه ده گهیشت، به لام من گویم پی نه ده دا. له جیاتی نه وه له م دییه هه شتیک که بو نه و دی، به دوای شتیک که هه ستم پی ده کرد نه و برشاییه بوو که به مردنی دایک و باوکم و براکانم و خدری بچکوله و سه گه کهمان سیت چی به دوای خویان له ناخمدا به جییان هیشت بوو، نه وه ی نه مده توانی ده ستبه رداری نه و هاتو و چویه بیم، په یوه ندی به و بوشاییه وه هه بوو

کاتیک مالّی مامم به جیّده هیّشت و ده چووم بیّ دییه کی تر، سه ره تا هه ستم به سووکوونی باری سه ر شانم نه ده کرد. به لام ده بووه هیّزیّک و پالّی پیّوه ده نام. پاشان هه ستم ده کرد که به خیّم و خه موخه فه ته کانی سه ر شانمه وه رووم له هه رشویّنیّک بکردایه، ئه و بیّشاییه ی نیّو ده روونم تا ده هات گه وره تر ده بوو. سه ره پای ئه وه ی به هیّی ئه و هاتوو چیّه مه وه قسه وقسه لیّکیان ده خسته دوام، که گوی بیستی ئه و قسه وقسه لیّکیان ده خسته دوام، که گوی بیستی ئه و قسه لیّکانه ده بووم ناره حه تده بووم.

رۆژنكىان بە رىكەوت گويم لە مامم و ئامۆژنم بوو كە گفتووگۇيان دەكىرد: ئىما گويمان لى ناگرىت بەلكو ھەر خەرىكى گەرانى خۆيەتى. ئىستا ئەو كچىكى عازەبە و كورهكانيشمان چيتر مندال نين. ئهگهر رۆژێک له رۆژان سكى پر بێت ئهوا راستهوخق خهڵک گومان له پياوهكانى خۆمان دهكهن.

بريارمدا باربكهم بق نيو شار.

له تونجهلی (تورک ناوی دهرسیمیان گۆرپوه بۆ تونجهلی، وهرگیری کوردی) خه لکم دهناسی و دلنیابووم له وه یک هاوکاریم ده که ن روزیکیان که مامم و خیزانه کهی به سه ردان رؤیشتبوون، فرسه تم هیناو هه ندیک که لوپهلی خوّمم پیچایه و و هه ستام و رؤیشتم، چاوه کانم سوور هه لگه رابوون، به ده شتی پیرگردا چوومه خواره وه به بی نه وه ی ناوریک له دوای خوّم بده مه وه ده مه و نیوه روّ بوو که گهیشتمه سه ر رووباری مونزوور، لام دا و ده موچاوم به ناوه سارد و سازگاره کهی مونزوور شت و پاشان له خواو مونزوور بابا پارامه وه تا یارمه تیم بده ن روّیشتم تا گهیشتمه قه راخه کانی تر و هه رکه یه که م که می بینی پرسیاری مالی عه لیم لیکرد که به دلسه خاوه تی ناسرابوو. شه ویش پینی و تم که ریگای لای گهره کی چیایه که به بگرم، به سه ر به رزاییه که دا سه رکه و تم که ریگای لای گهره کی چیایه که بگرم، به سه ر به رزاییه که دا سه رکه و تم که رویشتم تا گهیشتمه نه خیر مال .

لهبهر دەرگاكەدا، عەلى بە باوەشىكى ئاوالاوە، بەخىرماتنى كردم و بەبى ھىچ دوو دلىيەك فەرمووى لىكردم. منىش بۆم روونكردەوە كە بە چ مەبەستىك ھاتووم. ئەو پىياوىنكى فەقىر بەلام مىھرەبان و دل سەخى بوو. ژوورىكى لە دەرەوەى حەرشەكەيان پىدام. دەستم بە پاكردنەوەى ژوورەكە كرد كە ئەوەى پىيى بلىنى شتى ناو مال تىيدا نەبوو. نە دۆشەكىنك، نە حاجەت تەنانەت سەرىنىكىشى تىدا نەبوو. دواى ئەوەى كە زەويەكەم كراند و جوان پاكم كردەوە، چووم كەمىنكى گەرام و داوام لە ناسىياوەكانم كىرد كە يارمەتىم بىدەن، دۆشەكىنىك و ھەندىنكى كەلوپەلى تىرم پەيدا كىرد. كۆشبەختانە! ئىستا لە ماوەيەكى كورتدا توانىم شوينىنىكى پەيدا بىكەم كە لىنى بىژىم. خۆشبەختانە! ئىستا لە ماوەيەكى كورتدا توانىم شوينىنىكى پەيدا بىكەم كە لىنى بىژىم. ئاشنابووم، جياوازتر بوو، بەشىنوەيەكى كە بەراورد نەدەكرا. چوونكە تازە ھاتبووم و ئاشنابووم، جياوازتر بوو، بەشىنوەيەكى كە بەراورد نەدەكرا. چوونكە تازە ھاتبووم و كەس نەيدەناسىيم. بەلام زۆرى نەبىرد بە ھىزى قىقل و قاچە ئىغلىجەكەم و جوانىيەكەمەوە، سەرنجى خەلىكم بى لاى خۆم راكىنشا. جار بە جارىنىڭ ژبە دراوسىنكانم

به ئێواران دههاتن بێ لام. به تامهزرۆييهوه پرسياريان دهربارهی قاچ و قـۆلم دهكرد ئهمه سهرهرای دهیان پرسیاری تریش. منیش توره دهبووم پێم دهوتن:

- مرۆڤ ئابيت خوي به برينه كانه وه بكات!

پاش ماوه یه که له گه ل ژیانی نیو شاردا راهاتم. بوخوم به ته نها ده چووم بو بازال و داوای یارمه تیم له بازرگانه کان ده کرد و نه وانیش به و په ری موحیبه ته وه نه وه ی بو نه و روژه پیویستم بوایه ده یاندامی. روژیکیان له کاتی گه رانه وه دا، پیاویکی ته مه ن مامناوه ندی که له قاوه خانه یه کدا دانیشتبوو، سه رنجی راکینشام که به دیقه ته ته مامناوه ندی که له قاوه خانه یه کدا دانیشتبوو، سه رنجی راکینشام که به دیقه ته ته مامناوه ندی ده کردم. به شیوه یه کی واله ده ست و قاچم ورد ده بووه وه که شه رمم له خوم ده کرد. خه ریک بوو هه تا بتوانم به سه ریدا بقیوینم به لام که بینیم هه ستایه وه به ره وه مات، په شیمان بوومه وه . نه و پریاسکه یه ی که خوارد نه که م تیکرد بوو به ده ستمه وه بوو که گهیشته لام ریک له چاویم روانی و له دلّی خومدا و تم نه گه ردستمه وه بوو که گهیشته لام ریک له چاویم روانی و له دلّی خومدا و تم نه گه رنیاتر نمیه که نیاتر زمانی تورکی زوّر به نه رمونیانی قسه ی له گه ل کردم ، به لام یه که وشه ی لی نرمانی تورکی زوّر به نه رمونیانی قسه ی له گه ل کردم ، به لام یه که وه رکین له ته نیشتمانه وه ره ت بوو که ناخی ده توانیت ببیته وه رگین له گه نیوانماندا ماوه یه کی زوّر له گه ل یه که سه یاوه ده لیّت نیوانماندا ، ماوه یه کی زوّر له گه ل یه که قسه یان کرد ، پیاوه گه نجه که ، چیان و تبوو که موروی بر باس کردم و وتی نه م پیاوه ده لیّت:

- من ناوم ئەنقەر سابوچلۆيە و دوكتۆرى نەشىتەرگەرىم و ئىستا لە نەخۆشخانەى گشتى تونجەلى كاردەكەم، ئەمە دووەم جارە تى دەبىيىم، دەبىيىت ئەوەش بلايم كە ھەر لەسەرەتاوە ئىفلىجىيەكتم بىنى، بۆيە دەمەويىت بزانم كە ئاخى تا ئىستا چوويىتە لاى دوكتۆر يان نا؟ بەوپەرى خۆشحالىيەوە ئەگەر خى بىتەويىت ئەوا بەيانى لە خەستەخانە دەتوانم بىتبىنم، منىش لە وەلامىدا گوتم مىن خىزم گويى پىئ نادەم، رۆيىشتم، پاشان بىستم كە دوكتۆرەكە بەو خەلكەى كە لە دەورمان كۆبووبوونەوە وتبوو:

هەوللىدەن ئەو ژنە بەستەزمانە قەناعەت پى بكەن كە بەيانى سەعات نىق
 بىت بى نەخۇشخانە! دەنا جارىكى تر ڧەحس بى ھىچ نەخۇشىك ناكەم!.

بۆ ئيوارەكەى ژنانى بەرودراوسى ھوروژميان ھينا بۆ لام تا قەناعـەتـم پـى بكـەن كـە بچم بۆ نەخۆشخانه.

رۆژیی دوای لهگه آ ژنیکدا که تورکی دهزانی چووم بن نهخوشخانه، دوکتنورهکه بهگهرمی پیشوازی لی کردین، ئه و ژنهی که لهگه آمدا بوو ههموو بهسه رهاته کهی منی بن گیرایه و و ئه ویش به خهفه ته وه گویی بن شل کردبوو، پاشان داوای لیکردین که بچین بن ژووریکی تر تا ئه شیعه ی قن آل و قاچم بگریت، پاشان گه پاینه وه بن ژووه که ی خنی و چای بن بانگ کردین.

دوکتور وینه کانی خسته بهر رووناکییه که و لیّیان وردبووه و بوّله یه کی له دهم هاته درهوه:

- ئۆ خواى گەورە! لە بىست و شەش سال لەمەوبەرەوه ...!

رۆژى دواتر خۆم له قاوشى عەمەلياتدا بينييەوه . دواى ئەرەى خەويان ليخستم، دوو گوللەيان له قاچمدا دەرھينابوو، بەلام گوللەى سىيەميان دەرنەھينابوو چونكە كەوتبووە لاى بۆرىيەكى خوينەوە . بەلام ھىچيان لە قۆلم نەكىرد چوونكە ھىچ گوللەيەكيان تىدا نەدۆزىبووەوە .

که دوای نه شته رگه رییه که چاوم هه آهینا، بینیم دوکتوّره که له پشت سه رمه وه دانیشتوه . گولله کانی نیشان دام و ویستی شتیّکم پی بایّیت. به لام من لیّی حالّی نه بووم بوّیه بانگی وه رگیّره که ی کرد و به قورگیّکی پر له گریانه وه وتی:

باشه ئهم ژنه بهستزمانه چۆن توانیوویهتی بیست و شهش ساڵ، بهو دوو گوللهیهوه که له قاچیدا بووه، به ریّگادا بروات ؟ ئهی چۆن دهتوانیّت کاروبارهکانی خوّی به قاچیّکی شهل و قوّلیّکی ئیفلیجهوه جیّبهجی بکات؟ ئهم روّژه بوّ من جوانترین به لام ههمان کات ناخوّشترین روّژی ژیانی دوکتوّریمه بهداخهوه که ناتوانم به تهوارهتی چاکی کهمهوه، ئهمهش شهرمیّکه ههتا ههتایه وا به تهویّلی کوّماری تورکیاوه که وهرگیّره که قسهکانی بوّ دهکردم به کوردی،

دوکتۆرەکە ھەردور گوللەکەى خستە ناو کیسێکى بچوکەوە و بە پەتێک گرێى داو خستییه گیرفانى چاکەتەکەیەوە.

دوای بیست و پینج روّ له خهسته خانه ده رچووم. به لام سه ره رای هه ولّی روّری دوکتوره که قاچم و دهستم به ته واویی چاک نه بوونه وه .

دوو ساڵ و نیو بهسه ر رانی نیّو شارمدا تیّپهریبوو. قسه و قسه ڵو کو لیّره ش وه کو لادی بلّوده بوونه وه ، ئه و قسانه زوّر ناره حه تیان ده کردم به لام خوّ ده شمزانی که ده ردی من ده وا ناکات. ئه وه بوو که س نه یده ویّرا رووبه روو هیچ شتیّکم پی بلّی!. ئیّواره یه کیان له گه ل ئه و رژنانه ی که سه ردانیان ده کردم ئه و مهسه له یه میّنایه گوری به لام ئه وان به ته واوه تی نکوّلی ئه وه یان ده کرد که به خرابه باسی من کرابیّت، به لام هه ندیّک نامور گاریشیان کردم:

تۆ ژنێكى جوان و گەنجىت و گەورەبوويت و كاتى ئەوە ھاتووە شوو بكەيت. بۆيە شتێكى ئاساييە كە قسەوقسەڵۆك دواى كچێكى جوانى وەكو تۆ بخرێت. ژيان بۆ كەسێكى وەكو تۆ بە تەنھا كارێكى دژوارە. ئەمە سەرەپاى ئەوەى كە ماڵى بىێ پياو شتێك نىيە مرۆڤ بىرى لێبكاتەوە. بۆيە رەنگە ئەو قسەڵۆكانە درێژەيان پێ بدرێت، بەلام ئەگەر تۆ بتەوێت و رازى بىت ئەوا ئێمە دەتوانىن پياوێكت بۆ بدۆزىنەوە.

به تورهییه وه پیّم وتن مار به سه ری زمانتانه وه بدات. ما وه یه کی زوّر به دری شه و پیّشنیاره ی نه وان وه ستامه وه ، به لاّم نه وان هه ر کوّلیان نه دا و به به رده وامی باسی ریّزگرتن له داب و نه ریتیان ده کرد. راستییه که ی نیتر ریّگام له به رده مدا نه مابوو، بوّیه پیّم و تن باشه بیریّکی لیّ ده که مه وه . نیتر هه ر شه وه بوو، ده ستیان به باسکردنی عه لی ناویّک کرد که من ته نها به ده موچاو ده مناسی، شه ویش وه کو من قوّلیّک و قاچیّکی نیفلیچ بوو. ماوه یه ی چه ند روّژیّک له دلّی خوّمدا پرسیاره که م تاوتوی کرد. دوای نه وه ی که هیّنده یان باسکرد، منیش ماندوو بووم و ره زامه ندی خوّمم نیشان دا.

راستییه که ی من زورم دهرباره ی عهلی نهده زانی و هه روه ها حه زم له شوو کردن نه بوو. به لام چاره نووس، داب و نه ریت و ده و ره به ره که کاریکیان کرد که چیتر به رگه ی

كؤمه لكو أييه شمى حمرسيم

بەربەرەكانى نەگرم، ھەر ئەوەش بوو بووە ھۆى ئەو ھاوسەرگىرىتىيەى كە كەم تا زۆرىك بە زۆر پىيان كردم.

هیشاته چهند روّژیک به سهر زه ماوه نده که ماندا تینه په پیبوی که بوّم ده رکه وت من و عهلی له دوو دنیای جیاوازدا ده ژین. عهلی پیاوی که بوو هیچ به رپرسیاریه تیکی نهده خسته سهر شانی خوّی و هیچ ئیحساسیکی نیشان نه ده دا. ئه و هیچ ریّزیکی منی نه ده هگرت و پیده چوو که قهت فیّری خوّشه ویستی نه بوو بیّت. ئه مه جگه له وه ی که هیچ گویی به ماله که نه ده دا و هه موو روّژیک زوو ده روّیشته ده ره وه. ته نها جاریکیش پرسیاری ئه وه ی لی نه کردم که ئاخو من به ته نها روّژانه چی ده که م، چی ده خوّم، به لاّم ئه و بو خوّی ده چوو بو ریّستورانت و ده یخوارد و ده یخوارده وه . زوّر دلّی هاوریکانی را ده گرت و نیّواران به سه رخوّشی ده هاته وه . من له به رقسه و قسه لوّک و داب و نه ریت بوو که شووم کرد، ئیّستا ده بوو ئاگام له و سه ره تانه ش بوایه . سه ره رای ئه و هه موو نه هامتییانه سکیشم پر بوو و ناچاریووم نوّ مانگ کوره که ی له سکمدا هه لگرم که مه گه ره و رخوا بو خوّی برانیّت چ ئازاریّکم چیّشت .

هه رئه و پۆژه ی مندالله که م بوو، هه ولامدا به هه چ شیوه یه ک بووه، له و مندالله به دبه خته پزگارم بیت. بزیه ته سلیمی دوو سسته رم کردن که دوو راهیبه ی ئازه ری بوون و له و کاته ی که بی نه شته رگه رییه که م له خه سته خانه خه واند بوومیان ناسیبوونم. بیم روونکرد نه وه له له چ حالیّک دا ده ژیم و منداله که م ته سلیم کردن و گه پامه وه بی ماله وه من ده مزانی که له و ژیانه ی تیدابووم نه مده توانی به شیوه یه کی باش ئه و مندالله په روه رده بکه م کاتیّک ده ستبه رداری مندالله که م بووم وام هه ست ده کرد که پارچه پارچه ده کریّم.

ئه و رووداوه به نازاره سه ره تایه ک و نیشانه یه ک بوو بق به رپاکردنی شق پشیک. گهیشتمه نه و برپاره ی که چیتر پابه ندی داب و نه ریت نهبم، رق ژیک دوایی ئه وه برپاره دا که له عه لی جیاببمه وه ، به نینم به خوم دا که هه رچییه ک بینته ریکام له په یوه ندی له گه ل نه و برپاره دا، پشت گوینی بخه م ، چیتر له گه ل عه لی قسه م نه ده کرد،

هه رچه ند ئه و پوخوشی دوای ئه وه ی منداله که م له نه خوشخانه به جی هیشت نه ها ته و م بور م نه و پوخوم له ناوه راستی بازاردا دوزییمه و پشته ملیم گرت:

وهره لهگهنم ههی جانهوهر! دهبیّت بچین بو دادگا! عهلی دهستی به پارانهوه و لالانهوه کرد، بهلام من ههر سوور بووم لهسهر بریارهکهی خوّم و ناچارم کرد بیّته بهردهمی مهحکهمه و قوّلم گرت و بردمه بهردهمی حاکم و باسی وهزعهکهی خوّم بو کرد!

حاکمی به ریّن دهمه ویّت له م پیاوه جیابیمه وه . نه و قسانه ی من بی حاکم وه کو موفاجه نه یه ک وابو و ، بریاری خوّی داو ، نیتر جیابو و نه و که موفاجه نه یه ک وابو و ، بریاری خوّی داو ، نیتر جیابو و نه و که مان بو و به راستییه ک .

۲

به هزی جیابوونهوه کهمانه وه بووم به "بیوه ژنی" گهره ک. چوونکه من چیتر به ته پلنی داب و نهریت هه لنه ده په ریم، ئیتر له و روزه وه به ته نها مامه وه و چیتر ژنه کانی دراوسیم سهردانیان نه ده کردم. له گه ل ئه وه شدا هه ندیک پییان وابوو که کاریکی باشم کردووه، به لام نه یان ده ویرا به ده نگیکی به رز ئه وه بلین به لکو هه موو خه تاکه یان به چاره نووسه وه ده به سته وه.

چەند ساڵێک دوای ئەوە کەوتمە داوی خۆشەويستی پیاوێکەوە کە ھەر لەو گەپەکەی ئۆمەدا دەژیا، نامەوێت ناوی بێنم، چوونکە بەڵێنم پێدابوو کە تا ماوم ناوەکەی نە درکێنم. يەکەمجار کە بینیم زۆر لە يەکتریمان روانی، بۆ يەکەمجار بوو لە ژیانمدا ھەستم بە خۆشەویستی دەکرد، تەنانەت ئەو بۆشاییەی کە ژیانی منی قورس کردبوو، لەسەر شانم لاچوو.

ئه و به جۆریک دلای منی بردبوو، منیک که پیشتر ئه وه ی پیی بوتریت خوشه ویستی هه ستم پی نه کردبوو. تا زیاتر لیی نزیک ده بوومه وه و زیاتر ده مناسی زیاتریش حه زم له ژیان ده کرد و رهنگی په پیووی روخسارم جاریکی تر رهنگیان تی گه پایه وه .

ماوهیهک به دزییهوه یه کترمان دهبینی و دلنیا بووم لهوه ی که ئهویش منی خوش دهوییت، ههر ئهوهش وای لیّکردم که ههموو دابونه ریته کان بخهمه ژیر پیّمهوه و بانگی

بکه م بن مالهوه بن لای خوم. به و دهستپیشخه رییه ی من به جاریک زهنده قی چوو، هه ولامدا هه رچونیک بووه ئارامی بکه مهوه:

- پياويک که خۆشەويستى بکات ناترسىخ!

ئهوه بوو ئیراره یه کیان پنی له جه رگی خوی نابوو و هات و له ده رگای دا. به و شیره یه له حزووری خوا و فریشته کاندا زهماوه ندی خومان راگه یاند. هه ر ئه و شهوه مان کرده شه وی چوونه په رده مانه وه . زوری خایاند تا بتوانین و شه یه که له سه رئه و په یوه ندییه ی خومان لای که سیک بدر کینین. من بو خوم ده مویست باسی خوشه و یسته که م بو هه موو دنیا بکه م . به لام ئه و ده ترسا چونکه به دلنیاییه وه قسه و قسه و قسه و قسه و داریان ده خسته دوامان، له داب و نه ریت زور ده ترسا.

ئەو رۆژەى كە پێم وت سكم ھەيە بەجارێك زەندەقىي چوو، بەشـێوەيـﻪك كـﻪ بيـرى لەوە دەكردەوە كە شار بەجى بهێڵێت. زۆرى لىن پارامەوە:

مەترسە، خۆتم لى ون مەكە. ئەگەر بشمكوژن و تەنانەت بە بى دادوەر تونىدترىن
 سزام بدەن، لاى كەس بە يەك وشە باسى تۆ ناكەم.

ئاخر من بق ئەوە بانگم كرد بق ماللەوە بق لاى خقم تا بچمه ئاميزييەوە، چونكه خقشم دەويست. ئەو ھىچ شتىكى نەبوو كە سەرزەنشتى خقى پى بكات. ئەگەر تاوانىكىش لەو كارەدا ھەبوو بىت ئەوە گوناھەكەى لە ملى مندا بوو. بەستزمانە، ئەو كەسىنكى خقش دەويست كە يىشر كەس خقشى نەويستبوو.

من پهيمانم پيدا بوو.

کاتی ئه وه هاتبوو که منداله که به دونیا بهینم. تا ده هات سکم گهوره تر ده بوو به لام من پیم وابوو که پیویست ناکات له ترسی خه لک سکیریه که م بشارمه وه .

دوای ئهوهی که له عهلی جیابوومهوه کهس نهیدهویّرا رهخنهم لیّبگریّت له پای ئهوهی که پهیرهوی داب و نهریتم نهکردووه که راستییهکهی تهنها قسهی قرّرپوو.

منداله که م بوو، زقربه ی زقری خه لک وه کو زقل چاویان لی ده کرد. به لام به لای منه وه به رهه می خقشه ویستی نیوان من و نه و بیاوه بوو:

منداله که م ناونا موراد، ناویک بوو له گه ل چاره نووسی ئه ودا ده گونجا. هیننده جوان بوو ده تگوت ئه ستیره یه و له دله وه باوکیم خوشده ویست. له گه ل هاتنی ئه و منداله دا خوشیم بز گه رایه وه و ته نهایی خوم له بیر چوو بوووه و ناچاربووم به سه روز کوسیدا سه رکه و ما بتوانم په روه رده ی بکه م و به رگه ی ناره حه تیپه کان بگرم و گویم به و هه موو ئیهانه ته ی به ناوی "زوّله که ی ئیماوه" پیم ده کرا، نه ده دا. ئیستاش ئه وه تا که و توومه ته پایزی ته مه نمه وه و خه فه تابیق ئه و ژیانه خوشه ده خوم که نه بوو به نسیبم، ده شرانم که هه ربه و خه ه ه تاس کردیت و نیستاش به و پیرییه و به و ئیفلیجیپه مه و هه رله و ته نیا ژووه ره دا ده ژیم و به و نیفلیجیپه مه و هم دله و ته نیا ژووه ره دا ده رایم و به و نیفلیجیپه مه و هم دله و ته نیا ژووه ره دا ده رئیم و به و

دەبىت ئەرەشت پى بلىم ئەرەى كە بىن تىزم گىزپايەرە، لە ژيانمدا بىن كەسى تىرم نەگىزپارەتەرە . راستەيەكى ئەرەيە كە من نەمدەرىست ژيانى خىزم و ئەرەى بەسەرم ھاتورە بى كەس باس بكەم.

ههروهک به لیّنم پیدایت، ههموو شتیکم له نووکهوه بن گیرایتهوه، له ناخی دلّی خوشمدا پیّم وایه که دهبیّت ههموو مروّفیّکی ئاقل ئهگهر بن خوّی به شیک لهو به سهرهاتهی منی به سهر هاتبیّت، به چاویّکی ته رهوه ده توانیّت له و میّرووهی من بگات، ئاخر قوّل و قاچه شهله که م بو خوّیان زور شتیان ههیه که بیلیّن.

ئيستاش كاتى ئەوە ھاتووە كە خالى كۆتايى بۆ ئەم بەسەرھاتە دابنيين و پيت دەلىد: شەويكى خۆش!

ئيما شهل له پاريزهره که ده چيته پيشهوه و چاوه کانی ماچ ده کات و ده رواته ده رهوه و له نيو تاريکييه که دا ون ده بيت.

قسەي دوايى

مهنفا

دوای ئهوهی پاریزهرهکه قسهکانی ئیما شهلی لای خوّی نووسییهوه، ئه و ده فته ره ی که قسهکانی تیدا نووسیبووه خستیه نیّو جانتا دهستیه که یه پاشان چوو بوّ ژووه ره که ی خوّی تا بخه ویّت. به لام به هوّی ئه و په شیّوییه ی که تیّی که و تبوو خه و نه ده چووه چاوی. ئه وه وه کو ئه و گیرانه وه یه لیّها تبوو که له زیندانی دیار به کر به رگویی که و تبوو، له گه نه و چوار سال تی شیه ریووه، که چی وا هه ست ده کات له شوینی خوّیدا وه ستاوه و میرو له جیّگای خوّیدا چه قیوه.

کهمیّک پیش نهوهی له خهو ههستیّت، خهوی به سلیّمانهوه بینی. قده دریّدهکهی وهکو پهرچهمیّک با دهی هیّنا و دهیبرد و به ههردوو دهستی نیشانهی سهرکهوتنی نیشان دهدا.

رۆژى دوايى پارێزەرەكە دەچێت بۆ دياربەكر و لە مەكتەبەكەى خۆى دادەنىشێت. هاوپىشەكانى باسى ئەر رووداوانەى بۆ دەكەن كە لەر ماوەيەى ئەر لە زينداندا بورە، رووياندابوو، ژمارەيەكى زۆر لەر پارێزەرانەى كە وێرابويان هەڵوێست وەرگرن و زيندانىيە سياسىيەكان بپارێزن لە دادگا بە كۆمەڵيەكاندا، ھەپەشەيان لێكرابوو. ھەندێكيان گرتبوون و بەشێكىشيان لە ترسى ئەرەى كە دووچارى ھەمان چارەنووس نەبن پەشيمان ببوونەوه، ئەمەش ماناى ئەرە بور كە سى ھەزار زيندانى بى پارێزەر مابوونەوه، پارێزەردەكە برپار دەدات كە بە تەنھا پارێزگارى لەر سىي ھەزار زيندانىيە بكات، بۆ ئەر مەبەستەش پەيوەندى بە كۆمەڵێك دەزگاى دوركاى دەكرێت و لێى بەلام بە رۆژى نيوەرێ دەبێتە قوربانى. لە لايەن دور كەسەرە داركارى دەكرێت و لێى دەدرێت. ئىتر لەرە تێدەگات كە ئەمە جگە لە ھەپەشەيەكى زۆرد جددى، ھىچ مانايەكى تر ناگەيەنێت. ئىتر لەرە تێدەگات كە ئەمە جگە لە ھەپەشەيەكى زۆرد جددى، مىچ

که دادگا تهنها گالتهجارییهکهو هیچی تر. ئهوهی که رووبهرووی دهبووهوه، راستهیهکی روزانه بوو. بویه بریار دهدات عهبای پاریزهریهتیهکی بسوتینیت.

چەند رۆژێک دواى ئەوە سەردانى موھەندىسىێكى ھاورێى دەكات كە ئەويىش خۆى شاردبووەوە، تا لە نىگەرانىيەكانى خۆى ئاگادراى بكاتەوە، ھاورێكەى بەڵێنى دەداتێ كە ھاوكارى بكات تا ولات بەجى بهێڵێت، ھەڵبەت ئەگەر ئەو خۆى بىدوێت. ھاورێكەى كەمێك بىردەكاتەوە ياشان وردەكارىيەكانى بۆ ياس دەكات.

پاریزه ره که جانتاکه ی ده پیچیته وه و نه و نووسراوه یه ی که گیرانه وه که ی تیدا تومارکرد بوو، هه روه ها ناخافتنی زیندانه سیاسییه کان له کاتی چوونه به رده م دادگای سه ربازی دیار به کر که کرابوونه دیکومینت، ده خاته نیو جانتاکه یه وه . پیش نهوه ی خوا حافیزی له هاور یکه ی بکات، جانتاکه ی نیشان ده دات:

سواری سهیاره یه ک دهبیّت. شوّفیّره که پیّی راسپیّردرابوو که نهوو سی که سی تـر بگهیه نیّته شاروّچکه ی قزلّته په که ده که ویّته سهر سنووری نیّوان تورکیا و سوریا. دوا نیوه روّیه کی دره نگ بوو که گهیشتنه نهو شاروّچکه یه، ده بوو له مالیّک بمیّننه وه تا شهو دادیّت. له ماوه یه یه ی چاوه روانیان کردبوو جاریّکی تـر گویّبیستی نه و تاوانانه ده بیّت که له زیندانی دیاربه کر دریّره یان هه یه.

نیوه شه و سهیاره یه کی تر دیّت و دهیانبات بن سه ر سنوور. کابرایه کی قاچاخچی به نیّ ده شته کاندا ریّنویّنیان ده کات، جار به جاریّک ده شته که رووناک ده بیّته وه بنی ه ده بو به گاگولٚکی بروّن و گوی قولاخ بن. ماوه یه کی تر ده روّن، ریّنیشانده ره که یان ته له درکاویه کان ده قرتیّنی و پیّیان ده لیّت که به جی پیّکانی نه و دا بروّن.

پاریزهرهکه ئه و جانتایه ی که به دل و گیان دیکومینته کانی تیدا هه لگرتووه و گهواهی لهسه رئه و کارهساته دراماتیکیانه ی که ولاته کهی پیدا تیده په پیت دهدات، له گه ل خوی هه لگرتووه . کاتیک له ریگا ده په ویت هه ستیته وه قاچاخچییه که پیتی ده لیت خوت بده به زهویه که دا. سه یریکی لای راستی خوی ده کات له دووره وه

شهوقی گلوپی جیبیکی سهریازی دهبینیت که تیشکهکانی لهویان دهدا. قاچاخچییهکه به دهنگیکی نزم ئاگاداریان دهکاتهوه، پیش ئهوهی ئهوان دهمیان بکهنهوه:

— هاوریّیان ئیّمه له نیّو کیّلگهیه کی مین داین، ئاگاتان له خوّتان بیّت. وریابن
به هیچ لایه کدا لا نه دهن، چوونکه ئیّره پره له مین. نهگه ر قاچتان به ر
مینیّک بکه ویّت نه وا پارچه پارچه دهبن. نه و جیّبه ی دهبینن نهوه
پاسه وانیی ریّگا و بان ده کات، نه جولیّنه وه دهنا ده ماند و زنه وه.

ياش كەمنىك جنبەكە ون دەبنت.

پاریزهرهکه لهسهر گازی پشت راکشاوه و جانتاکهی له تهنیشت خویهوه داناوه و له ئاسمان ده روانیّت. چاوی له ئهستیرهکهی خوی گیر ده بینیت، که له نیّو هه زاران ئهستیره دا له و به رزاییه وه تیشک ده هاویّت. هه تا نه و شه وه هیچ جاریّکی تر خوی وا به رووخاویی و دووره دهستی نه بینیبوو.

بەلگە

نامهی سهروّک عهشیره ته کانی دهرسیم بوّ سکرتیّری یه کیه تیی نه ته وه کان (۱۹۳۷) دهرسیم ۲۰ نوّفیّمبه ری ۱۹۳۷

بۆ سكرتىرى يەكيەتىي نەتەرەكان لە جنىڭ

بەرىد سكرتىرى يەكيەتىي نەتەرەكان

دوای ئهوه ی به چهندین شیّوه هاوارمان بو دنیای شارستانیّتی هیّنا تا سهرنجتان بوّ سهر سیاسه تی له رهگوریشه هه لکیشان که له لایه ن دهوله تی تورکییه وه به دری ههموو کوردستان به گشتی و ناوچه که مان "دهرسیم" به تایبه تی ، رابکیّشین، که له

ماوهی ئهم پانزده سالهی دوایدا به شیوهی جوّراو جوّر پیادهیان کردووه . ئهمروّ به ناچاری جاریّکی تریش رووی دهممان له دهزگاکهی ئیّوه، دنیا، مافی مروّف و داداگای بهرزی شارستانییهت دهکهینهوه .

به مهبهستی کۆتایی میّنان به ژیانی کورد که (زمان، کولتوور، ئیّتنیک و میّژوویان لهگهل هی تورک جیاوزه) له سهر خاکی میّژوویی خوّیان که سهدان سال پیش تورکهکان تیّیدا ژیاون، ئیستاش دهولهتی تورک له بهرده می مییژوو و دنیادا خوّیان تاوانبار ده کهن و کاتیّکیش به قیّزه وه نترین شیّوه ی درق تاوانه کانی خوّیان ده شارنه وه که ته تاوانبات بارباره کانیش لهبهرده م وشه ی "شارستانییه تدا" سوور هه لده گه پیّن نه تهوه ی کورد به پیر و گهنجیانه وه، به ژن و مندالیانه وه، داوای شتیّکی زیاتریان نه کردووه له وه ی که نه و نه رکه پیروزه ی میّژوو و شارستانییه ت پیّی به خشیوون نهوه یش له ریگای گهشهدان به زمان و کولتوور له خانه ی میّژووییاندا، که چی دووچاری سیاسه تی پاکتاوی ره گه زیی بوونه ته وه که ده ولّه تی تورکیا به هه موو شیّروه یک پیاده ی ده کارده میّنن. شیّره یک پیاده ی ده کارده میتودی پاکتاو کردنی نه ژادیی له شیّوه ی به زور به گرووپ له م دی بیّ نه و دیّ، به کارده میّنن، به راگویّزان، خیّزان، گرووپ به گرووپ له م دی بیّ نه و دیّ، به کارده میّنن، به تو بی و شه ستیر، له سه ر نه رز و له هه واوه هیّرشمان ده که نه سه ر، گازی خنکنده رمان له در به کارد ده میّنن.

ئیمه بهتایبهتی سهرنجتان بق سهر ههندیک لهو میتودانه رادهکیشین که بهتهواوهتی دهکهونه خانهی پاکتاوکردنهوه و دهولهتی تورکیا دهیهوییت به ناوی کاری شارستانیتیهوه ئهنجامیان بدات. سیاسهتی ناوخوی تورکیا زیاتر ئهم جوّره میتودانه بهکار دههننت:

- داخستنی خویندنگا کوردییهکان و قهدهغهکردنی ههموو جوّره بلاوکراوهیهکی کوردی و ئهوهی پیّی دوتریّت (خویّندن و نووسین) و تهنانهت قسهکردن به زمانی کوردی قهدهغهیه.

كؤمه لكوزييه كدى دمرسيم

- ریّگاگرتن له مندالانی کورد که بهشداری خویندنی بالا بکهن، تهنانه به زمانی تورکییه کانیشدا.
- له رێگای یاسا نهێنیهکانهوه رێگا له ئهفسهرانی کورد دهگیرێت که له
 سویای تورکیدا یهروهرده بکرێن.
- هیچ کوردیک بۆی نییه له دامهزراوه دهوله تییهکاندا کاربکات له ناوچهکهماندا (ههر له ئیستاوه بز ئه و مهبهسهته یاسای تایبهتی دانراوه).
- له کتیبه زانستی و له گوفاره میژوویی و جوگرافییهکاندا ههر وشهیهک که پهیوهندی به کوردهوه ههبیت قهده غه کراوه بن نمونه وشهی "کورد" و "کوردستان".
- ناچارکردنی بهشیک له کوردهکان تهنانهت ژن وکچهکانیشیان له نهنهتوّلیا، به زوّر و لیّدان بهشداری بکهن له دروستکردنی بینا سهربازییهکاندا و نهمه ش به شیّوه یه کی هیّنده وه حشیانه که سهرده می وه حشیگه ریش به توّزی بیّیان ناگهن.
- راگویزانی خه لکی کورد بو ناوچه تورکییه کان له شیوه ی گرووپی ده که سیدا، ئه مه شده دوای ئه وه ی که ده ست ده گرن به سه ر هه موو مال و سامانیکیاندا، ئه وه ش به و مهبه سته ی که نه توانن ژماره یان بگاته زیاتر له یینج له سه دی ناوچه تورکییه کان .
- دابرینی به شینک له ژنان و کچانی کورد له خیزانه کانینان و ناچار کردنینان
 به وه ی له گه ل خیزانه تورکه کاندا بژین، به بی نه وه ی زه واج بکه ن.
 - به تورککردنی به شینک له نه ته وه ی کورد و پاکتاو کردنی به شه که ی تری.

دەولاەتى توركيا ئەم كردەوە وەحشىيە بى نەونانە ناو لىدەنىدت "شارسىتانى". ھەتا زياتر دەولاەتى توركيا راستىيەكان بشارىتەوە، زياترىش نەتەوەى كورد رووبەپووى ئەو پالەپەستۆيانە دەبىتەوە و ناتوانن دەنگى خۆيان بە دنياى شارسىتانىتى بگەيەنن. ئەو ھىرشانەى دەولاەتى تورك دەيانكاتە سەر نەتەوەى كورد، دۆزەخىكىان بى كورد دروستكردووە بەتايبەتى لە ناوچەى دەرسىم كە دانىشتوانەكەى زياتر لە سەد ھەزار

كەس دەبيت لە كوردستانى توركيا. لە ناوچەكانى دەرسىم ھەمبو داو دەزگاكان لە خوارەوە بۆ سەرەوە لە ژیر كۆنترۆلى سوپا دان.

ههموو کاره دادوهرییه کان، تهنانه ت ناساییترین دادگای مهدهنی له لایهن دادگا سەربازىيەكانەرە بەرپوه دەبرين و كەسىش بۆي نىيە يەنا بۆ دادگاي بالا بەرتىت بۆ لايەن ئەو دادگايەوە، كە نەدەتوانريت بگۆردريت يانيش بە شىزوديەكى رەسىمى دانى يندا بنريّت له لايهن دهسته لاتداراني بالاترهوه، ئازداكردن وهكو شتيكي دانسقه وايه و ئەويش دەبيت والى كە ھەمانكات سەرۆك ئەركانىشە ئىمىزاى بكات، كە دەبيت بە خيرايي جيبه جي بكريت ئەريش سزاي مالييه يانش له سيداره دانه. ئهمهش ماناي ئەرە دەگەپەنىت تاكە چارەنورسىكى كە لە لايەن ئەر دادگايەرە يەسىند دەكرىت، مردنه، ئەمە بىق كەسىپكى كورد كە خوينىدەوار بېت شىتېكى قەتعىيە ھەر بەق هۆيەشەوە بوو كە يانزدە كورد لەو يەنجاوييننج كەسەى بروايان بەو ياساى ليبوردنـه بەربلاوەى دەوللەتى تورك دەرىكردبوو ھينابوو، دواى چەندىن مانگ لـ دەسـتاو دەستكردن، ياريزگاريكردنى حقوقى ھەڭوەشايەوە، دەستەبەجىي لـ سـيدارەدران و ئەوانى ترىشىان فەرمانى كاركردنى بەزۆريان بەسەردا سەيينىدران. لەم ناوچەپەي ئیمه دا هه موو کوردیک له ژیر هه ره شه ی یاکتاو کردندایه، ئه وه ش له ریگای ئه وه ی که بهبی هیچ بریاریکی دادگا، له نیوهشهودا دهدهن بهسهر مالهکاندا و پیاوهکان له خيرانه كانيان جياده كهنه وه يانيش له يريكدا له لايهن گروويه چه ته كانه وه ده كوژرين. ریکخراویکی تاییهتی له ریر ناوی "جهنرالی پشکینهر" که شوینی کارهکهیان ههموو كوردستان، تهنيا كوردستان، دهگريتهوه كاريان ئهوهيه كه به ئاسن و خوين ئهو ياسايانهي كه به دزي لهلايهن دهولهتي توركياوه دهردهكرين جيبهجي بكهن.

ئهم چهوسانده وه یه ی به دری مافه مرز قایه تییه کانی نه ته وه ی کورد ده کریّت، که چه ندین جار له کرّبوونه و نیّونه ته وه یی و ناسته دیبلز ماسییه کاندا دان به هه بوونی ئیّتنیکی و هه بوونی نه ته وه ییاندا نراوه، له بنه په ته وه درایه ته ی پرنسیپه ئازادیخوازه کانی ده زگای یه کیه ته ی نه ته وه کان ده کات، که لای ئیّمه ته نها و

كؤمه لَكو أييه كهى حمرسيم

گەورەترىن دەستەلاتە، ئىمە بروامان بەوە ھەيە كە ئەم دەزگايە ھىچ كاتىك لايەنى چەوسىنەران ناگرىت. بۆ ئەوەى يەكىەتىى نەتەوەكان بتوانىت برىارى پىويست بى وەستانى ئەو تاونكارىانەى كە بە چەندىن شىيوە بى پاكتاوكردنى نەتەوەى كورد خراونەتە گەر دەربكات، پىويستە يەكىەتىى نەتەوەكان، دەكرىت كەسىپك بىلىت، با بەوردى باسى تراۋىديەكان بكەن، ئىمەش لە وەلامدا دەلىيىن: تەنھا ئەوەندەمان بەسەك كە كۆمىتەيكى لىكۆلىنەوەى نىرنەتەوەيى سەردانى ولاتەكەمان بكات.

بەرىد سكرتىرى گشتى،

ئیمه، دانیشتوانی ناوچهی دهرسیم، داوا له یهکیهتیی نهتهوهکان دهکهین که ههرچی زووتره بههانای کیشهکهمانهوه بین، کیشه یه ک دهکهویته خانه یه کلی بچوکی ئه و مرق شایه تییه ی یه کیه تیبی نه ته وه کان دانی پیداناوه، ده بیت هه رچی زووتره کومیسونیک دابنریت له په راویزی ئه و شنانه ی له سه ره وه باسمان کرد و بریاری کاریگه ر بدریت بو ریگاگرتن له پاکتاوکرنی به کومه لی نه ته وه که مان.

ئیمزا بەنا*وى* عەشىرەتەكانى دەرسىمە<u>و</u>ە

